

A
MAGYAR NEMZETI SZOCIALIZMUS
POLITIKAI ÉS GAZDASÁGI PROGRAMMJA

ÍRTA:

DR. PÉCHY HENRIK

Mottó:

„Az embernek nem az a föld az igazi hazája, ahol a háza áll, az igazi haza az a föld, amelyiken a saját fajtája parancsol”.

(Vancsó Gyula: „Haldokló föld”)

B U D A P E S T , 1 9 3 7
LÓCSEY FERENC ANTIBOLSEYISTA KÖNYVESBOLTJA, IV., VÁROSHÁZ-UTCA 10.
(PILVAX-KÖZ)

ELŐSZÓ

Nemzetiszocializmusnak nevezzük azt az újabb időkben kialakult **koreszmét** és elkerülhetetlen gyakorlati szükségességet, amely különböző elnevezések alatt, Európa majdnem minden nemzeténél, kisebb-nagyobb mértékben jelentkezik és fokozatosan fejlődik.

Ezen új koreszmének két, egymástól elütő változata először Olasz- és Németországokban győzedelmeskedett.

Hazánkban a **magyar** nemzeti szocializmus, a magyar adottságoknak és viszonyoknak megfelelőleg, a német hitlerizmustól és az olasz fascizmustól **elütő**, más változatban alakult ki.

A nemzetiszocializmus mozgalmát, mint másutt, úgy hazánkban is, összetett okok hozták létre, amely okok között, magyar vonatkozásban, az ősin kős nomzoti ólomok gazdasági és politikai elnyomódása és elnyomolfsaira valamint a nemzetközi világzsidóság gazdasági és politikai előtörése, nyomasztó és elnyomó túlterjeszkedése, mohó hírvágya játszáka a főszerepet.

A magyar nemzetiszocializmus tehát, a fenthivatkozott magyar adottságok és viszonyoknak megfelelőleg kialakult, **fajlagosan magyar, nemzeti és faji önvédelmi mozgalom**.

Erről mindenki meggyőződhetik, aki a magyar nemzetiszocializmusnak, a jelen munkában ismertetett programját tárgyilagosszommal áttanulmányozza és a német, valamint az olasz programmokkal és rendszerekkel összehasonlítja.

Hazánknak a magukat nemzetiszocialistáknak valló egyes pártok fölfogása és programmjaik között, ezidőszerint, igen jelentékeny különbségek és eltérések, sőt szélsőségek állanak fenn.

Ilyen eltérések példái: Az egyik pártalakulat programmja közel áll a keresztény szocializmushoz, a másiké viszont az agrárkommunizmussal határos. — A harmadik, az egyházakkal való kívánatos együttműködést nem igen képzelel el programmjával összeegyeztethetőnek stb.

Egyik csoport felelőtlen párttagja állítólag oly nyilatkozatot

is bocsátott közte, miszerint programjukat a kommunizmustól csak a zsidókérdés választja el!

Óriási tévedés és eltévelyedés az ilyen nyilatkozat! Ez csakis a magyar nemzetiszocializmus alapvető elveinek nemismeréséből ered!

Mindezen téves és egymásnak ellentmondó felfogások tették szükségessé, a **magyar nemzeti szocializmus** célkitűzéseinek, politikai és gazdasági programjának szabatos és összefoglaló meghatározását és annak megírását.

A jelen munka ezt a célt szolgálja és a mozgalom egységesítését és szabatos rendszerbe viiló foglalását, a harc tervszerűségének megalapozását célozza, egyúttal minden ilyen, különböző utakon és irányokban haladó, de becsületesen nemzeti és fajvédő törekvésű csoportoknak egy nevezőre való hozására hivatott.

A jelen mű tudományos ismertetés és tervezet jellegével bír, a programm kivitelezésének részidőiben esetleges és nem lényegi változások szükségességét és mérvét majd a gyakorlati élet irányítja.

**A magyar nemzeti szocializmus politikai és
gazdasági programjának ismertetése**
B E V E Z E T É S

A magyar nemzeti szocializmus pogrammja.

Bevezetés.

Mit akar a magyar nemzeti szocializmus?

Csonka Magyarország- irányítását **törvényes és alkotmányos eszközökkel** átvenni és ehhez a hatalmat a Magyar Nemzet bizalmából megszerezni.

Miért akarja ezt a magyar nemzeti szocializmus?

Mert csakis ezen úton és módon látja a Nemzet boldogulását biztosító, politikai és gazdasági programját és célkitűzéseit megvalósíthatóknak.

Mikép akarja ezt a magyar nemzeti szocializmus végrehajtani?

A vezetés és hatalom megszerzése után, **átmeneti parancsuralommal**, mely alatt fenti célkitűzéseit végre is hajthatja, a Magyar Nemzet életét és létét új, egészséges alapokon újjászervezi.

Ennek végrehajtása után, a Nemzet az, ő további sorsának intézését egy **érdekképviselési parlamentáris** rendszer segélyével fogja gyakorolni.

Milyen alapelvek és gondolatok vezetik a magyar nemzeti szocializmust ezen törekvésében?

A népi és nemzetvezéri elv.

Miben áll a népi elv?

A népet, a Nemzetet Isten teremtette, azáltal, hogy létrehozta, a Nemzetre ruházta a saját sorsát intéző elhatározási jogot és hatalmat is. — Ennek folytán a Nemzet a hatalom jogos tulajdo-

nosa és így minden hatalom a Nemzetet illeti meg, minden hatalom a Nemzettől ered.

A Nemzetnek joga van tehát ezek alapján, ezen hatalommal rendelkezni és annak gyakorlását arra a férfura bízni, aki ennek gyakorlására a legreátermettebbnek bizonyul.

Ki az, akire a Nemzet hatalmát átruházhatja?

Ez a „Nemzetvezér”, egy kiválasztott és reátermett férfiú, akinek a kezében összpontosul teljes mértékben a Nemzet által reábízott hatalom, a többi vezetők, akik a Nemzetvezért munkálkodásában segítik, csak szakemberek. — A Nemzetvezér minden elhatározó lépésének és cselekedetének helyességét, esetenként, a Nemzet elbírálása alá bocsátani köteles, amely elbírálás **általános titkos népszavazással történik.**

Ki ellenőrzi a Nemzetvezér ténykedését a nemzeti szocialista államban?

Az „Államfő”, aki a becsület és tisztesség őre és a Nemzet feliségének (szuverenitásának) képviselője, aki egyszersmint jogosult az általa szükségesnek látott esetekben, a Nemzetvezért **a független Alkotmánybíróság útján beszámolásra felhívni**, amely beszámolás és elbírálás, a független Alkotmánybíróság által elrendelt és ellenőrzött általános, titkos népszavazás útján történik.

Mik az előnyei a népi és nemzetvezéri elveknek?

Ezen elvek alkalmazásával érvényesül leghatásosabban, a nemzetben rejlő hatalom és életerő. — A pártokra szakadt Nemzetek ereje szétforgácsolódik, az így ellentétesen ható, részekre bontott erők egymást semmisítik meg, az ilyen nemzetek élni és érvényesülni akarása ellanyhul és a gyakorlatban ily nemzetek hanyatlásnak, sőt pusztulásnak indulnak.

Ezzel szemben **a népi és nemzetvezéri** elvek alapján vezetett és egyesített erejű nemzetek előretörnek, haladnak és boldogulnak.

Példák erre Olaszország és Németország esetei, ahol ezen két elv alapján vezetve és szervezve az olasz és német nemzeteket, Mussolini és Hitler szinte csodás eredményeket értek el, nemzeteik hanyatlását és szétzüllését megakadályozták és megállították, Olasz- és Németországot Európa legtekintélyesebb két államává emelték.

Ezen tapasztalatok, dó főleg saját meggyőződése folytán, a magyar nemzeti nzoelíalizmus, az előbb említett két elvalapján

akarja a Magyar Nemzetet a hanyatlás útján megállítani és Magyarországot újjáépítve, annak további előrehaladását és boldogulását biztosítani.

A népi és nemzetvezéri elven kívül még mi alapon akarja a magyar nemzeti szocializmus a Magyar Nemzetet megszervezni?

A népi közösség alapján, — amelynek jelszava: „Mindnyájan egyért; egy mindnyájunkért”, — vagyis „A Nemzettel a Nemzert”!

Mit értünk népi közösség alatt?

A Magyar Nenvzet testét képező turáni és árja származású, teljes jogú magyar állampolgárok testvéri életszövetségét.

Ki lehet teljes jogú magyar állampolgár?

Minden turáni és árja származású tagja a Nemzetnek, aki állampolgári kötelezettségének és az állam és nemzethűség követelményeinek megfelelt és megfelel. — Magyarország többi, itteni honos lakói csak **magyar állami alattvalók** lehetnek, akik teljes jogvédelemben részesülnek ugyan, de a Nemzet sorsának intézésébe be nem folyhatnak, ennek folytán szavazati joggal sem bírhatnak.

Nemturáni és nemária származású magyar állami alattvalók csakis kivételesen, kitüntetésképpen ruházhatók fel az államfő által szavazati joggal, a magyar nemzet és haza iá vára szerzett érdemeikért és államhűségük elismeréséül.

Mi a válasz arra, a gyakran hangoztatott és hallott ellenvetésre, hogy a magyar nemzeti szocializmus idegenből átültett és utánzott, nem magyar eredetű elv és eszme?

Azon állítás, hogy a nemzeti szocializmus eszméjét és elveit idegenből vettük át, megfelel a valóságnak, bár más elnevezés alatt ezen **eszmék és a népi és nemzetvezéri elv, a magyar politikai közéletben már régebben is felvetődtek.**

Igenis idegenből véve ezen eszméket és elvokat, obsz és német példák után indulva, építettük fel a magyar nemzeti szocializmus tanát és progmmnijál. — Ez sem tagadni, sem szégyelni való tény, mert igazságokat és bevált intézményeket kölcsönösen vesznek át egymástól a népek és nemzetek és valósítanak meg saját hasznukra.

A gőzvasut bevált intézményét az angoloktól, a gőzhajózást az északamerikaiaktól, a rádiót az olaszoktól, sok tudományos felfedezést és találmányt, hasznunkra, más idegen nemzetektől vettük át.

Viszont például, a könnyű lovasság eszményképét képezett huszárság intézményét és szervezetét, egyenruháját, az összes többi nemzetek magyar mintára utánozták.

Tanulni, igazságokat átvenni nem szégyen, viszont igazságokat rosszhiszeműen letagadni, azokkal szemben állani szégyen és bűn!

A magyar nemzeti szocializmust támadó, vele ellentétes, liberális és marxista világnézetű ellenfeleink honnan vették a liberalizmus és marxizmus alapeszméit és elveit, nem-e a nyugati népektől? Mivel ők is más népektől vették át elveiket támadásuk a magyar nemzeti szocializmussal szemben indokolatlan és jogosulatlan, főleg pedig logikátlan.

A magyar nemzeti szocialista törekvés, a Magyar Nemzet életérdekéből jogosult és igazságos, a magyar viszonyok és adottságok tekintetbe vételével megindult, nemzeti jellegű önvédelmi küzdelem!

A magyar nemzeti szocializmus különlegesen **magyar** politikai és gazdasági program, amely a magyar viszonyokra van szabva, tehát **nemzeti**.

Ennek indoklásául felemlítjük, hogy:

a). Olaszország főleg mezőgazdasági és tengeri kereskedelmi állam.

b). Németország ipari és kereskedelmi állam.

c). Magyarország **túlnyomóan mezőgazdasági állam**, ennek folytán a magyar nemzeti szocializmusnak programja megállapításánál a fősúlyt a mezőgazdasági kérdések megoldására kellett helyezni és helyezte is, — ez adja a magyar nemzeti szocialista mozgalomnak **magyar és nemzeti jellegét**.

Mily módon akarja a magyar nemzeti szocializmus fentvázolt célkitűzéseit elérni.

A három előbb vázolt, **népi, nemzetvezéri és népi-közösségi** alapelvekre épített politikai és gazdasági programjának végrehajtása útján.

MAGYAR NEMZETI SZOCIALIZMUS
P O L I T I K A I
PROGRAMMJA

A magyar nemzeti szocializmus politikai programja.

A magyar nemzeti szocializmus politikai, valamint gazdasági programja, a magyar viszonyok és adottságok, főleg pedig a világszidóság gazdasági és politikai befolyásának elhatalmasodottsága miatt, csakis **átmeneti diktatúra, parancsuralom útján hajtható végre.**

A „diktatúra” fogalmát sokféleképpen értelmezik, azért előrebocsátandónak tartjuk annak szabatos meghatározását, hogy mit értünk a **magyar nemzeti szocializmus átmeneti diktatúrája alatt.**

Ezen célból a „diktatúra” történelmi szerepére kell reámutatnunk, mely a következő:

A köztársasági Rómában, rendes békeviszonyok vagy biztonságosabb háborús időkben is, a konzulok állottak az állam élén, a hatalom gyakorlása több, sőt sok kéz között oszlott meg.

Mihelyt azonban a római állam létét rendkívüli komoly veszedelmek fenyegették, ezen **végveszély esetén, annak tartamára, az állam élére egy „diktátort”⁴¹** választottak, aki **a nép bizalmából átmenetileg** gyakorolta a teljhatalmat.

Ilyen alkalmakkor tehát a haza és a nemzet érdekében, **a hatalom, egy arra alkalmas egyén kezében összpontosított.**

Ezen intézkedések helyes és sikeres voltát az eredmények igazolták, **mert Róma végül minden ellenfelét legyűrte.** — Jelenleg is a „Duce”, Mussolini diktatórikus vezetése mellett, a rómaiutód olasz nemzet, a sikerek sorozatát éri el.

Az **átmeneti diktatúra** állam és nemzetmentő hatásának fényes példája volt a római történelemben **Cincinnatus esete**, akit a római szenátus, Róma rendkívül veszélyes helyzetében, a szó szoros értelmében az eke szarvától hívott meg diktátornak, fenntartás nélkül reábízva Róma sorsát.

Cincinnatus fényes és teljes sikerrel végezte el diktátori feladatát, legyőzte Róma ellenségeit és azután visszatért nyugodtan, szerényen az eke szarvához.

Ez a történelmi tény mutat reá, a **„diktátor” és a „diktatúra” eszményére, ilyen fajta az a „diktátor” és „diktatúra”,** amelyet a

magyar nemzeti szocializmus, a magyar nemzet megmentésére szükségesnek tart.

A „diktatúra” alatt tehát nem zsarnoki tyranizmus, sem abszolutisztikus, **állandó jellegű** uralmi rendszer, hanem **egy alkotmányos úton, általános, titkos népszavazással** nyert **meghatalmazás** értendő, amely a választott diktátort, a „**nemzetvezért**” a kezébe adott és összpontosított teljhatalom **átmeneti** gyakorlásával azon célból bizza meg, hogy a nemzetet és az államot a válságos helyzetből kivezesse.

A „nemzetvezér” azután, feladatának végeztével, ezt a teljhatalmat az **államfőnek és a nemzet érdekképviseleti parlamentjének** szolgáltatja vissza, mely utóbbiak az ügyek további vezetését átveszik.

A magyar nemzeti szocializmus diktatúrája, ennek folytán tulajdonképpen **alkotmányos és demokratikus intézmény**, tehát nem tévesztendő és nem hasonlítandó össze, az 1919-iki rosszemlékű „**proletár diktatúrával**”. — Itt a magyar nemzeti szocializmus esetében egészen másnemű diktatúráról van szó, mert ennek bevezetését a nemzet általános meggyőzése, ózon diktatúra szükséges és elodázhatatlan voltáról, kell hogy megelőzze.

Ezek leszögezése után, a diktatúrától borzadozóknak szeme elé tartjuk, hogyha az 1918/19-iki végzetes forradalmak időpontjában, lett volna egy erős, diktatórikus **nemzetvezéri** kéz, nem kellett volna a forradalom pusztításait és a kommün borzalmaait elszenvednünk és országunk megcsonkítását megérnünk.

Nem képzelünk el olyan igazi magyar embert, aki azt vitatná, hogy inkább a bolsevizmus ássa meg az ország és a nemzet sírját, csak „diktatúra” ne legyen!

Nemzetvezért azonban csakis maga **a nemzet** jelölhet ki, még pedig általános titkos népszavazás útján, tehát sem **önjelölés**, sem **pártjelölés a nemzetvezéri szerepre** nem jogosít, ez **az alaptétele az** igazi magyar nemzeti szocializmus nemzetvezéri elvének.

Ezek előrebocsátása után vizsgáljuk meg a magyar nemzet és Csonkahazánk mai helyzetét:

1. Állítjuk, hogy a magyar nemzet sorsát függetlenül nem maga intézi, hanem a hazánkba és a köz- és gazdasági életünk minden ágába beférkőzött és elhatalmasodott idegenfajú zsidóság, közvetve irányítja.

2. Államunk vezetői **tudat alatt**, sok politikai tényezőnk azonban személyi érdekeltsege folytán **tudatosan**, a zsidó faj befolyása alatt intézik a nemzet ügyeit, fel nem ismerve vagy félreismerve nemzetünk, fajunk valódi érdekeit, nem is lévén képesek ezeket kellően megvédeni.

3. Ezen viszonyok következményeként nemzetünk, fajunk

pusztulásnak indult, napról-napra szegényedik, az egyke és népbe-
tegségek tizedelik, a nemzet szaporodása hanyatlik.

A volt és meglevő nemzeti vagyon a nemzetközi zsidó nagy-
tőke fortélyos fogásai folytán, rohamosan a zsidófaj birtokába ju-
tott és jut, amely folyamat statisztikai adatait részletezni a jelen
munka keretei nem alkalmasak, reámutatunk azonban az ezirányú
statisztikai szakirodalomra.*

Ennek tanúsága szerint a magyar nemzeti vagyonnak kb. 60%-
ka ma már, a kb. 5-6%-nyi kisebbséget képező zsidó faj birtoká-
ban van.

4. Ettől eltekintve, nemzetünk, fajunk fiatalsága, szellemi és
testi dolgozói, képtelenek kenyérkeresethez, munkához, álláshoz
jutni, gazdasági téren a beszivárgott zsidó faj kiszorítja őket a
megélhetés lehetőségeiből. — A bűnözések és az öngyilkosságok
száma rohamosan nő, az új nemzedék fokról-fokra satnyul, a nem-
zet a pusztulás útján van.

5. Mindezek folytán egy **új nemzeti szabadságharc** szükséges-
sége állott be, a zsidó faj gazdasági igája és túltengése ellen.

Ezen harc azonban csak akkor lehet sikeres, ha a liberális zsi-
dókézből vagy zsidó irányítás alatt álló sajtó által félrevezetett
nemzetet felrázzuk közömbösségéből, a helyzet tudatára ébreszt-
jük, megfelelő szociális intézkedésekkel gazdasági életet újjáalakít-
juk, amely újjáalakításnál nemzetünk, tehát a turáni-árja fajú
honpolgárok védelmének szempontjai, teljes mértékben érvénye-
sülnek.

Ha ezen szabadságharcot nem tudjuk alkotmányos eszközök-
kel sikerrel megvívni, akkor a magyar nemzet anyagi leromlása és
politikai hanyatlása feltartóztatlanul tovább halad majd olyany-
nyira, hogy utódaink majd, csak mint zsidófajú dúsgazdagok szol-
gái, méltatlan és lealázó helyzetben tengethetik létüket.

Ütött az utolsó óra!

Hazánk megvan csonkítva, életképtelen ronccsá nyomorítva,
fajtestvéreink milliói idegen uralom alatt senyvednek.

Ezen végveszélyben, úgy a történelmi tapasztalatok, de a jó-
zan logika szerint is, csakis a nemzeti hatalom összeségének egy
.arra hivatott „diktátor”, egy alkalmas és reátermett „**nemzetvezér**”
kezébe való átmeneti összpontosítása segíthet.

*) Lásd: Bosnyák Zoltán: Magyarország elzsidósodása. Kovács Ala-
jos: A zsidóság térfoglalása Magyarországon. Bosnyák-Méhelyi: Fővárosunk el-
zsidósodása. Dr. Zentai Dezső: Beszélő számok stb.

Ezen „**nemzetvezér**” feladata a nagy átalakítási munkát irányítani és elvégezni, azokat a változtatásokat végrehajtani, amelyeket neki a nemzet boldogulása és valódi függetlenítése céljából, a magyar nemzeti szocializmus politikai és gazdasági programja éelkitűz és előír.

Mielőtt azonban a magyar nemzeti szocializmus politikai programjának részletes tárgyalására áttérnék, a társadalmi és gazdasági rendszerek és életformák történelmi fejlődésének rövid vázlatán futunk át, hogy a tervezett **újjáalakítás** és **rendszerváltozás** jelentőségét élesebben megvilágíthassuk.

Magyarországon a középkorban, úgy miként Európa többi államaiban, a hűbéri (feudális) politikai és gazdasági rendszer alakult ki, mely a földbirtokláson alapult.

Ezen rendszernél az államfő, **hűbérbe** adta az ország földjeit a hűbéreseknak, akik viszont azt **alhűbérekbe** továbbadták. — A hűbéresek földbirtokaikért bizonyos hadi és politikai, valamint közigazgatási szolgálatokra és szolgáltatásokra voltak kötelezve, a társadalom egész élete helyenkint egy-egy hűbérúr körül csoportosult és jegecesedett ki.

A hűbéresek és alattvalóik hűséggel tartoztak hűbéruraiknak, viszont ezek kötelesek voltak alattvalóikat megvédeni és róluk gondoskodni.

Ezen patriarchális rendszerben a hatalom és felügyeleti, ellenőrzési jog az egyház és az államfő között oszlott meg, ami sokszor hosszas viták és küzdelmek tárgyát képezte.

A városok kialakulásával jelentőségre jutott a **polgárság** és az annak kebeléből kialakult **iparos** és **kereskedő** osztály, a feudális nemesi osztályok lassanként háttérbe szorultak.

A gazdasági élet a **céhrendszer** körül kristályosodott ki.

A polgári osztály vagyoni viszonyainak és hatalmának gyarapodásával, ebből **vállalkozó tőkepezések** válltak ki, akik a **manufaktúra** (kézműves-telepi) ipar és később a **gyáripar** megalapításával, magukhozragadták a céhektől az üzleti és gazdasági élet irányítását.

Ekkor kapcsolódott be mind nagyobb mérvben és súllyal az európai nemzetek gazdasági életébe, a nemzetközi nagytőke és vele a világszidóság, kialakult a modern szabad nagytőkés termelési rendszer, amit köznyelven kapitalizmusnak nevezünk.

Ez a nagytőkés rendszer mindinkább központosította és elgépesítette, főleg az ipari termelést, úgy hogy az önálló őstermelői, mezőgazdasági és kisipari foglalkozásokból megélni képtelen vagy más módon elhelyezkedni nem tudó leszegényedett dolgozókból, kialakult a **mezőgazdasági** és **ipari**, nevezetesen **gyáripari munkásosztály** és **velő a munkáskérdés.**

A nemzetközi szabad nagytőkés osztály és a munkásosztály

ellentétes érdekei, robbantották ki a **szociális kérdést**, melynek kiéleződését a technika, nevezetesen a **géptechnika** rohamos előhatalása és elterjedése nagyban elősegítette.

Ezen aránylag rövid idő alatt kialakult **szociális kérdés** bontotta meg mindenütt, így hazánkban is, a nemzetek belső egységét. Az egyes osztályok érdekellentétei folytán kitört az **osztályharc**. A gazdasági élet ily irányú fejlődése mellett, bőven akadtak túlnyomóan zsidó fajú úgynevezett „társadalomtudósok” és írók, akik ezen kérdést, a nemzeti összetartozóság érzetének és szolidaritásának rovására mindjobban kiélezték, **a munkás tömegeket saját fajuk ellen uszították** és a helyzet megoldásának irányát **hamis útra** terelték.

Ejzen irodalmi agitátoroknak egyik legjellemzőbb alakja, a németországi zsidószármazású **Marx Károly** (Mordechai) volt, a róla elnevezett **marxizmus** megalapozója.

A termelésben a nemzetközi szabad nagytőke jelentősége folyton növekedett, a **munkaalkalmak** a gépek alkalmazásának rohamos elterjedésével megfogytak, az elszaporodott dolgozók mindinkább **munka** és **keresetnélküliekké váltak**, a munkában levők keresete pedig hovatovább lecsökkent.

A nemzetközi szabad nagytőke és a világzsidóság megszervezett, kizsákmányoló gazdasági tevékenysége, a nemzetközi őslakos nemzeti elemekkel szemben, folyton erősödött, amellet az ugyancsak túlnyomóan zsidófajúak által vezetett marxista pártok izgató és felforgató tevékenysége, a dolgozók között mindinkább hevelebbé vált.

Végre a világháború és az azt követő összeomlás megadta a végső lökést a helyzet felborulásához, sok államban, így hazánkban is kitört a **szociális forradalom**, amely azonban helytelen, nemzetellenes irányba kanyarodott el.

Ezen különböző árnyalatú forradalmi mozgalmak, melyek **marxistának** nevezik magukat, mind megegyeznek abban, hogy **nemzetközi**, a nemzeti berendezkedéseket, intézményeket mind elpusztítani törekszenek és ezek helyébe, a saját elgondolású, minden lelkiesség nélküli, rideg kenyérállamuk felépítését tervezik.

A munkásság és a polgárság, ezen helytelen és gonoszul felforgató irányítás következtében, **mint két elkeseredett ellenfél** állanak szemben egymással, az **osztályharc** élére lett állítva, a nemzeti keretek bomlásnak indultak.

A szocialista-kommunisták azt állítják és tanítják, hogy a **szocializmus és a nacionalizmus**, tűz és víz, egymással összeegyeztethetetlen fogalom! **Óriási tévedés!** Mi magyar nemzeti szocialisták azt állítjuk; hogy igenis összeegyeztethető két fogalom és a szociális kérdés helyesen, **csakis nemzeti (nacionális) alapon oldható meg**, hogy hogyan, azt a jelen műben ismertetett politikai és gazdasági programban adjuk majd elő.

Mielőtt azonban ezt előadnók, rámutatunk arra, hogy mik voltak a **szociális kérdés** elfajulásának és helytelen megoldási irányba való terelődésének okai és melyek a helyes irányai.

A **munkásság**, úgy a földműves munkásság, de főleg az **ipari** munkásság száma, tömege napról-napra rohamosan szaporodott, nőtt és így természetszerűleg jelentősége és súlya is az államéletben növekedett.

A többi, úgynevezett „**felsőbb osztályok**”, ahelyett, hogy velük a **népi közösség** együttérzését és az **univerzalista**, azaz **közbol-éogulási** politikát fejlesztették volna, a mind merevebb elzárkózás álláspontjára és a szociális szempontok mellőzésével, „**pusztán nemzeti**” alapra helyezkedtek, az ellentétek áthidalhatatlannak látszottak.

Ekkor akadtak tisztánlátó elmék és úgylátszik arra elhivatott egyéniségek, akik fent vázolt helyzetből várható, elháríthatatlan összeütközések és pusztulás veszélyét felismerték és nemzeteik **újraszervezésének** munkáját, haladéktalanul megindították.

Kialakult a **nemzeti szocializmus** elve és tana, amelynek változatai a nemzetek különböző adottságai folytán, **különbözőelnevezések** alatt fejlődtek ki. — Alapjában véve azonban mindezek **univerzalista (közboldogulási)** alapelvű, nemzeti szocialista irányzatok és mozgalmak.

Így alakultak ki a Mussolini-féle olasz fascizmus, a Hitler-féle német nemzeti szocialista, a Degrele-féle, belga rexista, az angol „feketeinges”, a francia „tűzkereszt”, a spanyol „fallangista” és a magyarországi különböző elnevezésű nemzeti szocialista mozgalmak.

Ezen új világnézeti irányzat, azaz új koreszme, a nemzetet egy nagy népi családnak tekinti, amelynek tagjai **különböző foglalkozást** űznek ugyan és ennekfolytán fenn is állanak közöttük a különböző foglalkozási különbségek, de a mai alakú **társadalmi osztályok** létjogosultságát tagadják, a nemzet minden tagja egymásnak nemzettársa (néptársa) kell, hogy legyen és annak is érezze magát.

A magyar nemzeti szocializmusnak célkitűzései ezirányban a következők:

1. A nemzettársakat elsősorban a **közös fajiság** a „**népi közösség**” elve és tudata tartsa össze.

2. A nemzetiársakat a „**népi elv**” tömörítse össze, amelynek jelszava „**mindnyájan egyért és egy mindnyájunkért**” azaz „**a Nemzettel a Nemzetért!**”.

3. A nemzettársakat az **összkeresztény**, azaz a keresztény **interkonfesszionális**, felekezetközi világnézet fűzze össze.

4. A nemzettársakat a **közös hazához való ragaszkodás** és **annak megvédésének** szükségessége forrassza össze.

5. **A nemzetársakat:** magyar állam lételéhez kötött **gazdasági létérdek** kovácsolja össze.

6. **A nemzetársakat a kölcsönös nemzetársi és fajtestvéri megbecsülés és szeretet** hozza össze.

A nemzetköziség természetellenes fogalom, mert miként a térin észétben is az Isten különböző növény- és állatfajokat teremtett, éppen olyan megváltoztathatatlan adottságok állanak fenn, az egyes emberfajok közötti különbségekben.

Az egyes emberfajok egymástól elütő és jellegzetes sajátságokkal bírnak, amelyek **átöröklődnek** és **reányomják az egyes egyénre is a faj ismertető jeleit.**

Pld. magyar ember egy pillantással megállapítja és megismeri embertársai között **a zsidó fajút** éppen úgy, mint az amerikai a négervérű embertársát, még akkor is, ha az illető embertárs **két faj vérkeveredéséből származott.**

Tehát a **fajiság** és nem a vallás, társadalmi állás vagy a foglalkozás adja meg végeredményben az egyénnek a **látható külső és a nem látható belső** jellegzetességeit.

Vallást, nevet, foglalkozást változtatni lehet, egyéni elhatározástól függő dolgok ezek, de a saját **fajiságunkat megváltoztatni lehetetlenség!**

A magyar nemzeti szocializmus célja, az **egész nemzetet**, tehát nemzetünk mostani tagoltsága folytán fennálló **összes osztályait** és így a nemzetől mindjobban eltávolodó **munkásságot is**, amelyet helytelen és lealázó módon neveznek proletároknak, **faji alapon**, politikailag és gazdaságilag újjászervezni, a nemzettel **újra egyesíteni és a nemzettestvéri és népközösségi** együttérzést és meggyőződést lelkükben elültetni.

Ezek vázolója után reátérünk **a magyar nemzeti szocializmus politikai programjának részletes ismertetésére:**

A magyar nemzet új szabadságharcának első és fő teendői:

1. Kimondandó, hogy hazánkban **szavazattal bíró, teljes jogú magyar állampolgárok** csakis turáni és árja származású magyar honosok lehetnek.

2. Nem turáni vagy nem árja származású magyarországi honosok, csakis **magyar állami alattvalók** lehetnek, akik teljes jogvédelemben részesülnek ugyan, de a nemzet sorsának intézésébe be nem folyhatnak, **tehát szavazati joggal sem bírhatnak.**

Nemturáni és nemárja származású magyar állami alattvalók, csak kivételesen, kitüntetésképpen ruházhatók fel az államfő által szavazati joggal, a magyar nemzet és haza javára szerzett érdemeikért és államhűségük elismeréséül.

3. Mivel a nemzet közvéleményének irányításánál, a főszerepet a **sajtó** tölti be, kimondandó, hogy lapot hazánk területén, **csakis teljes jogú magyar állampolgár szerkeszthet** és adhat ki, politikai irányú újságírói tevékenységet is csak teljes jogú magyar állampolgár fejthet ki, lapvállalatokat csakis nemzeti tőkével szabad alapítani, üzemben- és fenntartani.

Egyszóval a sajtó **nácionalizálendő!**

4. Mindennemű nemzetellenes titkos és nem titkos szervezetek feloszlatandók, még pedig kellő eréllyel és következetességgel, hogy ne ismétlődhessék az az eset, hogy a szabadkőműves páholyokat hazánkban évek előtt feloszlatták ugyan, de titokban azok tovább is működnek.

5. Bevezetendő az **általános titkos szavazati jog,** alkalmas lajstromos rendszerrel.

6. Az államfő kérdésében, a magyar nemzeti szocializmusnak álláspontja a következő:

a). Az államfő kérdésének megoldása jelenleg nem esedékes, mert most átmenetileg, egyidőre meg van oldva.

b). Hogy ez a kérdés mi módon fog megoldatni, az majd az általános európai helyzet további kibontakozása szerint alakul ki. A mai helyzetben, a régi legitimitás alapján való megoldásnak szemmel láthatólag leküzdhetetlen akadályai vannak.

Ennek folytán kénytelenek vagyunk ezen kérdés megoldását a távolabbi jövő időre bízni.

c). Mivel a magyar nemzeti szociálistizmus célkitűzései és programja, vagyis a magyar nemzet politikai és gazdasági érdekének megvédése, elméletileg úgy a régi legitimitás jogán trónra lépő, vagy pedig szabadon választott királyi vagy pedig köztársasági elnöki államfői rendszer mellett is egyaránt végrehajtható, programja tekintetéből, mint világnézeti mozgalomnak, **az államfői kérdés megoldásának módozata közömbös.**

Ennél fogva a magyar nemzeti szocializmus, az államfői kérdésben nem foglal elvi álláspontot, annak megoldását a nemzet többségének akaratára bízta.

d). A magyar nemzeti szocializmus az államfő feladatát következőleg körvonalazza:

A). A magyar államfő a köztisztesség és becsület őre, a nemzet fenségének (szuverenitásának) képviselője.

B). Ő a legfelsőbb hadúr, végső fokon ő dönt a béke vagy háború kérdésében.

C). Gyakorolja az apostoli kegyúri jogokat.

D). „Vétó” joga van a törvények szentesítésénél.

E). Megfigyeli a közügyek menetét, ellenőrzi az átmeneti időre választott „nemzetvezér” működését. — Ha rendellenességeket tapasztal és ennek folytán szükségesnek látja, ezek megszüntetése érdekében a „független alkotmánybíróság” útján közbelép. — Indokolt esetben a „nemzetvezért” ténykedéséért, a független alkotmánybíróság” útján beszámolásra hívja fel, amely beszámolás a „független alkotmánybíróság” által rendelt és ellenőrzött általános titkos népszavazás útján hajtandó végre.

F). Az államfőt illeti meg. bizonyos korlátozásokkal, az érdekképviseleti parlament összehívásának és feloszlításának joga.

G). Az államfő személye az alkotmányjogi törvények védelme alatt áll.

7. Az alkotmányos élet lebonyolítására szolgál az **„érdekképviseleti” parlament**, amelybe minden foglalkozási ág, a saját kebeléből választott, utasítható és visszahívható érdekképviselőit küldi.

Ezen érdekképviseleti kiküldöttek száma, a foglalkozási ágak számaránya szerint állapítandó meg,

8. Az államügyek felelős intézésére, az átmeneti időben, a „nemzetvezér” hivatott, azután a parlament által titkos szavazással 10 évre választott **nádor**, akinek munkatársai, az államgazdasági rendőrség főnöke és a szakminiszterek, **azaz az „államvezérkar”**.

9. Minden politikai, közéleti funkcionárius köteles, közéleti működési köre, illetve állása elhagyásakor, közéleti működését a **„független alkotmánybíróság”** és az állami **„legfelsőbb független számonkérő szék”** elbírálásának alávetni.

10. A **„független alkotmánybíróság”** tagjait, **összesen húszat**, felerészben a parlament választja, fele részben az államfő nevezi ki. — Ezek közül 10 tag lesz sorhúzás által rendes tagnak kijelölve, a többi a sorhúzás sorrendjében a független alkotmánybíróság póttagja marad s elhalálozás, lelépés esetén, a rendes tag helyébe lép.

Alkotmánybírói megbízatásnál, nem a tudományos képzettség, t c l ı át jogtudás az irányadó, ennek folytán **nincsen főiskolai képzettséghez sem kötve**, hanem kipróbált **közéleti jellemerőség és a közbizalom** mértékadó megválasztásuknál és kinevezésüknél. — Bizonyos fokú anyagi biztosítottság és függetlenség kívánatos feltétől — Állásukból csakis korhatár vagy szellemi — testi alkalmatlanság boáitával, vagy bűnvádi okokból mozdíthatók el

11. Az állami „**független számonkérő szék**” tagjait, a szükség szerint, felerészben a parlament választja, felerészben az államfő nevezi ki.

Itt már a megfelelő szakképzettség megkívántatik. — A „legfelsőbb számonkérőszék” vezető tagjai állásaikba véglegesen választatnak és neveztetnek ki. — Állásuktól csakis szellemi vagy testi alkalmatlanság, vagy korhatár beállta, vagy bűnvádi okokból távolíthatók el.

12. **Az országos munkaügyi bíróság.** — Feladata a termelőmunka körében felbukkanó bérviták, munkabeszüntetések, munkákizárások ügyeinek elbírálása és az ezekben való döntés, valamint egyáltalában a nemzöii munkaszervezeti összefüggő ügyekben való bíraskodás. — Tagjai szakképzett bírákból egészítetnek ki. — Elnökét, és annak helyettesét, az érdekképviselési parlament által javaslatba hozott 3-3 jelöltre, az **államfő nevezi ki.**

13. A magyar nemzeti szocialista állam bevezeti az **általános had- és nemzet-** (munka) szolgálati kötelezettséget.

14. A közigazgatási államosítja, **központi igazgatás — megosztott végrehajtás** elvének alapján.

15. A magyar nemzeti szocializmusnak az **egyházakkal, felekezetekkel** való viszonya a következően rendezendő:

A magyar nemzeti szocializmus az **összkereszténység, a keresztény interkonfessionizmus, a felekezetköziség világnézetének elvén áll,** ennek folytán a keresztény és keresztyén egyházakkal és felekezetekkel a legteljesebb egyetértésben törekszik programja megvalósításánál összeműködni és számít a lelkipásztorok és igehirdetők támogatására a nemzetközi marxizmus, bolsevizmus elleni harcában. Ennek folytán mindkét részről **az előzetes** megegyezés kívánatos feltétel.

Viszont biztosítja a keresztény és keresztyén egyházak és felekezeteknek:

- a). A szabad vallásgyakorlatot és annak védelmét.
- b). Támogatja őket vallási kulturális törekvésekben, anyagiilag segíyezi a reászoruló egyházi intézményeiket.
- c). Nem tűr az állam területén felekezetnélküliséget és atheista propagandát.
- d). kendőzi az alsópapság fizetését és biztosítja megélhetésüket.
- e). Az egyházi házasságkötés egyedüli érvényességét ismeri el.

A polgári házasság csak mint nem kötelező, szükségsházasság nárád fenn.

Ezzel szemben:

A). Örökdik a keresztény és keresztyén felekezetek közötti felekezeti béke felett, külön szigorú törvénnyel intézkedik annak megóvásáról.

B). Az egyházi személyek politikai szereplésének ügyét, az egyházak és felekezetek fővezetőségével egyetértőleg, törvényileg szabályozza.

C). A tanügyet a szükségesség szerint, fokozatosan államosítja, a vallástanítást azonban minden iskolában kötelezővé teszi.

A magyar nemzeti szocializmust ezen megegyezési törekvéseinél a következő szempontok és történelmi tapasztalatok vezetik:

I. Mussolini és a fascizmus Olaszországban megszerezte a hatalmat, kezdetben összeütközésbe jött az egyházzal, de utána mindkét fél bölcs belátással megegyezett a követendő közös irányelvekben, ami úgy Olaszország, valamint az egyház fellendüléséhez vezetett.

II. Hitler és a német nemzeti szocializmus Németországban megszerezte a hatalommal való rendelkezést, összeütközésbe jött az egyházakkal és jelenleg is folyik a kultúrharc közöttük, amelyből mindkét félnek hátránya keletkezett.

III. A magyar nemzeti szocializmus a hatalom átvétele **előtt** törekszik megegyezni a keresztény és keresztyén egyházakkal, és felekezetekkel, hogy nündkét fél javára gyümölcsöztethesse programját és közösen, sikeresen vehessék fel a harcot., a vörös téboly, a/marxista bolsevizmus és az a mögött rejtőzködő nemzetközi zsidófaji terjeszkedés viláгурalmi törekvése ellen.

16. A hazánkban beszivárgott, az őslakos nemzeti elemeket kizsákmányoló világzsidóság túlterjeszkedésének megakadályozására és a már eddig elkövetett túlkapások és aránytalan és jogtalan anyagi kihasználás lehető jóvátételére, a következő intézkedéseket tartjuk szükségesnek.

a). Az 1900 év óta történt zsidófaji települések mind felülvizsgálándók, indokolt esetben a letelepülési-, ipar- stb. engedélyek megvonandók, a nem kívánatos elemek az ország területéről eltávolítándók.

b). A nemzetközi világzsidóság további bevándorlása és letelepülést; szigorú intézkedésekkel és törvénnyel megakadályozandó.

c). A hadinyereségből eredő vagyonok keletkezési módja felülvizsgálandó, azokra utólag progresszív adó vetendő ki, ahol bizonyítottan visszaélések útján jöttek ezek a vagyonok létre, ott elkobzandók.

d). A zsidó faj cionista törekvése, az ő újonnan alapítandó nemzeti államukba való kivándorlása, minden módon elősegítendő.

e). A már betelepült zsidó fajnak külön kulturális élete és szabad vallásgyakorlata biztosítandó, azonban az őslakos nemzeti elemektől, alkalmas intézkedésekkel elkülönítendő.

17. Az őslakos nemzeti elemek lábraállítása célzatával, a következő intézkedések vezetendők be.

a). **A család, az anyaság, a kiskorúak** védelme fokozottabb mértékben megszervezendő.

b). Az őslakos nemzeti elemek **fajvédelme** érdekében, a **fajfertőzés meggátlására**, külön törvények alkotandók, ezekben az őslakos nemzeti elemek és a zsidó fajnak közötti házasságok megtiltandók.

c). A hadirokkantak méltányos ellátásának kérdése és segítése sürgősön megoldandó.

d). A hadviseltek elhelyezkedési elsőbbsége törvényileg hatékonyabban biztosítandó.

e). A házasság előtti kötelező orvosi vizsgálat, a **fajnemesítés szempontjából** bevezetendő.

f). **Kivándorolt** véreink a lehetőség szerinti **visszatelepítendő**k.

g). Tehetségesnek bizonyult szegénysorsú gyermekek államköltségen való ingyenes tanítása és neveltetése biztosítandó.

18. Pénzügyi szempontból, a következő intézkedések válnak majd szükségessé:

a). A külföldre kicsempészett és ottan elhelyezett tőkék tulajdonosai, ezen tőkéknek az országba való visszahozatalára kényszerítendő.

b). A váltótörvény oly irányban módosítandó, hogy váltóképesség csakis a kereskedelmi és ipari szakmara és az üzleti életre korlátoztassék.

e). **A hadikölcsönök, életbiztosítások, a házassági óvadékok, árva vagyon** fokozatosan és folytatólagosan valorizáltassanak.

f). AZ igazságszolgáltatás terén a legsürgősebb teendő, a bűnlö lörvénylvímyiinknek a, magyar nemzeti szocializmus szelle-

mében való átdolgozása, nevezetesen legelsősorban **a megvesztegetés és a csalásról** szóló cikkelyek megváltoztatása, mégpedig a következőképen:

a) A jelenlegi cikkelyek alapján **a megvesztegetett és a megvesztegetett** egyaránt büntetik, aminek következtében **a megvesztegetés** ténye a legritkább esetben jut napfényre és a legnehezebben volt bizonyítható és így büntethető. Ennél fogva **virágozhatott a panama!**

Az új törvény csak **a megvesztegetett** bünteti, **a vesztegető** nem büntethető, **csak mint tanú szerepel**. Tanúvallomása azonban csak úgy bír bizonyító erővel, ha azt más tanúvallomások vagy ténykörülmenyek, tárgyi bizonyítékok alátámasztják.

b) A csalás büntetéséről intézkedő cikkelyek oda módosítandók, hogy **csalást** követ el mindenki, aki embertársának tájékoztatanságával vagy tudatlanságával visszaélve, azt annak megkárosítására használja fel, amennyiben magának **a rendes polgári hasznot túlhaladó nyereséget** vagy **előnyöket** szerez.

A megszalattott a ténykörülmenyeket, lehetőleg a nevek vagy szereplők megemlítése nélkül, **az „állandó állami szakértői bizottság”** elé terjeszti elbírálás végett, amely a károsodás fennállását és fokát állapítja meg.

A panaszos a csalás elkövetőjéhez, 8 nap alatti **jóvátételi felszólítást intéz írásban**. Ha a jóvátétel megtagadta tik, az ügyet az illetékes bírósághoz nyújtja be, amely a fenthivatkozott **„állandó állami szakértői bizottság”** írásbeli véleményének alapján rövidesen ítélezik.

20. A művészet és irodalom terén, **a destrukció** megakadályozása céljából külön törvény alkotandó.

21. A régi országhatárok visszaszerzése és a **„Hungária” ösföldek egyesítése** céljából állandó propaganda tevékenység fejtendő ki.

**A magyar nemzeti szocializmus
gazdasági
programmjának ismertetése
ELŐSZÓ**

Miben áll a magyar nemzeti szocializmus gazdasági programja?

Ennek részletes, köznapi, mindenki által érthető nyelven megírt programját, tizenkét előadás sorozatban adjuk elő, melyek együttesen egy szervesen összefüggő gazdasági reformtervezetet adnak, s amelyek a szociális kérdésnek törvényhozási (evolúciós) úton való megoldását tartalmazzák.

Ezen előadássorozat csoportosítása a következő:

1. A gazdasági világnézetek ismertetése és azok harca, a vagyonlrendszer és a nemzeti üzemi tőke képzése. — A nemzeti kistőkés rendszer megalapozása.

2. A földkérsés és a magyar nemzeti szocializmus.

3. A nemzeti munka és munkaközvetítés és a munkanélküliség megszüntetésének módja.

4. A kamatrabzsolgaság, árúarrabszolgaság, munkabérrabszolgaság és azok megszüntetésének módja.

5. A vámkérsés és a magyar nemzeti szocializmus álláspontja.

6. Az állami gazdasági rendőrség (államgazdasági rendőrség) szervezete a magyar nemzeti szocialista államban.

7. A részvénytársaságok, kartelek, trösztök és a magyar nemzeti szocializmus.

8. A tőzsde, (börze) és kereskedelem rendszere a magyar nemzeti szocialista államban.

9. A magyar nemzeti szocialista állam pénzrendszere és pénzügyi irányítása.

10. A termelés és adózás rendszere a magyar nemzeti szocialista államban.

11. Az ipar szervezete a magyar nemzeti szocialista államban.

12. A magyar nemzeti szocializmus gazdasági programjának összefoglalása.

1. SZ. ELŐADÁS

A gazdasági világnézetek ismertetése és azok harca, a vagyonlaprendszer és a nemzeti üzemítőke képzése. A nemzeti kistőkés rendszer megalapozása.

Jelen előadásom nem a **szívhez**, hanem az **észhez** szól, ezért minden további bevezetés nélkül áttérek előadásom tárgyára, a **világnézetek** ismertetésére. — Ezt a „**világnézet**” szót gyakran halljuk és olvassuk! Mit is értünk „világnézet” alatt, vetődik fel a kérdés elménkben?

„Világnézet” alatt azt az **elvet** és **meggyőződést** értjük, amelyek alapján a mi nemzeti és saját egyéni szempontunktól: nemzetünk, családjunk, gyermekeink, utódaink, valamint saját magunk létét, jövőjét és boldogulását a **legjobban biztosítottak látjuk**.

Ezen világnézet, reánk magyar testvérekre vonatkozólag, csak is **magyar, nemzeti és keresztény** lehet, mert ha nem az volna, bünt és mulasztást követnénk el saját **fajunkkal, családjainkkal, gyermekeinkkel és utódainkkal szemben**.

Ezek előrebocsájtása után, lássuk csak, hogy jelenleg a világon **milyen gazdasági világnézetek** alakultak ki és mely irányban törekednek érvényesülni?

A jelenleg kialakult gazdasági világnézeteket,, általában két egymással ellentétes csoportra oszthatjuk:

- 1). **A magántőkés, azaz kapitalista és**
- 2). **az államtőkés, azaz államkapitalista, vagyis úgynevezett vörös világnézetre.**

Az előbbi világnézet **a magánvagyon szentségének** és sérthetlenségének alapján áll, az utóbbi viszont a magánvagyon jogsultságát általában tagadja.

Vannak azonban ezen két világnézetnek alfajai és fokozatai.

Melyek azok?

A magán tőkés vagy más szóval kapitalista világnézet oszlik:

Nemzeti jellegű nagy kapitalista és

Nemzeti jellegű kis kapitalista világnézetre, mind a kettő, mint, azt nincsen előbb említettem, a tulajdonjog szentségének alapján és elvén áll.

Az államtőkés vagy más szóval államkapitalista világnézet pedig, melyet Marxizmusnak, vagy vörös világnézetnek is nevezünk, **nemzetközi szociáldemokrata, kommunista, bolsevista és szyndikalista** alfajokra oszlik, melyek között csakis fokozati, ütembeli különbségek vannak, mindegyik **nem nemzeti, hanem nemzetközi** jellegű, mindegyiknek végcélja a magántulajdon megszüntetése és a magántulajdon szentségének elvén álló nemzeti, gazdasági és társadalmi rend lerombolása és ennek helyébe a saját elgondolása, rideg kenyér-államának felépítése. Ezen itt felsorolt világszemléleti felfogások a mindennapi életben, **kapitalista és marxista**, egymással homlok-egyenest ellentétes két végletbe csúcsosodtak ki.

A dolog jobb megértéséhez felsorolom, ezen két ellentétes világnézetből kialakult irányzat, jellemzőbb ismertető jeleit.

A kapitalista rendszernek mai elfajult alakja a nemzetközi jellegű nagytőkés gazdasági, társadalmi és termelési rendszerhez vezetett, amely az ő kizsákmányoló trösztjeivel és karteljeivel, bank- és tőzsdrendszerével a nemzeteket oda juttatta, hogy a **magántőke és vagyon** mind kevesebb számú nagytőkés kezében összpontosul és a nemzetek többi polgármillióinak általános elszegényedése, szemelláthatólag feltartóztathatlanul halad a maga végzetes útján, végereményben nagy **munka és keresetnélküliséget, nincstelenséget és tömegnyomort okozva**.

A másik, a **marxista** világnézet csakis az államot teszi gazdaggá, annak tulajdonába jut minden tőke, minden vagyon. Az ilyen berendezésű államok **polgáraikat kivétel nélkül mind nincstelenné teszik** és a tapasztalat szerint **még súlyosabb tömegnyomorúságot okoznak**, mint a nagykapitalista államok. Amellett a **köz és egyéni szabadságot, véleménynyilvánítást kegyetlen eszközökkel fojtják el**. Lásd, az oroszországi szovjet példáját.

Ezen marxista gazdasági rendre való törekvés rugója a világzsidóság ama feltétlen birtoklási vágya, melynek célja, a nekik hont nyújtó nemzetek területén, az államalkotó fajnak a saját alkotásai és értéktermelései feletti rendelkezési jogát, tudatos tervszerűséggel megszüntetni.

Ha a két világnézeti rendszert összehasonlítjuk, a kettő között a nagykapitalista világnézetű és berendezkedésű állam, minden hibája dacára, még **mindig előnyösebb az emberre nézve**, mert ennek keretében mégiscsak biztosítva van minden polgára részére annak a **lehetősége és reménye**, hogy szorgalom, ügyesség, szerencse, öröklés, stb. útján sorsa megjavulhat és ő **jómódba juthat**. Ezzel szemben a marxista, bolsevista államban ennek lehetősége

már elvileg is ki van zára, és így az ilyen állam minden polgára **örök nincstelenségre van kárhoztatva.**

Ha mindezeket a most itt előadottakat tekintetbe vesszük és meggondoljuk, elménkben fölvetődik az a kérdés, hogy létezhetik-e olyan világnézeti termelési és társadalmi rendszer, amelyben úgy a mai nemzetközi jellegű nagvkapitalista, valamint a nemzetközi marxista rendszerek **hátrányai egyaránt kiküszöbölhetők?**

Erre a kérdésre határozott **igennel** felelek!

Ez igenis lehetséges és van egv olyan világnézet és belőle fakadó új gazdasági és termelési rendszer, amely ezen fent említett hátrányokat kiküszöböli és a **nemzet minden tagjának méltányos, egyöntetű és igazságos jövőt és megélhetést, fokozódó jólétet biztosít.**

Ez az új világnézeti irány, a már előadásom elején említett nemzeti kiskapitalista, azaz helyesebben nevezve, **nemzeti kistőkés rendszer.**

Mivel ezen rendszer egy újonan kialakult fogalom, azért ezt ezentúl röviden **új nemzeti szocialista tőkeképzésnek** nevezzük.

Miben áll az új nemzeti szocialista tőkeképzés?

Ezen új világnézeti rendszer abban áll, hogy alkalmas de még csak meghozandó törvényeken alapuló intézkedésekkel, **egyrészt** elősegíti és biztosítja a kistőkék képződését, azaz a nemzet minden telies jogú polgárát kistőkéssé teszi, **másrészt a** magántőkések tulajdonában lévő nagy magántőkéknek **egyes** kezekben való határtalan felhalmozódását megakadályozza, hosry mi módon, arra itten később térünk rel

Mi a célja és törekvése ennek az új nemzeti szocialista tőkeképzésnek?

Célja az ország termelését és hiteléletét, a **kistőkés tőkének egyesített eredével** mozgásban tartani, a nagytőkés termelést **ezzel** helyettesíteni, illetve feleslegessé tenni és ezáltal a mai kizsákmányolási rendszernek egyszer s mindenkorra útját vágni.

Hogyan akarja ezt az új nemzeti szocialista tőkeképzés elérni?

Az úgynevezett „**vagyonalaprendszerrel**”, mely abban áll, hogy minden dolgozó, akár szellemi, akár testi mnukat végez, a miniszterelnöktől a legszegényebb napszámosig, törvénytől kötelezőleg tagja lesz az **új nemzeti szocialista társadalombiztosításnak.**

(Ne gondoljanak azonban kedves testvéreim ez esetben az O. T. I.-ra, azaz a jelenlegi Országos Társadalombiztosító Intézetre, melynek csak a neve hangzik hasonlóknak, de ahogy majd elő fogom

egy egészen mai valamiről van itten szó. Az O. T. I.-ről köztudomású, hogy nem tökéletes intézmény.)

AZ új, nemzeti szocialista társadalmi biztosításban a nemzetnek minden teljes polgárjogú tagja **köteles lesz** keresetének, fizetésénők, jövedelmének egy jelentékeny aránylagos részét vagyonlapjára havonta befizetni, ezen összes: le is lesz vonva illetményeiből, illetve közadók módjára hajtatik be.

A vagyonlapjára befizetett és így felgyülemelő összegek, **a befizető tulajdonát képezik.**

A vagyonlap három példányban lesz kiállítva és vezetve. — Az egyik példányt **a hatóság** (adóhivatal) őrzi és kezeli, a második példány **a munkaadónál**, vagy szabadfoglalkozásunknál a nyilvántartó hatóságnál lesz letéve, a harmadik példány **a vagyonlapos dolgozónál marad.**

Ezen fentvázolt **kényszertakarékossággal** a vagyonlapos dolgozó számára tartalékoltt összeget, a vagyonlapos életében nem kapja kézhez, azt el nem költheti, mert ezen összeg **öregkori** vagy **rokantsági ellátásának képezi alapját.**

Ezen szabály alól csak egy kivétel van, és ez az, ha a vagyonlapos dolgozó **családi házat vagy öröklakást** szerez, amelv esetben ezen tartalékoltt összegből bizonyos mértékig a vételárt fedezheti. — Ezen kivétel abban talált indokolást hogy a családi ház, vagy öröklakás öregkori ellátásának egyik tényezőjét alkotja. — Egy ilyen ház vagy öröklakás azután a vagyonlapos életében **el nem adható, le nem foglalható** és **csak egyharmad értékig terhelhető meg kölcsönnel.**

Ily módon, az átlagosan 40 éven át dolgozók életpályája alatt a már eszközölt számítások szerint, szorgalmuk és munkájuk értéke és keresetük aránvában vagyonlapjukon, javukra oly jelentékeny összegek gyűlnek össze, hogy ezen összegek idővel **öregkori ellátásukat biztosítják.**

Ezen összegek azonkívül, a vagyonlapos dolgozó megbetegedése vagy balesete esetén, **gyógyítási és ápoltatási költségeinek fedezetéül is szolgálnak**, mert ezen költségek a vagyonlap terhére lesznek fedezve.

Tehát mindenki szabadon választhatja orvosát, kórházát, azonban gyógykezeltetéseinek költségei **a saját vagyonlapját és nem a közösséget terhelik.**

Ha a vagyonlapos elhal, vagyonlapját lezárják, az esetleges terhek levonása után fennmaradt összeget, **jogos örökösei, gyermekei öröklik**, akik javára ezen maradék összeg, vagyonlapjukon javukra átíratik.

A vagyonlap rendszer bevezetése után rövidesen, nem igen

lesz nincstelen ember Csonka Hazánkban és mindenki után lesz mit örökölniük gyermekeinek, utódainak.

A következő nemzedék, az ő dolgozó pályáját már a szülőktől örökölt és saját vagyonlapjára átírt tőkével kezdi, mely a keresetéből havonta levont és hozzácsatolt összegekkel, évről-évre tovább növekszik és vagyonosodására szolgál. — Ily módon a nemzet jelenlegi fokozatos és általános elszegényedése helyett, annak folytonosan erősbbödő vagyonosodását és a nincstelenség megszüntetését biztosítjuk.

Mi történjen a vagyonlap rendszerrel ily módon összegyűlő kis tőkék összegével, mely hozzávetőleges számítással Csonka Hazánkban, már az első vagyonlapos esztendő után, több száz millió pengőt fog kitenni és évről-évre ilyen arányban rohamosan szaporodni fog?

Ezen összegeket az újonnan létesítendő **„Országos Nemzeti Szocialista Tőkeképző Pénzintézetben”** helyezzük el, ahol az a vagyonlapos dolgozók javára kamatozik s ezen kamatok, a vagyonlaposok tőkéjéhez csatoltatnak és azt tovább növelik.

Ezen pénzintézet útján látjuk el a nemzet hiteligenyeit, amennyiben olcsó, számításunk szerint 2% körüli és minden mellékköltség nélküli kölcsönöket nyújtana a föld-házbirtok $\frac{1}{3}$ -ad értékig és az üzemek, vállalatok $\frac{1}{3}$ -ad értéke erejéig, az ez utáni kamatok a vagyonlaposok tőkeállagához áramlanak majd vissza. — Ily módon az új nemzeti szocialista tőkeképzés rendszerével egy új, az országban belterjesen forgó, kötött, azaz a külföldre ki nem szivárogható, **nemzeti üzemi tőkét hozunk létre. Ennek az új nemzeti üzemi tőkének** körforgása képezné a nemzet gazdasági életében az éltető vérkeringést, ezen tőkeforgalom haszna a nemzeté maradna, annak vagyonosodását szolgálja és mivel évről-évre rohamosan szaporodna, idővel **a nemzetközi nagytőkét kiszorítja a nemzet gazdasági életéből**, mert az feleslegessé válik, nem tudván gyümölcsözőleg elhelyezkedni.

Az új „Országos Nemzeti Szocialista Tőkeképző Pénzintézet”, a magánpénzintézeteket, bankokat lassankint feleslegessé tenné és azok természetszerűleg megszűnnének. — Az „Országos Nemzeti Szocialista Tőkeképző Pénzintézetnek” minden nagyobb községben meglesz a fiókja, a már meglévő állami és községi adóhivatalokkal kapcsolatosan.

Természetesen minden teljes jogú állampolgárnak a vagyoniapján tartalékolt **tőkevagyon**a mellett **egyéb, külön szerzett vagy örökölt magánvagyon**a is fennállhat, a vagyonlapon tartalékolt tőkéje csak **létbiztosítékát** képezi, azért **az senkire át nem ruházható, ee le nem foglалható.**

Ami a munkánélküli jövedelmet nyújtó nagy **magántőkét** illeti azok **további határtalan növekedésének** útját azzal vágja el az új nemzeti szocialista rendszer, hogy oly törvényt alkot, amely szerint az ilyen pl. a miniszteri fizetésnél nagyobb jövedelmet hozó tőke vagy vagyon **teljes évi hozamát** annak a tulajdonosa az esedékesség évében belföldön elkölteni és **ennek elköltését hitelesen igazolni köteles**, mert különben az állam a rendes progressiv tőkekamat és jövedelemadón felül, az el nem költött hozammaradékot adóba foglalja le.

Ilyképpen a nagy magántőkék további **határtalan növekedése** lehetetlenné lesz téve, azok hozadéka a forgalomba bekényszerítve, **a szegényebb néposztályok munka és kereseti alkalmait** növeli.

Amikor az új nemzeti szocializmus tőkeképző rendszere a fent vázolt módon, a nincstelen néposztályokat **vagyonhoz juttatja**, viszont a nagy magánvagyonok és nagytőkék keletkezésének növekedésének útját állja, letompítja, lefaragja a kiáltó társadalmi, vagyoni egyenlőtlenségeket és a nemzet gazdasági életét **igazságos alapokra helyezi**.

Ami az aránytalanul nagy, bár munka után járó **fizetéseket** illeti, az új nemzeti szocializmus oly módon intézkedik, hogy ki mondja, hogy **senki az állam területén, pld. a miniszteri fizetésnél nagyobb fizetésben semmi ürügy alatt nem részesülhet**, mégpedig **sem állami, sem más köz vagy magánalkalmazásban sem**. — Amennyiben ilyen, a meghatározott mérték feletti fizetés bárkitől bárkinek kiutaltatnék, a többletet az állam adóban foglalja le.

Ezen itt ismertetett új magyar nemzeti szocialista tőkeképző rendszer szünteti majd meg, a nemzet és a nemzet dolgozóinak eddigi gazdasági rabságát és biztosítja a valódi függetlenséget.

Jelen előadásom szűk keretei között, csak bepillantást törekedtem nyújtani az új nemzeti szocialista világnézet alapján felépített rendszerbe, melyet részleteiben alaposan letárgyalni egyetlen előadás keretében lehetetlenség volna. — Betekintést nyertek egy szebb és jobb új világba, melyet testvéreinkkel, mindnyájuknak javára, felépítem törekszünk.

Ezen új magyar nemzeti szocialista világszemléletű gazdasági és termelési, valamint társadalmi rendszerben, megtalálják **a szociális kérdés megoldását** és meggyőződhetnek arról, hogy az új nemzeti tőkeképzés rendszere **egyúttal a legtisztább magyar nemzeti szocializmus is** és a legtisztább nemzeti keresztény világnézet.

2. SZ. ELŐADÁS
A FÖLDKÉRDÉS ÉS A
MAGYAR NEMZETI SZOCIALIZMUS

Csonkamagyarország túlnyomóan mezőgazdasági állam lévén, a mezőgazdaság virágzása és az azzal foglalkozók talpraállítása, az egész Magyar Nemzet legelsősorú érdeke., mert a mezőgazdaság képezi nemzeti létünk legfőbb gazdasági alapját.

„Szegény paraszt, szegény ország” mondja a közmondás, ebből pedig az következik, hogy „gazdag paraszt, gazdag ország”.

Ebből az igazságból kiindulva, a magyar nemzeti szocializmus nemzetünket az által is gazdaggá törekszik tenni, **hogy egyúttal a magyar földműves osztályt is gazdaggá teszi.**

Hogy pedig ezen célját elérhesse és a földművelés bajain segíthessen, itt feltárjuk a magyar mezőgazdaság főbb bajait és pontonként megadjuk ezen bajokon való segítség módjait.

A magyar földművelés és az azzal foglalkozók főbb bajai a következők, nevezetesen:

1. Az agrárrolló!

Mit értünk agrárrolló alatt?

Az ipar, nevezetesen a nagyipar és az azzal szövetséges kereskedelem együttes és szervezett, azon egyoldalú árdiktáturáját. amellyel a **közzükségleti iparcikkek árait**, a földművelés terményeinek áraihoz viszonyítva, **aránytalanul magasán állapítja meg** és ez által a földműveléssel foglalkozókat, a nagy és kisbirtokosokat, a földmunkásokat egyaránt kiuzsorázza.

Az olló egyik szárát a nagyipar, a másik szárát a kereskedelem képezi.

Ezt az állapotot, amelyben a földművelés terményei aránytalanul alacsony fokra szállítatnak le, **árúarrabszolgáságnak** nevezzük.

Eszerint a magyar földművelés, az agrárrolló következtében **árúarrabszolgásban sínylődik.**

Az agrárrollón, vagyis helyesebben a mezőgazdaság **árú ár** rabszolgásán, a 8. és 9. sz. előadásban részletesen tárgyalt **pré-**

miomos termelési és kereskedelmi rendszer általános bevezetése fog segíteni.

Ezen prémiumos rendszer abban áll, hogy a termelő, mégpedig úgy a mezőgazdasági, mint ipari termelő termelvényeit az állam veszi jelképesen át, egyidejűleg átutalva azt a nagykereskedelmi központoknak, amelyek viszont ezen árúkat az elosztó kiskereskedéseknek juttatják, ezek pedig a fogyasztóknak adják el azokat, mindezt pedig a **többfázisú közvetítő kereskedelem (lánckereskedelem) kizárásával**.

A termelők árúik és termelvényeik után az államtól **előállítási (termelési) ármegettérítést** és **termelési prémiumot** kapnak. — Az előbbi a készkiadások megtérítésére, az utóbbi a termelés jövedelmezőségének «biztosítására és részben jutalmazására, ösztönzésre szolgál.

A nagy és kiskereskedelem ugyanígy részesül az elért forgalom és eladási eredmény arányában **prémiumban**, mi által szakképzett vezetőinek, a legális kereskedőknek létét biztosítja az állam.

Ezen fentvázolt értékesítési folyamat minden fázisánál az állam, az **állami haszonrészese**dés alakjában szedi be, a tényleges állami szükségletek arányában megállapított, **százalékos külföldi adóját**

Ugyanakkor lesznek az árúk árai kötelezően a termelési költségekkel és a kereslet-kínálat, termelés-fogyasztás **egyensúlyhelyzete** követelményeinek megfelelőleg, az állam által megállapítva.

Ezen szabály pedig lehetővé teszi, hogy az állam a mezőgazdasági és iparcikkek közötti igazságos **árarányt** megállapíthatja. így megszűnik a mezőgazdaságot fojtogató agrárrolló, illetve a mezőgazdaság **áruárabszolgasága**.

2. A földművelés és **az azzal** foglalkozók kamat rabszolgasága. Miben áll **a kamatrabszolgaság?**

Ez abban áll, hogy a föld hozama, az úgynevezett **földjára**dék, közismert megállapítások szerint 4% körül mozog, ezzel szemben a földművelés üzemében szükségelt kölcsöntőkék, — az úgynevezett **gazdaadósságok** kamatai, **ezen 4%-ot magasan túlszárnyalják** és a valóságban, mellékköltségeiket is beszámítva, 10-14% körül forognak és amellet többnyire hozzá még rövidlejáratúak.

A gazdaadósságokra kormány intézkedésekkel adott haladékok, az úgynevezett **birtokvédeltségek**, csak toldozása-foldozása a helyzetnek, mert a gazdák a fentvázolt **kamataránytalanság**, helyesebben **kamatrabszolagságuk** miatt, rendes viszonyok között képtelenek adósságaikat törleszteni.

Ezen **kamatrabszolgás**ág folyamánya a földmívelés **üzemítőke hiánya** is, amely mezőgazdaságunknak belterjesebbé és jövedelmezőbbé tételét akadályozza. — A nemzetközi nagytőke bankokráciája nem is fekteti szívesen tőkéit a földmívelésbe, még kölcsön alakjában sem, mert azokat ipari és kereskedelmi vállalatokban, pénzügyletekben sokkal nagyobb nyereséggel és gyakrabban forgathatja meg, mint a mezőgazdaságnál. — A nemzetközi nagytőke ezen hitelmegvonása, illetve korlátozása által, a mezőgazdaságot állandóan alárendelt helyzetben tartani törekszik és így sínylődésre kényszeríti.

A mezőgazdaság **kamatrabszolgás**ágát, az úgynevezett **gazda adósságokat**, a magyar nemzeti szocializmus, az 1. sz. előadásban vázolt **vagyonlaprendszer** útján képzett, **új nemzeti üzemi tőkéből** nyújtott, 2% körüli és minden mellékköltség nélküli, hosszúlejáratú kölcsöneivel szünteti majd meg, illetve rendezi.

Ezt oly módon hajtja végre, hogy a nemzetközi nagytőke bankokráciája által nyújtott, többnyire rövid lejáratú gazdakölcsönöket, amelyek a gyakorlatban, mellékköltségeiket is hozzászámítva, sokszor 10-14% kamatteherrel járnak, ezen 2% körüli kölcsönökkel **fizeti ki, illetve** hosszúlejáratúvá **konvertálja**.

Ezenkívül a gazdaadósságok rendezésénél bevezeti, az ipari és kereskedelmi kényszeregyezségekkel azonos **kényszeregyezségi eljárást**, a mezőgazdaságra vonatkozóan is.

Ezen eljárásánál, a kimondottan uzsorajellegű kamatok fennállása esetén, pld. 5 évre visszamenőleg, a már befizetett kamattöbbletet **tőketörlesztésnek** számítja be a gazda javára.

Mivel azonban a **földjára**dék csak 4%-ra tehető, a fenti szempontokból minden gazdaadósság uzsora jellegűnek tekinthető, amely a 4%-os kamatozást meghaladja.

A fentemlített **új nemzeti üzemi tőkéből**, a magyar nemzeti szocialista állam, idővel elegendő üzemi tőkével látja el a mezőgazdaságot is.

3. Az adó és a közterhek elviselhetetlen volta és aránytalansága.

Miben áll az?

A jelenlegi adó és közterhek elviselhetetlen volta és aránytalansága a mezőgazdaság szempontjából abban áll, hogy a földmívelés, az alacsony 4%-nyi földjáradék (vagyis tiszta hozam) mellett, adózás tekintetéből a **legkönnyebben ellenőrizhető és megfogható** termelési és kereseti ág, amíg ezzel szemben úgy az ipari, mint a kereskedelmi foglalkozás, főleg pedig a túlnyomóan a zsidófajuk által űzött pénzüzérkedés, a legnehezebben ellenőrizhető és megfogható jövedelemforrás.

A pénzüérek sok-zur dugott és zughelyeken, kávéházak kli-
lönoszobáiban stb., milliós üzleteket bonyolítanak le, anélkül, hogy
a pénzügyi hatóságok adóellenőrzése alá volnának vonhatók;
Ezen jövedelemforrások tehát **adómentesek maradnak**.

Az úgynevezett „**banktitok**” és „**üzleti titok**” is kitűnő védő-
pajzsot és búvóhelyet nyújt ezen pénz és árüüzéreknek az igazsá-
gos és egyöntetű **megadóztatás** ellen. — **Az adózási egyensúly**
helyreállítása tehát egyik létkérdése a magyar földművelésnek, mert
különben a termelési és foglalkozási ágak versenyében idővel bele-
pusztul.

A jelen előadás 1-ső pontjában hivatkozott **termelési és adó-
zási** rendszernél, a mezőgazdaság megadóztatása **közvetett** és **igaz-
ságos** lesz, mert az állam a termelőtől annak termelvényeit, azok
termelési költségeinek (regiejének) megtérítési összegében veszi
ugyan át, tehát a mezőgazda termeivényeit minden nyereség vagy
haszon nélkül lesz kénytelen átengedni az államnak, de ezzel szem-
ben az állam a termelőnek **termelési prémiumot** fizet, amelynek
mérve a **földjáradéknak** felel meg.

Ezen két **megtérítés** összegében már bennfoglaltatik a gazda
adója is, mely azért **igazságos**, mert arányban áll a termelés tény-
leges eredményével és a termeivények mennyiségével és minőségé-
vel, valamint értékével.

A mezőgazdaság adója a többi termelő ág, pld. az ipar adójával
százalékos arányossággal állapíttatik majd meg.

A „**banktitok**” és „**üzleti titok**” megszűnik, — minden arra
felhatalmazott állami közegnek joga lesz a vállalatok, bankok
egyéb pénzüintézetek könyvvizetésébe bármikor is betekinteni és a
nevezettek törvénnyel kötelezve lesznek, ezeknek minden felvilá-
gosítást megadni.

4. A mezőgazdaság rovására és kárára űzött helytelen vámpo- litika.

Miben áll ez?

Ez abban áll, hogy az állam a beviteli védvámok által „ipar-
fejlesztés”, „iparpártolás” jelszavak alatt, bizonyos nagyipari
ágaknak, pld. a textil szakmának, **feltételekhez nem kötött**, tehát
helytelen vámvédelmet nyújt.

Ezen védvámok gazdasági helyzetünkben, az iparfejlesztés
érdekében **egyelőre** még szükséges intézkedések lennének, ha ezek
ahhoz a **feltételhez** volnának kötve, hogy ezzel szemben a vámvé-
dett iparvállalatok, a mesterséges vámvédelem és állami támoga-
tások fejében, gyártmányaikat a többi termelési ágaknak és a fő-

gyasztóknak, így a mezőgazdaságnak is, a külföldről behozott és oívámolt árukénál jelentékenyen **alacsonyabb áron** legyenek kötelesek átengedni.

Ezzel szemben a legtöbb ilyen, a vámvédelem árnyékában gyártott cikkek gyártói, cikkeiket **aránytalanul magas**, a külföldről behozott és elvámolt cikkek áraival többnyire azonos ártételekben hozzák a belföldi piacon forgalomba.

Ez által ezek a vámvédett gyárosok a többi termelő ág, így a mezőgazdaság és a fogyasztók kárára és terhére, aránytalanul nagy jövedelmeket zsebelnek és mint a gyakorlatban látjuk, aránytalanul és rohamosan meggazdagodnak.

A mezőgazdaság hátrányára üzött helytelen vámpolitikát oly módon változtatjuk meg, hogy a fejleszteni szándékozott iparágak **vámvédelmét feltételekhez** kötjük, nevezetesen: A vámvédett, belföldön gyártott iparcikkeket azok gyártói, a behozatal tárgyát képező és elvámolt külföldi iparcikkek árainál, egy **meghatározott és kikötött százalékkal olcsóbban** lesznek kötelesek forgalomba hozni és így a mezőgazdaságot is jutányosabban ellátni.

5. A mezőgazdaság hátrányára kötött vámegegyezmények.

Miben állanak azok?

Ezen vámegegyezmények hátrányai a mezőgazdaságra nézve abban állanak, hogy a vámegegyezmények kötésénél **a magyar mezőgazdaság érdekei háttérbe szorulnak**, mert a nagyipari és kereskedelmi, túlnyomóan zsidófajúak kezében vagy irányításában levő érdekeltségek, kartelek, trösztök stb. érdekében, oly módon köttetnek meg, hogy a hazai ipar túlzott és egyoldalú vámvédelmével és részben ürügyével, sokszor a külföldi mezőgazdasági piacainkat áldozzák fel. — A vámrendszerünk által érdekeikben sértett ipari külállamok ugyanis, retorzióképen **elzárják piacaikat mezőgazdasági terményeink elől**. — Ebből azután mezőgazdaságunkra végtelen kár háramlik.

Az új vámegegyezmények, az 5. sz. előadásunkban ismertetett nemzeti szocialista vámszabályok elvei alapján való megkötésénél, a mezőgazdaságunk érdekei addig a fokig jutattatnak majd érvényre, ameddig a termelési ágak gazdasági egyensúlyhelyezete ezt megkívánja.

Főleg azt fogjuk szem előtt tartani, **hogy a mezőgazdasági terményeinknek külföldi piaci biztosítassanak és fejlesztessenek**, semmi esetre sem tűrünk olyan ipari vámvédelmet, amelynél a nekünk mezőgazdasági piacul szolgáló, főleg ipari külállamok, piacaikat megtorlásképpen mezőgazdasági termékeink elől elzárják.

6. A mezőgazdasági termelésünk rendszertelensége. Miben áll ez?

Ennek a kérdésnek helyes megvilágítása érdekében előrebocsátjuk a következőket: Manapság, amikor a közlekedési és szállítási eszközök és módok technikai fejlődésével, a távolságok a gyakorlatban megrövidültek, az eddigi **szomszédos kereskedelem, kontinentális és világkereskedelemmé** terebélyesedett. — Ezen kereskedelem forgalmát képező árucikkekben bizonyos egyöntetű, állandó és megbízható minőségű árukra alakult ki a kereslet. — Az ilyen állandóan egyforma minőségű árút **standardizált** árúnak nevezzük, ezen állandó minőségű áruk megjelölését pedig **márkázásnak**.

A magyar mező-, kert-, gyümölcs- és borgazdaság stb. ezzel szemben még mindig egyenlőtlen minőségű cikkeket, tehát **nem standardizált** árúkat termel. — Mezőgazdasági terményeink **márkázása** is még nagyon fejletlen, ennek folytán terményeink néhány cikk pld. a búza kivételével, minden kiválóságuk dacára, a külkereskedelemben másodrendű árukként szerepelnek. — A termények minőségi osztályozása, gondos csomagolása is még sok tekintetben hiányos.

Ezért az ilyen **nem standardizált** és nem **márkázott** árúink utáni kereslet is csekélyebb és így a világversenyben a **szervezettebb**, bár termőképessége és klimatikus viszonyok tekintetében hozzánk képest hátrányos helyzetben levő államokkal szemben, melyek **standardizált és márkázott** árúkkal jelennek meg a piacon, mezőgazdaságunk alul marad.

Ezen hátrányok megszüntetésére törvényt alkotunk, mely a mezőgazdasági terményeink egyöntetűségét, **standardizálását, márkázását**, minőségi osztályozását stb. szabályozza, hogy árúink a külföldi piacokon versenyképesek legyenek.

Az agrárosztály szakképzettségének fokozásával, a mezőgazdasági termelést a kereslethez képest simulékonyra tesszük.

7. A mezőgazdaság terményeit feldolgozó mezőgazdasági ipar mindinkább kicsúszik a gazdaközönség kezéből és a mezőgazdasági fél és készgyártmányok feldolgozása, mindinkább a nemzetközi, túlnyomóan zsidófaji nagyipari vállalatok kezébe kerül.

Miben áll ez a folyamat?

A mezőgazdasági ipar, mint pld. a **szeszfőzés**, a mai kormányintézkedések és szabályzatok folytán, mindinkább veszt jövedelmezőségéből és kisiklik a földbirtokososztály, gazdaszövetkezetek kezéből és a nagyipari vállalatok kezeibe kerül. — Ebből a gazdálkodó agrár osztálynak nagy kára származik, mert nemcsak elesik

ezen mezőgazdasági iparágak jövedelmeitől, hanem ráadásul a marhahízlalás és trágyanyerés lehetőségeit is vesztí és így közvetve még külön is károsul.

A mezőgazdasági ipar gyártási lehetőségeit, megfelelő törvényekkel, a **mezőgazdálkodással foglalkozók javára** fogjuk **biztosítani**, hogy ezáltal a mezőgazdasági termelés lehetőségeit is feljávítsuk.

A mezőgazdasági ipartelepek, nevezetesen a mezőgazdasági **szeszfőzdek** számát, a szeszkontingensek mennyiségét szaporítani fogjuk, ezek engedélyezésénél a **mezőgazdáknak előjogokat biztosítunk**, a kisgazdák mezőgazdasági ipari termelését és szesztermelését szövetkezeti alapon szervezzük meg.

A mezőgazdasági **háziipar** fejlesztésére is különleges gondot fordítunk, hogy a gazdaközönség **téli keresethez** juthasson.

8. Kellő szakértelem hiánya a mezőgazdálkodásban.

Miben áll az?

A mezőgazdaság, mint minden termelési ág, az ő módszereiben haladást mutat. — Ezen haladás vívmányainak alkalmazásával a mezőgazdasági termelés eredményei is nagy mértékben felfokozhatók, bár aránytalanul kisebb mérvben, mint az az ipari termelésnél lehetséges.

Ezen fejlettebb termelési módszerek ismeretéhez és alkalmazásához a gazdálkodók részéről nagyobb **szakképzettség, hozzáértés** kívánatos.

Ezen követelmény szempontjából mai mezőgazdasági kiképzésünk, földművelőink iskolázása sok hiányosságot mutat fel, bár az elméleti kiképzés a magasabb fokú gazdasági szaktanintézeteinknél magas színvonalon áll, de kevésbé gyakorlati azok nevelési rendszere.

Parasztágunk nagyrésze, **pusztán tapasztalati tudással bír a földművelés terén.** — **Földművesszaktanításunk**, a kevés alacsonyabb fokú szakiskola folytán, fejletlen.

Ezzel szemben más országokban, pld. Dániában, a parasztgazdák nagyrésze érettségi vagy azzal hasonfokú gazdasági szakképzettséggel bír, ezért aránylag kis területű földjeiken, a nem elsőrangú éghajlati viszonyok dacára, bámulatatos eredményű belterjes gazdálkodást folytatnak.

Földművesképzésünket nekünk is hatalmasan fejlesztenünk kell, hogy a mezőgazdasági versenyben a külfölddel lépést tarthassunk.

Mezőgazdáink szakképzettségének fejlesztésére, **az alsóbb fokú földművesiskolák számát** nagy mérvben **szaporítani fogjuk.**

A mezőgazdálkodással való foglalkozást, különösen az új telepítésekénél, **mezőgazdasági képesítéshez kötjük.** — A kiképzésnél azonban a gyakorlati ismeretek fejlesztésére és igazolására fektetjük a főszólyt.

9. A magyar föld igen nagy része nem nemzeti, hanem idegenhonos és idegenfajú birtokosok, nagyrésztben zsidófajúak kezeiben van, ami nemzeti és faji szempontból veszedelmes és tűrhetetlen állapot.

Hogyan áll ez a kérdés?

A magyar föld birtokolhatása, nincsen a teljesjogú magyar állampolgársághoz kötve!

Mindtöbb magyar föld jutott és jut, az idők folyamán, idegenhonosok és idegen fajúak birtokába!

Így aztán a nemzet zömét és magját képező magyar földműves, kiscgazda, földbirtokos, valamint a mezőgazdasági munkásság lába alól kicsúszik a magyar föld és a megélhetés. — Az említett idegenhonos és idegenfajú birtokosok, a magyar föld jövedelmét többnyire külföldön költik el vagy kiszállítják az országból, ami a nemzet jövedelem és belforgalom érdekeit tekintve, egy rendkívül káros jelenség.

Ezek az állapotok a nemzet gazdasági testén egy valóságos nyílt sebet képeznek, amelyen át lassankint teljesen kivérzik, ha alkalmas intézkedésekkel idejekorán nem változtatunk ezen a nemzetpusztulással fenyegető helyzeten.

A magyar nemzeti szocializmus a **földbirtoklást a teljesjogú magyar állampolgársághoz fogja kötni.** — Idegen honosok vagy idegen fajúak földjeire vonatkozólag törvényileg kimondjuk az állam **kisajátítási jogát**, kizárólag telepítés céljaira.

Teljes jogú magyar állampolgár földje, csakis teljesjogú magyar állampolgárra ruházható át és csakis (hatósági) engedéllyel.

10. A mezőgazdasági munkások, kubikosok, napszámosok, gazdasági cselédek, az úgynevezett falusi szegénység, nem tud semmiképpen földhöz jutni, a kiscgazdák, az úgynevezett törpebirtokosok nem képesek birtokukat a megélhetést nyújtó határig kiegészíteni és ennek folytán mindezek a városokba, ipari központokba özőnlének ipari munkát keresni és a városi, amúgy is veszedelmesen nagyszámú, ipari proletariátus számát növelik.

Mik ennek az okai, hogyan lehet ezen állapoton segíteni?

Az úgynevezett falusi szegénységnek és a törpegazdáknak kereseti viszonyai olyan rosszak, hogy földet szerezni vagy törpe-

birtokaikat a megélhetést nyújtó mértékig kiegészíteni keresetük-ből képtelenek, amiatt aztán proletárokká vedlenek.

A magyar földnek idegen kezekbe való jutása, a magyar földmívesosztály anyagi lezüllése, nagyon siettetni a szociális kérdés elgenyenedését, a munka, kereset- és állásnálküliség, a földművelési ág terén kezd veszedelmes mérveket ölteni.

Vannak községek, amelyek kicsiny határukkal nagy uradal-mak területei közzé vannak beszorítva, terjeszkedni, szaporodó la-kosságuknak több földet szerezni képtelenek. — Az új nemzedék nem tudván földhöz jutni, a falusi proletariátus számát szaporítja vagy földönfutóvá lesz.

Így züllik le a legértékesebb magyar földműves osztály!

A magyar nemzeti szocializmus ezen kiáltó földkérdésen és ál-lapoton a következő módon fog segíteni:

Kimondja, hogy a magyar földhöz **minden teljesjogú magyar állampolgárnak joga és igénye van, aki:**

a) A földművesfoglalkozásra testileg és egészségileg alkalmas, ahhoz kellő testi erővel rendelkezik.

b) A földműves foglalkozáshoz megfelelő szakértelemmel és gyakorlottsággal, képesítéssel bír.

Hogy pedig a fent soroltakat földhöz jutathassuk, az új ma-gyar nemzeti szocialista földtörvénybe, a következő intézkedéseket fektetjük le:

1. Az 1000 kat. hold szántón felüli nagybirtok földjei, melyek az 1000 kát. hold határát túlhaladják, telekkönyvileg **telepítési előjegyzésbe vétetnek.** — Ezen „előjegyzés” azzal jár, hogy ezen földeket az állam, méltányos megváltás mellett, kellő számú és megfelelő telepes jelentkezése esetén, de csak telepítés céljaira, igénybe veheti. — Ily előjegyzésbe veendők az óriásparkok és a pusztán vadászat céljaira, tehát kedvtelésre szolgáló területek.

2. Ezen földek megváltási ára, valamint telepítési bérlete, az ilyen nagybirtokok adókulcsául szolgált, **kataszteri tiszta jövede-lemnek alapul vétele mellett** lesz megállapítva.

3. Ezen telepesföldek utáni **bért**, az állam közvetlenül a tele-pesbérlektől hajtja be közadók módjára. — A nagybirtokossal vi-szont az állam számol el a föld bérösszegével, készpénzben vagy adóbetudással.

4. A már kiosztott vagy a már megváltott telepesföldek, az úgynevezett „**parasztkishitbizományok**”, a telepes által el nem adhatók, **át nem ruházhatók és le nem foglalhatók, el nem oszthatók és csak $\frac{1}{3}$ érték erejéig terhelhetők meg kölcsönnel.**

5. Ezen telepesföldről úgynevezett „**parasztkishitbizományok**” lesznek alakítva, melyek házzal, gazdasági melléképületekkel, igásjószággal, szekérrel, gazdasági eszközökkel megfelelőleg fel lesznek szerelve, mindezekhez pedig, a vidék termőképességének és az éghajlati viszonyoknak tekintetbevételével meghatározott számú, kb. 3-20 hold föld lesz kiosztva.

Az ilyen parasztkishitbizomány mindig ugyanazon parasztcsalád birtokában marad és azt az első szülött fiú öröklí. — Ahol több fiú van, ott ezek nagykorúságukig kötelesek nyilatkozni, vájjon földműves vagy más pályát választanak. — Ha földművespályát választottak, nagykorúságuk elérésekor mindegyiküknek joga és igénye van egy hasonló parasztkishitbizományra, — mely az előjegyzett telepítési földekből hasíttatik ki részükre.

6. A telepes ezt a parasztkishitbizományt kezdetben csak 30 évig, ebből ki nem mozdíthatólag bérli, mégpedig 30 év eltelte után érvénybe lépő **örökmegváltási** joggal, amikor is ezen birtok öröktulajdonba jut. — A megváltás árát, a 30 éven át a telepes **vagyonalpján tartalékolt összeg** fogja nagyrészt fedezni.

7. A földbirtok pusztulásával, elértéktelenedésével járó hanyag gazdálkodás, könnyelmű életmód, javíthatatlan részegeskedés stb. esetén, valamint a nemzet iránti hűség elleni büntetteknel, az ilyen parasztkishitbizomány a telepestől **elvonható** és más érdemes telepesre, vagy törpebirtokosra átruházható.

Szintúgy elvonható a telepesbérletől a bérlet 3 évi konok adó vagy bér nem fizetés esetén, továbbá a már megváltott parasztkishitbizomány a telepestől, 3 éven túli konok adó nemfizetés esetében.

8. A telepítési földekből részesíthetők még földkiegészítés címén oly törpeföldbirtokosok, akiknek oly kis, pld. 1-2 hold földjük van, amely a minimális existenciájukat sem biztosíthatja.

Az ilyen törpebirtokok a minimális megélhetést nyújtó határig **egészíthetők** ki telepesföldekkel.

9. A telepítések a már fennálló községekkel kapcsolatosan, azok birtoktestével összefüggőleg eszközrendők, ahol pedig ez nem volna lehetséges, úgy ott a telepesek nagyobb tanyaközpontba csoportosítandók és beszerzési, értékesítési, gépellátási szövetkezetekbe tömörítendők.

Telepítés céljaira, a nagybirtokok és idegenhonosok, valamint idegenfajúak földjei a következő sorrend szerint veendő igénybe:

A) Az idegen honosok és idegenfajúak 1914. év óta szerzett földjei, amelyek **hadinyereségből** vásároltattak.

B) Idegen honosok és idegenfajúak által birtokolt földek **általában**.

C) A bankok, pénzintézetek, részvénytársaságok tulajdonában lévő földek.

D) Azon nagybirtokok földjei, amelyek a közjük ékelt községek lakosságának és területének terjeszkedését, megélhetését akadályozzák, amennyiben az 1000 kát. hold szántót meghaladják.

E) Az 1000 katasztrális holdon felüli szántófölddel rendelkező lútbizományoknak, 1000 katasztrális hold szántót meghaladó földjei.

F) A jogos örökösök nélkül elhaltak földjei.

G) Az úgynevezett **célbirtokok** (alapítványi, közalapítványi, vallási alap, egyházi birtokok) földje **telepítésre le nem foglalható**, viszont azonban tulajdonosaik arra kötelezhetők, hogy **földterületek $\frac{1}{3}$ részét kisbérletek alakjában, meghatározott bérösszeg ellenében, képesített földművelőknek adják bérbe**, a megmaradt $\frac{2}{3}$ részen házilag gazdálkodhatnak, vagy haszonbérbe adhatják, de azt csakis teljesjogú magyar állampolgároknak.

A **földigénylők** a telepesföldekben a következő sorrend szerint részesíthetők.

1. Hadviselt teljesjogú magyar állampolgárok, elsősorban pedig a „vitézek”, a vitézségi érmesek, a Károly csapatkeresztesek, akik szegénysorsúak és bírnak a földművelésre kellő képesítéssel.

2. Az úgynevezett **falusi szegénység** (kubikosok, napszámósok, mezőgazdasági cselédek stb.)

3. Az úgynevezett **törpebirtokosok**, akiknek földje nem nyújt minimális megélhetést

4. Városokba, ipari központokba szakadt,, ipari segédmunkásként tengődő, **volt falusi földművesek**, akik a mezőgazdasági foglalkv zabba való visszatelepítésüket óhajtják.

5. **Szellemi foglalkozásúak**, akik megszerezték a földműves pályához való képesítést, arra testileg is megfelelnek és a mezőgazdasági kenyérkeresetre akarnak áttérni, nem találván elhelyezkedést a szellemi foglalkozási pályán.

A telekspekulációk megakadályozására, a telepítéssel egyidejűleg, bevezetjük a **telekértéknövekedési adót**, melynek hozama teljes egészében kizárólag a telepítés céljaira fordítandó.

A magyar nemzeti szocializmusnak ezen telepítési rendszere a nemzetre nézve a következő előnyökkel jár:

A) A nagybirtokoknak telepítés céljaira való elparcellázása, egy lassabb, 30 évig elhúzódó gazdasági folyamat, tehát **nem forradalmi átalakulás, nem jár megrázkódtatásokkal**. — A nagybirtokok tulajdonosai pénzbe, értékpapírosba, házbirtokba fektethetik vagyonukat, idejük marad magukat és utódaikat ipari és kereske-

delmi vagy más szellemi foglalkozásokra kiképezni és begyakorolni.
 B) A telepítés által erős, megelégedett, **nagyszámú magyar paraszt osztályt nevelünk, a meglévőt pedig feljavítjuk.**

Megszűnik majd a nemzetpusztító „egyke”, amelynek főképpen gazdasági ok, a föld összetartásának törekvése volt a rugója. A gyermek a telepes családban kincsnek fog tekinteni, mert munkaerőt és biztosított jövőjű nemzedéket jelent. A falusi lakosság-
 nak, a városokba, ipari, kereskedelmi, szellemi foglalkozási pályák-
 ra való áramlása megszűnik.

11. A mezőgazdasággal foglalkozó osztályok, különösen a parasztság, a mai alkotmányos közéletben (parlamentben, megyei és városi, községi képviselő testületekben) nincsen kellő módon képviselve és így a nemzetközi nagytőke és annak függvényeivel szemben hátrányban van, panaszai, bajai nem találnak kellő védelmet és orvoslást.

Ezek folytán a **falú és a város**, nevezetesen a **főváros** és annak **falukörzete** között, a gazdasági feszültség és ellentét mindinkább kiéleződik.

A magyar nemzeti szocialista államban, a magyar földműves-
 ség érdekei, a magyar nemzeti szocializmus politikai programját képező **érdekképviselői parlamenti rendszerben** találnak védelmet.

Ezen érdekképviselői parlamentbe minden **érdekeltség, a saját kebeléből** választott, **visszahívható** és **utasítható** képviselőjét küldi majd be. Tekintettel arra, hogy Nemzetünk túlnyomó részét a mezőgazdasággal foglalkozók alkotják, meg lesz adva a magyar földművességnek minden biztosíték, hogy érdekeik kellő számú érdekképviselőjükkel és kellő nyomatékkal megvédetnek.

12. A közlekedési és szállítási eszközök (vasút, gőzhajó stb.) drágasága vagy azoknak fejletlen volta is útját állja mezőgazdaságunk boldogulásának. — A jó köz és mezei utak hiánya is, némely vidékeket kicsatol a gazdasági főforgalmi vonalaktól és ezen vidékeket tespedésre kényszeríti.

A magyar nemzeti szocializmus közlekedési politikája azon elven alapul, hogy a közlekedés ügye állami feladatot képez és hogy a közlekedési intézmények, (vasút, gőzhajózás stb.) állami tulajdonba veendők. Ezek tartásuk el magukat, de ne akarjon az állam ezekből, a termelés rovására, jövedelmi forrásokat képezni.

A meglévő közlekedési magánvállalatok tulajdonoscsereje esetében, az államnak törvényileg elővételi jog biztosítottatik.

Az önköltségi elv érvényesüljön ezen intézmények vezetésénél.

A közlekedésileg elhanyagolt vidékeket, amelyek egy üszkösödő végtaghoz hasonlítanak, még reáfizetés árán is, jó utakkal, autóbussz közlekedéssel, szabad teherautó és kocsis fuvarozással

kapcsolják be a gazdasági vérkeringés főérhálózatába, a fő közlekedési vonalakba.

Jó utak a mezőgazdálkodásnak egyik fontos alapfeltételét képezik, azért szükséges, hogy szegényebb községeknek az állam nyújtson segítséget megfelelő utak, nevezetesen mezői utak létesítéséhez.

Az itt vázolt magyar nemzeti szocialista földreform képezi a szociális kérdés, **forradalmi megrázkódtatásoktól mentes, egyedül helyes**, békés megoldásának egyik fontos mozzanatát, a magyar adottságok józan mérlegelésével lettek annak egyes pontjai megállapítva.

Ennek a tervnek sikeres végrehajtása, képezi majd a leghatalmasabb vonzóerőt, úgy elszakított és kivándorolt véreinkre, valamint az elszakított és megszállott Hungária ösföldrészekben élő nemzetiségekre is.

Ez egyúttal a legjobb magyar irredenta propaganda!

BEFEJEZÉS.

A magyar nemzeti szocializmus hazánk területén **iparral rendelkező magasfokú földműves államot** akar szervezni és nem **földműveléssel rendelkező alacsonyfokú iparállamot**.

3. SZ. ELŐADÁS

**A nemzeti munka és munkaközvetítés
és a munkanélküliség
megszüntetésének médiai**

A magyar nemzeti szocialista állam munkarend törvényének három sarkalatos pontja lesz, nevezetesen:

1. Minden teljes jogú magyar állampolgárnak **természetes joga van a munkához**. Ezt nevezzük **munkajognak**.

2. Minden teljes jogú magyar állampolgár viszont, képességeinek és képzettségének megfelelő munkakörben, saját vagy rokonszakmában, a termelőmunkában résztvenni köteles, azaz a magyar nemzeti szocialista államban intézményes és pontosan körvonalazott **munkakötelezettség** és **munkakényszer** áll fenn.

3. A magyar nemzeti szocialista állam feladatát képezi a munkaalkalmakról való gondoskodás. — Ezt a feladatot **állami munkaellátási kötelezettségnek** nevezzük.

E három elvnek a gyakorlati életben való megvalósítása céljából, a magyar nemzeti szocialista állam az országot **munkakörzetekre** osztja be és minden munkakörzetben **állami munkaközvetítő hivatalokat** létesít, megfelelő számú helyi fiókokkal.

Ezen hivatalok egymással szoros és szerves kapcsolatot tartanak fenn és egymás adatait kicserélik.

Ezen állami munkaközvetítő hivatalok tartják nyilván a **munkakereslet** és **munkakínálat** adatait és ezen nyilvántartások alapján osztják egyenletesen el a kínákozó munkaalkalmakat és elégitik ki a jelentkező munkakeresletet.

Ezen célból szorosan és szervesen együttműködnek **a munkakamarákkal**.

A munkakamarák szakmák szerint **szakosztályokra** tagozódnak.

Minden szellemi és testi (fizikai) dolgozó köteles a **munkakamarák**

megfelelő szakosztályába belépni, mert az állami munkaközvetítő hivatalok **csakis a munkakamarák tagjait helyezik el**.

Viszont **semmiféle munkaadó** sem vehet fel munkába vagy alkalmazásba oly szellemi vagy testi dolgozót, aki a munkakamarának nem tagja. — Ezen szabály megszegői büntetés alá esnek.

Önálló, tehát minden segédszemélyzet nélkül dolgozókra (önálló földművesek, kisiparosok stb.) nem kötelező a **munkakamarákba** való belépés mindaddig, amíg a szakmájukban önállóan dolgoznak és nem vesznek segéderőt igénybe. Családtag, feleség, testvér és kiskorú gyermekek kivételével, segéderőnek számít.

Mihelyt azonban segéderőket alkalmaznak, ők is kötelesek a munkakamarákba belépni.

Az esetben, ha maguk is munka és állásnélküliekké válnak, joguk van munkaalkalomért az állami munkaközvetítő hivatalokhoz fordulni, egyidejűleg kötelesek lévén a munkamarák megfelelő szakosztályába belépni.

Az állami munkaközvetítésnek tehát a következő feladatai lesznek:

a) **A munkaalkalmaknak és munkakeresleteknek, a munkakínálatnak** kikuteitása és nyilvántartása általában.

b) Az egyes szakmák szerinti munkakereslet és kínálatnak az **egyes szakmák szerinti részletes** nyilvántartása.

c) Az ország területén, a munkakereslet és kínálat terén helyenkint mutatkozó **aránytalanságok (disparitások) kiegyenlítése**, a munkaalkalmak és munkakínálat egyenletes elosztása, átutalása által.

d) A szellemi és testi (fizikai) munkerőknek, a meglévő és előrelátható munkaalkalmakra, megfelelő számban való kiképzéséről való gondoskodás, illetve ezen kiképzésnek irányítása.

Ebből a célból tehetségvizsgálatokkal, pályaválasztásnál való tanácsadásokkal, felvilágosításokkal, útbaigazításokkal és a statisztikai nyilvántartások adatainak felhasználásával gondoskodik a kellő, de nem feles számú munkaerőknek kiképzéséről, utánpótlásáról és irányításáról. A statisztikailag megállapított munkaerőlétszámhoz szakmák szerint legfeljebb 10%, mint tartalék számítandó hozzá.

Ahol a nemzet dolgozóinak elhelyezése, munkaalkalmak híján, a rendes állami munkaközvetítés által végre nem hajtható, ott az állam a **munkatartalékszolgálat** megszervezése által gondoskodik a munkaalkalmakról és a munka- és állásnélküliek foglalkoztatásáról és ellátásáról.

Ezen **munkatartalékszolgálatba** beszervezett **munkatartaléksereg** oly közhasznú munkákban talál majd alkalmazást, melyek hozama idővel vagy azonnal biztosítja és fedezi ezen munkatartaléksereg ellátását.

Azon esetben, ha a **munkatartaléksereg** saját maga ellátását

teljes egészében nem tudná biztosítani, úgy az így beálló hiányt elvileg a gépekkel dolgozó vállalkozók, a vagyonosabb és nagyobb jövedelmű polgárság és a rendes munkahelyeken elhelyezett, rendes munkadíjért munkálkodó dolgozók fedezik, még pedig a következő módokon:

1. A gépekkel dolgozó vállalkozók a „gépüzemiadó” és a gépi gyártás hasznának maximálása folytán az államra eső többlet alakjában.

2. A vagyonosabb és nagyobb jövedelmű polgárság készpénz hozzájárulással, az úgynevezett **közmunkaadó** alakjában.

3. A rendes munkahelyeken elhelyezett és a rendes díjazásért munkálkodó dolgozók olyképpen, hogy a fiatalabb és nőtlen dolgozó köteles lesz helyét idősebb és családos dolgozónak átengedni, ő maga pedig a **munkatartaléksereg** kötelékébe lép és ott nyer átmenetileg mindaddig alkalmazást, ameddig ő is rendes munkahelyen lesz elhelyezhető. — Kisegítésképpen a fél- vagy egyharmadnapi turnusokban való dolgoztatással osztjuk el a munkaalkalmakat, az összdolgozók között.

A **munkatartalékseregben** elhelyezett dolgozók teljes ellátást és csekélyebb összegű zsoldot kapnak, azonfelül pedig még a szakmájukban érvényben lévő rendes munkabér 10%-ának megfelelő összeg lesz havonta, javukra **vagyonlapjukon** tartalékolva, amely összeg öregkori és esetleges rokkantellátásuk biztosítására szolgál.

Ezen utóbbi intézkedés folytán, a **munkatartalékseregben** elhelyezett dolgozók, öregkori vagy rokkantellátása biztosításának folyamatoságát és megszakítatlanságát érzük el.

A magyar nemzeti szocialista állam **munkaképes dolgozókat** munkanélküli segélyben elvileg nem részesít, ellenben a **munka- és keresetképtelenekről, elaggottakról, rokkantakról** annál körültekintőbben gondoskodik, a vagyonlaprendszer intézménye és az annak keretében megszervezett „közsegélyezés” által.

Az állami munkaközvetítés által juttatott, megfelelő szakmabeli munkaalkalom indokolatlan visszautasítása a dolgozó részéről, a minden teljes jogú magyar állampolgárt megillető **munkajogról való** lemondással jár, az ilyen, a saját hibájából munkanélküli dolgozó, semminemű közsegélyezésben nem részesíthető.

Minderi teljes jogú állampolgár köteles polgárrá avatása és állampolgári jogainak teljes élvezetébe lépése előtt a **munkatartalékseregben**, továbbá utána vagy előtte a **véderőnél**, az előírt időn át szolgálati kötelezettségének eleget tenni, amely kötelezettség alól csakis megállapított testi vagy szellemi alkalmatlanság esetén van felmentésnek helye. — Ez utóbbi esetben azonban, ha a munka- és hadkötelezett vagyonos vagy megfelelő mérvű jövedelemmel bír, **munka- és hadmentességi adót** köteles fizetni.

AZ állami munkaközvetítés intézményének minden nagyobb városban vagy községben meg lesznek szervezve a hivatalai vagy fiókjai, a munkakamarákkal kapcsolatosan.

A **minimális munkabérek** időről-időre törvényhozásilag lesznek a közszükségleti cikkek árai változásaival arányosan megállapítva, ezeken aluli bérért vagy fizetésért való munkavállalás vagy munkaadás tilos és büntetést von maga után.

Az 5. sz. előadásunkban vázolt **magyar nemzeti szocialista vámrendszer** és a 8. sz. és 10. sz. előadásunkban tárgyalt **prémiumos** termelési és kereskedelmi, valamint adórendszerek a közszükségleti cikkek árainak jelentékeny leszállítását hozzák magukkal és teszik a belföldön lehetővé.

Ez által úgy a szellemi, mint a fizikai (testi) dolgozók jelentékenyen kedvezőbb viszonyok közzé kerülne[^] mert ugyanazon fizetések és munkabérek mellett, sokkal több közszükségleti cikket fognak beszerezhetni.

Ezenkívül a 7. sz. előadásunkban ismertetett **új részvénytársasági törvény** „A”, „B” és „C” részvénycsoportosítási rendszerével, a részvénytársaságok keretében dolgozóknak, a minimális munkabéreken felül, a részvénytársaságok üzemének tiszta nyereségéből, még Va részt is biztosít.

A szellemi és testi (fizikai) dolgozóknak a hivatalokban, üzemekben és egyéb munkaalkalmaknál való elhelyezése, a következő elvek és sorrend szerint fog végrehajtatni.

A) Elsősorban a teljes jogú magyar állampolgárok és azok hozzátartozói helyezendők el és ha ezek már mind el vannak helyezve, kerülhet majd sor a többi magyar állami alattvalókra, azután az idegen honosokra és idegenfajúakra.

Idegen honos, idegen fajúak az ország területén munkát, — tehát sem szellemi sem testi (fizikai) munkát — nem vállalhatnak és semmiféle munkaalkalomnál nem alkalmazhatók.

Idegen honosok vagy idegen fajúak birtokában levő üzemeknél, vállalatoknál, gazdaságoknál is **elsősorban csakis teljes jogú magyar állampolgárok** vagy azok hozzátartozói **alkalmazhatók**, a többi **magyar állami alattvaló**, valamint **idegenhonosok** és **idegenfajúak**, csakis az ország területén lakó, teljes jogú magyar állampolgárok és hozzátartozóik számához viszonyított arányszámok arányában alkalmazhatók, ezen munkahelyeken.

A szellemi és testi (fizikai) munkaalkalmakra szolgáló kiképzésnél is az előbb vázolt elvi arányszám tartandó be, ez pedig a következőkben áll:

1. Minden szellemi vagy testi (fizikai) munkaszakmára csakis annyi dolgozó képezendő ki, amennyinek részére, előreláthatólag állás vagy munkaalkalom majd biztosítható lesz.

Ezen statisztikai adatok alapján megállapított zárt számhoz, mint már előbb említve lett, még szakmánként megállapított, de legfeljebb 10%-ig terjedhető tartaléktöbblet számítható.

Az ezen elvek alapján megállapított létszámban, már az összes teljes jogú magyar állampolgárok és magyar állami alattvalók és egyéb fentebb felsorolt, nem teljes jogú lakosok **arányos zárt száma** is bennfoglaltatik.

2. Bizalmi állások betöltői, tehát bírák, katonai, csendőrségi, rendőrségi személyek, állami alkalmazottak, közhivatalnokok, továbbá keresztyén és keresztyén felekezetek papjai, orvosok, ügyvédek, közjegyzők, szesz méréssel foglalkozók, hírlapírók, lapkiadók és tulajdonosok **csakis teljes jogú magyar állampolgárok lehetnek**, az alant felsorolt kivételekkel:

Az orvosi és ügyvédi pályán ugyanis működhetnek nem teljes jogú magyar állampolgárok, illetve magyar állami alattvalók is, de csakis a fent vázolt lakossági arányból megállapított **zárt szám (numerus clausus) arányában**.

Ezen itt vázolt intézkedésekkel és elvek alapján, egyedül az **állami munkaközvetítés és munkatartalékszolgálattal**, a magyar nemzeti szocializmus sem lesz képes előreláthatólag állandóan a munka és keresetnélküliséget a nemzet dolgozóinál leküzdeni, aminek okait alant ismertetjük.

Ezen okok miatt, még másirányú radikális intézkedésekre is lesz a termelés terén szükség, nevezetesen:

A mai dolgozók munka- és keresetnélküliségének oka nemcsak a **munkaalalmak elosztásának egyenetlenségében és a munkaközvetítés szervezetlenségében**, valamint a **munkatartalék intézményének hiányában** fekszik, hanem ezt a **technika**, nevezetesen a **géptechnika fejlődése is okozza**.

„A gép megöli az embert és a nyugati fehér civilizációt” mondja Spengler, a nagy bölcselő! Tényleg ebbe az irányba halad ma úgy a mi nemzetközi jellegű nagykapitalista termelési rendszerünk, mint az ezzel ellentétes irányú, kommunista kollektív termelési rendszer is egyaránt!

Az utóbbi, a bolsevizmus — úgyszólván az Isten helyett, bálványként imádat tárgyává teszi a gépeket, — mellőzve rideg kegyérállamának életében minden lelkiséget.

A gép pedig elveszi alkotójától az embertől, annak munkaalalmait és életlehetőségeit. Ezen változtatni kell, **a gépeket meg kell rendszabályozni, amíg szociális világégést nem okoznak és nem késő!**

Hogy a kérdés horderejét vázolhassuk, reámutatunk csak egy példára. Az üveghutákban egy gyakorlott üvegfúvó naponta kb.

200 drb. palackot készített el. Ma egy modern üvegfüvógép ugyanazon személyzettel naponta kb. 2000 palackot is elkészít. Hány üvegfüvó munkás kenyerét vette el ez az egyetlen gép?

Hogyan lehetséges azonban ezen a helyzeten segíteni?

A magyar nemzeti szocializmus gazdasági rendszere, a következő intézkedésekkel vágja útját a Spengler által oly sötét színekkel bejósolt gazdasági katasztrófának:

a) Elrendeli, hogy minden gép használata állami engedélyhez lesz kötve, áll pedig ez különösen a mezőgazdasági és gyáripari gépekre.

b) Minden olyan gép után, mely a dolgozó kenyerét veszi el, annak tulajdonosa az üzemeltetés idejére gépzemeadót fizet, mely adó a munkatartaléksereg intézményének fentartására fordítatik. Ezen intézkedés a következő elvből indul ki: A gép tartsa el azokat, akiknek munkaalkalmát, kenyerét elvette!

c) Az árúk gépekkel való gyárthatására vagy termelhetésére való engedélyeket, az állam ahhoz a feltételhez köti, hogy a géperővel gyártott vagy termelt áruknál, azok gyártói vagy termelői által elérhető haszon mérve maximáltassák, ennek folytán ezek az árúk a mainál sokkal olcsóbb árszinten kerüljenek forgalomba. — Ez magával hozza a tömegek életszínvonalának emelését, a megélhetés olcsóbbá tételét és a fizetések és bérek értékesebbé válását, mert vásárlóerejük emelkedését biztosítja.

d) Ahol a gépek alkalmazása csakis a magánérdeket, de sem a közérdeket, sem az ország kiviteli érdekeit vagy kereskedelmi mérlegének javát nem szolgálják, ott a gépek alkalmazása teljesen be is tiltható.

Munkafegyelem a magyar nemzeti szocialista államban:

A magyar nemzeti szociális államban, a munkakamaráknak törvénytől kötelezően nemcsak a munkavállalók, hanem a munkaadók is tagjai lesznek.

A munkavállalási és adási viszonyból esetleg keletkező bérvitákat, lehetőleg békés és kölcsönös megegyezéssel, a munkakamarák kebelében intézik el. — Ha azonban megegyezés nem jönne létre, úgy ezen vitákat az államhatalom szava dönti el, amelynek mindkét fél magát alávetni tartozik.

Ennek folytán a magyar nemzeti szocialista államban, ahol a dolgozók érdekei teljes egészükben, szakmák szerint, a saját, körükből választott, utasítható és visszahívható, érdekképviselői

parlamentari kiküldötteik által amúgy is kellő védelmet nyernek, nem áll fenn a munkabeszüntetés vagy munkáskizárás, a „sztrájk és a „krimicsau” joga.

A munkabeszüntetés és munkáskizárás büntetendő cselekményt képez, főleg akkor, amikor nem **gazdasági**, hanem **politikai** okokból lettek megszervezve, mégpedig azért, mert a termelés folyamatát hátráltatván, a magyar nemzeti szocialista államban a közösséget károsítják.

Végezetül, abból az elvből kiindulva, hogy ahol kötelezettség teljesítési kötelezettségek állnak fenn, ott azokból egyszersmint jog is származik, a köz- és magánalkalmazottakra vonatkozólag szolgálati pragmatikák (szolgálati szabályzatok) alkotandók és azok törvényhozásilag szentesítendők. — Az úgynevezett „hóhér paragrafusok” megszüntetendők.

Zárszó:

A jelen előadásban vázolt intézkedések és elvek alapján szünteti meg, a magyar nemzeti szocializmus, az államalkotó és teljesjogú magyar állampolgárokból álló magyar Nemzet további hanyatlását, pusztulását, biztosítja a magyar dolgozóknak az igazságos egyenletességgel kiosztott munkaalkalmat és kenyeret.

Hasznosítja a mai szervezetlenség folytán parlagon heverő vagy veszendőbe menő nemzeti munkaerőt, megszünteti a magyar Nemzet dolgozóinak eddigi gazdasági rabságát!

4. SZ. ELŐADÁS

A kamatrabszolgaság, árurabszolgaság és munkabérrabszolgaság és azok megszüntetésének módjai*

*) Ezen előadásfejezetbe Horváth József klasszikusan találó meghatározását vittem be.

Közismert tény, hogy a mai elfajult nemzetközi jellegű nagytőkés (nagykapitalista) gazdasági és termelési rendszer, az ő kartel, tröszt, börze és bankrendszerével, a nemzeteket és azok polgármillióit **gazdasági rabságban** tartja.

A termelés útján létrehozott **tőkevagyon** és az abból folyó **jövedelem aránytalan nagy részét**, egy kis csoport, — túlnyomó számban zsidófaiú — tőkepénzes vágja zsebre és a nemzetek többi polgármillióit kifosztja, elszegényíti, munka- és állásnélküliségbe, nyomorba taszítja.

Ezt a szomorú tényt napról-napra mindnyájan, saját bőrünkön érezzük és tapasztaljuk!

Ezen gazdasági rabság, mint ahogy azt most itten részletezni fogom, főleg három alakban áll fenn, nevezetesen, mint **kamatrabszolgaság, árúrrabszolgaság és munkabérrabszolgaság.**

Miben áll a kamatrabszolgaság?

A **kamatrabszolgaság** a nemzetek és államok mai azon pénzügyi helyzetében áll, hogy ezek., a nemzetközi nagytőke bonyolultan ravasz rendszerének pénz- és kamatjarmában nyögnek.

Kamatrabszolgaságban sínylődik azon **földbirtokos gazda és földműves**, aki mezőgazdasági üzemének fentartása érdekében, oly magas kamatú kölcsönhitelt kénytelen igénybe venni, mely magas kamat a föld hozamát, az úgynevezett **földjárdékot** meghaladja.

Ezen **földjárdék**, H. Georg közismert közgazdász megállapítása szerint, de köztudomásúlag is, mint azt már előbbi, a földkérdésről szóló 2. sz. előadásfejezetben kifejtettük, 4%-ra tehető.

E szerint tehát, minden gazdálkodó **kamatrabszolgaságban** sínylődik, aki az igénybe vett **gazdasági hitelért**, az úgynevezett **gazdaadósságért** 4% **kamatnál többet fizet.** — A gazdaadósságok

kamata 3%-nál többre nem rúghat, mert csak így áll fenn annak a lehetősége, hogy a gazda adósságait, rendes viszonyok között, idővel kifizethesse.

A magyar nemzeti szocializmus, a jelen gazdasági programjának 1. sz. előadásfejezetében vázolt, **vagyonlaprendszer**e útján képzett **új nemzeti üzemi tőkéből**, számításunk szerint 2% körüli és minden mellékköltség nélküli gazdakölcsönöket fog nyújthatni a mezőgazdaságnak, mégpedig hosszú lejáratra. — Ezekkel a kölcsönökkel a mezőgazdaságnak a nemzetközi nagytőke és bankok-rációival szemben fennálló, jelenlegi magas, (a valóságban 10-14 %-os) kamatú **gazdatartozásait** kifizeti, illetve konvertálja.

Kamatrabszolgában sínylődik a **munkás**, aki a gyárban és a műhelyekben éhbér fejében értékeket termel, amíg a részvénytöbbséggel rendelkező nagytőkés és a vezetőség, fáradság és munkanélküli aránytalanul magas kamatokat, jutalékokat és osztalékokat vág zsebre.

A magyar nemzeti szocializmus ezeken az állapotokon, a 7. sz. előadásfejezetünkben vázolt **részvénytársasági reformtörvénnyel**, az abban foglalt „A”, „B” és „C” részvénycsoportosítási rendszerrel oly módon változtat, hogy a részvénytársaságok az üzemeikben dolgozó szellemi és testi munkásokat, **az eltartásukhoz szükséges minimális munkabéren felül**, még az azok keretében folyó **termelés tiszta hasznának 1/3-ad részében is részesíteni kötelesek**.

Kamatrabszolgában sínylődnek azon közép- és nagyiparosok, akik nehéz, kitartó munkával fejlesztették nagygyá a maguk üzemeit, azután a kor gazdasági áramlatát követve, „részvény társasággá” alakították át azokat és most többé nem uraik üzemeiknek és elhatározásaiknak, hanem a tőkét nyújtott pénzügyintézeteknek, fő részvényeseknek, felügyelő bizottságoknak mohó nyereségvágyát kell kiszolgálniuk, tehát **„szakértőbankrabszolgákká”** csúsztak le.

Kamatrabszolgában sínylődik továbbá mindenki, akinek **szellemi** vagy **testi munkával kell kenyerét megkeresni**, mialatt ezzel szemben egy számbelileg kicsiny réteg, túlnyomóan a világszidóság, munka- és fáradságmentesen, kölcsönkamataiból, bank és tőzsdenyereségeiből, pénzügyi műveleteiből, egyszóval **spekuláció** útján, **hatalmas bevételekre tesz szert**.

Kamatrabszolgában él és abba jut minden nép, amelyik pénzsükségletét **„kölcsön”** formájában teremti elő.

Kamatrabszolgában megy tönkre minden nép, mely a pénz hatalomnak, a bankároknak, a maga legfontosabb gazdaságpolitikai felségjogait, **a pénzkibocsátás és a hitelnújtás** jogát kiszolgáltatja.

Kamatrabszolpaságban sínylődik minden termelő munka, mely a pénznek megadta maga felett az **előjogot** és **hatalmat**. — Emiatt manapság a pénz többé nem a „gazdasági rendszer szolgája”, hanem a „munka ura”, sőt legbrutálisabb zsarnoka.

Ezt a helyzetet használja ki élelmes ügyességgel a nemzetközi zsidóság, a ma már alig titkolt és leplezett viláгурalmi törekvéseinek megvalósítására, amidőn először a pénzpiaci hatalom megszerzésével a **gazdasági téren**, azután a **politika terén is**, uralkodni törekszik a nem zsidó nemzetek felett.

Mindezen bajokon a magyar nemzeti szocializmus a **vagyonlaprendszer**e útján létrehozott, **új nemzeti üzemi tőkéből** nyújtott, alacsonykamatú és altruisztikus célú kölcsönökkel fog segíteni.

Ezen kölcsönök kamatai nem a nemzetközi nagytőke hasznára, hanem a **vagyonlapos dolgozók javára haramiának majd vissza**.

Ebben rejlik a **főkülönbség a nemzetközi nagytőkés és a nemzeti (kis) tőkés kölcsönök között** Ezen kölcsönnyújtásokból a nemzetközi nagytőke kizáratik, ennek folytán lassankint elsorvad.

A magyar nemzeti szocializmus a **pénzkibocsátás** és a **hitelnyújtás** jogát állami feladatnak tekinti, monopóliummá teszi és ez által kiszabadítja a nemzetet a nemzetközi nagytőke **kamatrabszolgaságábót**.

Miben áll az árúarrabszolgaság?

Az **árúarrabszolgaság** az a gazdasági helyzet, amelyben egyes mezőgazdasági és ipari cikkek **árait**, érdekszövetségekbe tömörült kis klikkek, hatalmi csoportok, kartelek, trösztök határozzák meg úgy, hogy ebből az egyoldalú árdiktaturából, a nemzet dolgozóinak mérhetetlen kárára, nagy vagyonokat harácsolnak össze.

Árúarrabszolgaságban van ma Magyarországon az egész **agrártársadalom**, amely a háború előtt 65 kg. búzáért kapott egy pár csizmát, ma pedig már csak 2 métermázsáért.

Árúarrabszolgaságban sínylődik ma a **földművelés**, a kis és a nagybirtokos egyaránt, mert az iparcikkek árait egyoldalú árdiktaturával a **nagyipari kartelek határozzák meg**, nekik viszont, az agrártársadalomnak, a saját mezőgazdasági terményeinek, pld. a búzának ármeghatározására úgyszólván semmi befolyása sincsen, mert ezen árat viszont a **tőzsde (a börze)** állapítja meg. — így aztán természetes, hogy a mezőgazdaságunk tönkre megy!

Árúarrabszolgaságban vergődik a kisgazda és nagybirtokos egyaránt akkor, amikor a gazdaságából legfeljebb 3-4%-nyi tiszta hasznot tud kihozni, amikor ezzel szemben a nagyipart üzemek

szonra termelnek.

(pld. textilesek), **aránytalanul** magasabb, néha 100-200%-os ha-

Árúárrabszolgaságban senyved pld. Budapest egész lakossága., amikor 32 fillért fizet egy liter tejért ngynnakkor, amidőn a termelő viszont 10-12 fillért kap a tej literjéért.

Árúárrabszolgaságban van mindenki, aki üzemét vagy lakását oly szénnel kénytelen fűteni, P melyet tisztességes, rendes piaci viszonyok között felárért is megkaphatna. — ugyanez áll a cementre és egyéb építési anyagokra is.

Árúárrabszolgaságban él mindenki, aki Magyarországon gyártott oly iparcikket kénytelen vásárolni, amelynek gyártója, — kihasználva a **feltételekhez nem kötött**, tehát helytelen **vámvédelmet** árúit túlzottan magas, a külföldről behozott és **elvámolt árúkéval azonos árakban** hnzza, forgalomba.. Árúárrabszolgaságban senyved az az őstermelő (földműves stb.) réteg, amely a mai nevetéségesen alacsony búzaár mellett, Európa aránylag legdrágább kenyérét fogyasztja.

Áruárrabszolgaságban sinvlődik és egyaránt károsul azon termelő és fogyasztó is, akitől akár vételkor vagy eladáskor a túlnyomóan zsidófajúak által űzött **többfázisú közvetítő kereskedelem**, rendszerint indokolatlanul magas hasznot zsebel. E szerint **kamat- és árúárrabszolgaságban** senyved ma az egész dolgozó magyar nemzet.

Az árúárrabszolgaságot majd a magyar nemzeti szocializmus gazdasági programját képező, **prémiumos** termelési és kereskedelmi rendszer szünteti meg. — Ennél a rendszernél az egyes termelési árak, tehát az őstermelői (mezőgazdasági), valamint az iparcikkek árai is. a termelési költségekkel és a. termelés-fogyasztás egyensúlyhelyzetének követelménveivel **összhangzatosan és egyöntetűen lesznek az állam által megállapítva**. — Természetesen ezen ármegállapításoknál a **spekuláció** teljesen kicsatolandó lesz.

Miben áll a munkabérrabszolgaság?

A munkabérrabszolgaság a nemzet szellemi, de főleg a testi (fizikai) munkásai többségének az a szomorú helyzete. amelyben munkájuk díjazása átlagban a körül az alsó határ körül mozog, amely a maguk és családjuk fentartására, az éhhalál, hajlékatlanság és meztelenül járás veszedelme nélkül, éppen csakhogy elegendő.

Ezen állapot a Lassale-féle vasbértörvényben van találóan, — bár helytelenül általánosítva, — jellemezve.

Az ilyen aránytalanul alacsony munkabér talán indokolt volt az ókorban vagy a középkorban, amikor mindent kézierővel termel-

tek és ennek folytán a termelés is fejletlenebb volt a kevesebb jutott egy-egy dolgozóra is, de semmiesetre sem indokolt ez **ma**, amikor a gépek, a tudomány és technika vívmányai annyira hatásosabbá tették és felfokozták a termelést, hogy annak produktumaival bőven el tudnók látni a nemzet dolgozóit is.

Ezzel szemben pedig ma tengerbe dobják a kávé, elégetik a gyapotot, denaturálják a búzát stb.!

A fizikai vagy testi munkások legnagyobb részének **munkabérrabszolgasága** nemcsak abban nyilvánul meg, hogy — mint azt már előbb kifejtettük, — bérük, illetőleg fizetésük, a százezernyi gép dacára, a megélhetés alsó határa körül mozog, hanem abban az **állandó rettegésben** is áll, hogy elvesztik munkahelyüket és az utcára kerülnek.

Megnyilvánul **a munkabérrabszolgáság** abban is, hogy a nemzet dolgozói túlnyomó többségben saját hibájukon kívül **munkanélküliekké** vagy **állástalanokká** válnak és teljesen a társadalom könnyőriületességére és jótékonyására szorulnak.

A munkabérrabszolgáságon majd a magyar nemzeti szocializmus **állami munkaközvetítő intézménye a munkakamarák** rendszere segít csak, mely a munkaalkalmak egyenletes elosztása, **munkatartaléksereg** intézményének létesítése, az **azokról való gondoskodás**, a **minimális munkabérek megállapítása**, a **gépüzemiadó bevezetése által**, jobb viszonyokat teremt.

Ezen túlmenően **a részvénytársasági új törvényének**, „A”, „B” és „C” részvénycsoportosítási rendszerével és intézkedéseivel, a dolgozóknak a minimális munkabéreken felül, **a termelés tiszta hasznából $\frac{1}{3}$ részt juttat**.

A munkabérrabszolgáság szerves része a **kamat- és árúárrabszolgáságnak**.

Az itt vázolt hármasság gazdasági rabszolgáság jelenleg az egész nyugati kulturvilágban fennáll!

Ezen a gazdasági rabszolgáságon, csakis a nemzeti szocializmusnak a mi magyar viszonyainkhoz és adottságainkhoz simuló a jelen programmismertetésben vázolt **magyar nemzeti szocialista politikai és gazdasági rendszerével lehet segíteni**.

A magyar nemzeti szocialista gazdasági rendszer ellenségeinek gúnyos vagy jóakarát látszatába burkolt, de rosszakartú azon megjegyzéseire, hogy a magyar nemzeti szocializmusnak a gazdasági rabszolgáságot kiküszöbölni hivatott rendszabályai **„idegen”** eredetűek, egyáltalán semmit sem kell adni, hanem ezeket a rendszabályokat erélyesen végre kell hajtani, mert ezek részben Olasz- és Németországban sikerrel végre is hajtattak.

Jó példák és sikerek után bizvást indulhatunk mi is!

5. SZ. ELŐADÁS
A VÁMKÉRDÉS ÉS A MAGYAR
HEMZETI SZOCIALIZMUS

A békebeli Oroszország egyik nagy (nem kommunista irányzatú) társadalom tudósa, J. Nowicov „A nyomorúság problémája” című művében, a termelés fogalmát a következőképpen jellemzi.

A termelés, a minket környező világnak, vagyis a természetnek átalakításából áll, — az emberiség céljaira.

Mindaz, ami ezen **átalakítási folyamatot**, tehát a **termelést és a termelt javak elosztását lassítja**, az egyszersmint az emberiség **nyomorúságát** segíti elő, viszont mindaz ami a minket környező világ, azaz a természet átalakításának folyamatát, szóval a termelést és a termelt javak elosztását gyorsítja és előmozdítja, az emberiség nyomorúságának megszüntetéséhez járul hozzá.

Reámutat szellemesen arra, hogyha a környező világ átalakítását az emberiség javára egy pillanat alatt hajthatnók végre, akkor az emberiségnek a maximális jólétet juttatnók, míg ha ezzel szemben a környező világ átalakítása a végtelen ideig húzódik el, akkor az emberiségnek csakis a legminimálisabb jólétet biztosíthatjuk, azaz gyakorlatilag semmit, csak végtelen nyomorúságot.

A termelés folyamatának és az elosztás gyorsaságának az elősegítése és fokozása, az emberiség vitán felüli közérdeke.

A termelés folyamatának és a javak elosztásának ezen itt vázolt felfogásából kiindulva, a **vámokat**, nevezetesen a **védvámokat** egyáltalában károsnak és az emberi nyomorúság egyik előidézőjének tartjuk, mert a termelt javak gyors és akadálytalan elosztását és kölcsönös kicserélését gátolják.

A vámok a nemzetközi forgalomban nagyrészt mint **védvámok** szerepelnek. — A védvámrendszernek vannak védői és ellenzői, mindkét fél egyaránt tetszetős érveket hoz fel vélt igazának védelmére.

A magyar nemzeti szocializmus a fenti, Nowicov nyomán levezetett okfejtés alapján, a **védvámokat**, az itteni később körülírt fenntartással, általában **ellenzi**.

„**Le a vámfalakkal!**”, mondotta Mussolini és a **magyar nemzeti szocializmusnak is ez a jelszava!**

A védvámrendszer a közszükségleti cikkek megdrágításának és az árak felhajszolásának egyik legjellegzetesebb módozata, mert a **fogyasztók tömegeit a vámvédett érdekeltségek**, trösztök, kartelek stb. érdekéből és **ezek javára**, igazságtalan! megadóztatja, sőt sokszor ki is fosztja.

Ezek megvilágítására, a következő példát hozzuk fel:

Egy gabonaszegény ipari állam lakossága 10.000.000 embert tesz ki. Ezen országban a gabonatermeléssel foglalkozó kisgazdák és földművesmunkások száma, 250.000 és a gabonát nagyban termelők, a nagyobb birtokosok száma 700. — Ezen 700 és 250.000 ember gabonatermelését védendő, ezen állam vezetősége a külföldi olcsó gabonára 50% **beviteli védővámot**, azaz **adót vet ki**.

Ezen intézkedésből előnye van elsősorban 700 embernek és azután 250.000 embernek, amíg ezzel szemben a többi 9.749.300 ember károsul ezáltal, mert dupla áron kénytelen megfizetni a lisztet és a kenyeret.

Ennek folytán az **utóbbiak az előbbieknél**, tehát 250.700 embernek, közvetve **egy jogosulatlan és igazságtalan adót fizetnek**.

A **vámvédett termelő** kevesebbet fog eladni, nem fog fokozottabban termelni, mert csak arra fog törekedni, hogy cikkein minél többet nyerjen, azok minél drágábban keljenek el. — Ezzel szemben a **nem vámvédett** termelő kényszerül a külföldi árúknak versenyé miatt cikkei eladásánál kisebb nyereséggel is megelégedni, viszont törekedni fog annyit termelni és forgalomba hozni, amennyit csak lehetséges, hogy nagyobb forgalommal érhesse el a jobb jövedelmezőséget.

Ez utóbbi körülmény hathatósan mozdítja elő a köznek jobb el látását és a kenyér olcsóbbodását.

Ezen példa is világosan bizonyítja, hogy a **védvámok** intézménye káros a közre, mert a környező világnak, a természetnek átalakítását a mi javunkra, azaz a termelést és a termelt javak elosztását gátolja.

Hogy a jövőben a fent vázolt hátrányokat elkerülhessük, a magyar nemzeti szocializmus **a mai védvámrendszernek bizonyos értelmében a megfordító újat fogja bevezetni**, melyet tételenként a következő **vámszabályban fektet le**:

1. Minden olyan áru vagy termék előtt, főképpen az elsőrendű közszükségleti cikkekre vonatkozólag, melyeket **megfelelő haszonnal** kitermelni és külföldre kivinni nem tudunk, **a vámhatárt kifelé elzárjuk**. — Nem engedünk tehát majd: pld. búzát, zsírt, húst, gyapjút stb. kivinni **mindaddig amíg** ezek kitermelése és kivitele, a viszonyok változásával **nyereségessé nem válik**.

Ezen szabály alkalmazandó akkor is, amidőn egy-egy cikk kivitelének addigi jövedelmezősége bármely okból megszűnik.

2. Szabadon, vámmentesen behozható, — természetesen az államgazdasági rendőrség „Kereskedelmi és Vámosztálya” közvetítése és irányítása mellett, — minden nyersanyag, félgyártmány és mindon a termelésüknél nélkülözhetetlen segédeszköz, amelyekre okvetlen szükségünk van és amelyeket belföldön kitermelni, előállítani nem tudunk vagy amelyeknek szükében vagyunk.

Azon árúk után azonban, amelyek behozatala azért nem kívánatos, mert egyrészt azokat a belföldön is képesek vagyunk előállítani, másrészt a saját belföldi termelésüknek felesleges versenytársként jelentkeznek, az **állam egy százalékkulcs szerinti beviteli vámhaszonrészesedést szed**, mégpedig **úgy a belföldi, mint a külföldi behozótól (importőrtől) egyaránt**.

Ezen vámhaszonrészesedés nem az árúk mennyisége vagy minősége, hanem **a behozatali üzlet nyeresége után** lesz kivetve.

Ezen állami **vámhaszonrészesedés kulcsa** a belföldön termelt és a külföldről behozott árúk közötti árkülönbözet alapul vételével állapítandó meg.

3. Szabadon kivihető a külföldre minden olyan termény, termék, nyersanyag, fél- vagy készgyártmány, iparcikk stb., amelyeket **bebizonyítottan nyereséggel tudunk előállítani és kivinni**.

A vámügyeket, a behozatalt és a kivitelt az államgazdasági rendőrség „Kereskedelmi és Vámosztálya” irányítja és ellenőrzi, így ezen osztály állapítja is meg az „**állami beviteli és kiviteli haszonrészesedés**” mértékét.

Az **exportárúk** után az állam nem szed II. és III.-ik fázisú haszonrészesedést, hanem az exportüzlet nyereségéből százalékkulcs szerinti állami kiviteli vámhaszonrészesedést.

Mindezen intézkedéseknek előrelátható hatása nyilvánvalólag a következő lesz:

a) Az elsőrendű közszükségleti cikkek árai, a belföldi rendkívüli árúbőség és kínálat folytán rohamosan olcsóbbodni fognak annál is inkább, mert azoknak a piacra juttatását és gyors elosztását a magyar nemzeti szocializmus programjának 10. sz. előadásfejezetében vázolt **prémiumos termelési és adórendszer**, valamint a 8. sz. előadásfejezetben tárgyalt **prémiumos kereskedelmi rendszer** is elősegíti és biztosítja.

b) Ezen most itt vázolt intézkedések maguk után vonják a pénz **belföldi vásárlóerejének** a mainál sokkal magasabbra való megnövekedését, következésképpen a fizetéseknek és munkabér roknok a mainál sokkal értékesebbé válását, mert az utóbbiak is nagyobb vásárlóerőt nyernek és a dolgozók ezekért sokkal több

szükséglet! cikket szerezhetnek majd be, mint az most, a ma! helyzetben lehetséges.

A termelők sem károsodnak, mert ők viszont minden egyéb szükségletüket fogják olcsóbban vásárolhatni.

c) A szabadon, vámmentesen, de csakis az állami gazdasági rendőrség „kereskedelmi és vámosztálya” irányításával és ellenőrzésével beözönlő nyersanyagokból, félgyártmányokból **alacsony termelési költségekkel fogunk készárúkat előállíthatni.**

Így aztán nemcsak a belföldi szükségletet látjuk el majd olcsó cikkekkel, hanem a külföldre való kivitelnél is **sikerrel vehetjük fel a versenyt, verjük a külföldi versenycikkeket.**

Ezen itt vázolt intézkedésekkel a- magyar nemzeti szocialista termelés tulajdonképpen csak munkát exportál a külföldre, azaz helvesebben mondva **azon értéket értékesíti a külföldön,** amely ma millió és millió pengő értékben a semmibe vész, az eléggé nem hasznosított nemzeti **szellemi és testi (fizikai) munkaerőt**

d) A belföldi megélhetési viszonyok rohamos olcsóbbá válása következtében hazánkat rövidesen ellepik majd a tőkejöveldelműkből vagy év ja rá dekáikból élő külföldiek, akik nálunk a külföldhöz viszonyítva aránytalanul olcsóbban, kevesebb pénzüsszezből és jól megélhetnek.

Ezek meghatározott, de bőségesen nyújtott tartózkodási engedély ellenében azonban, hazánk területén sem munkát nem vállalhatnának, sem pedig állampolgárságot nem szerezhetnének.

Ezen **idegenforgalmi fellendülés is kárpótlást nyújt majd, a védvámok mai alakjának** eltörléséből származó, esetleg előálló állami bevételi veszteségekért.

A magyar nemzeti szocialista vámrendszer, ha ugyan ezt még annak nevezhetjük, már nem egy gazdasági károkat okozó intézmény lesz, hanem az általános jólét előmozdítójává alakul át.

Addig azonban, amíg a magyar nemzeti szocializmus gazdasági és politikai programja az egész vonalon nem győzedelmeskedik és végre nem hajtatott, a jelenlegi, **feltételekhez nem kötött,** tehát helytelen **védvámrendszerünket** kénytelenek vagyunk, bizonyos **elvi módosításokkal,** az átmenet idejére fentartani.

Ezen elvi módosítás abban áll hogy a **vámvédelmet** az egyes termelési ágakra vonatkozólag **ahhoz a feltételhez kötjük,** hogy a vámvédett termelők a belföldön előállított cikkeiket, az ország területén, a külföldről behozott és elvámolt cikkek árainál **bizonyos meghatározott százalékkal** olcsóbban kötelesek forgalomba hozni, nehogy a többi belföldi termelési ágakat és fogyasztókat kizsarárhassák.

Ami a külállamokkal kötendő vámegegyezményeket illeti, azok megkötésénél a következő elvek és szempontok lesznek az irányadók:

A) A magyar nemzeti szocializmus a külállamokkal való vámegegyezmények megkötésénél mindig szem előtt tartja májú az egyes termelési ágak, tehát az őstermelés (mező-, kert-, szőlő-, erdőgazdaság, bányászat, vadászat, halászat stb.) és az ipar, kereskedelem gazdasági egyensúlyhelyzetét. — Csakis olyan vámegegyezményt köt meg, amelynél **az összes** termelési ágak érdekei egyaránt meg vannak védve.

Semmiesetre sem köt olyan vámegegyezményt, amely a fent felsorolt termelési ágak bármelyikére hátrányt jelentene.

Ezt nevezzük **a vámegegyezés elvének**.

B) Ha a külállamok a vámegegyezmények tárgyalásánál reánk nézve elfogadhatatlan és hátrányos feltételekhez ragaszkodnának, úgy megfontolás tárgyává teendő, hogy ne térjünk-e át átmenetileg egy időre az önellátásra (az autarkióra), mert mezőgazdasági állam lévén, élelmiszerekkel és a legfontosabb közszükségleti cikkek legnagyobb részével el tudjuk látni magunkat, míg az ipari és kereskedő államok, különösen az élelmezés kérdésében nálunknál hátrányosabb helyzetben vannak.

Tekintetbe veendő azonban az is, hogy ezen külállamok a tengerentúli (amerikai, ausztráliai stb.) és a szomszédos agrár államok versenye útján, agrárcikkkel szintén olcsón láthatják el magukat.

C) A magyar nemzeti szocialista **vám szabály alkalmazásánál** igyekeznünk kell a hasonló világnézetű vagy legalább is nem teljesen ellentétes világnézetű államokkal megegyezni.

A közös vámterület előnye is idővel megvalósíthatóvá válhatnak.

A vámkérdés helyes, fentvázolt megoldása, nagyban hozzájárul majd Csonka Hazánkban az állás- és munkanélküliség megszüntetéséhez, közvetve szaporítván a fellendülő kivitelt és a jövedelmező idegenforgalmat és ezáltal is a nemzet dolgozóinak kereseti és munkaalkalmait!

6. SZ. ELŐADÁS

**Az állami gazdasági rendőrség
(államgazdasági rendőrség) szervezete
a magyar nemzeti szocialista államban**

Az emberiség gazdasági életének berendezkedései és alakzatai nem állandóak, folytonos változások és fejlődések sorozatából állanak.

Jelenleg két ellentétes gazdasági és világnézeti irány és elv áll egymással szemben, az egyik az **individualista** vagyis az **egyéni gazdasági szabadságot hirdető**, a másik az **intervenció n i s t a**, azaz a **gazdasági életbe való állami beavatkozást követelő elv és törekvés**.

Miben áll az individualista, vagyis az egyéni gazdasági szabadság elve?

Ez azon irányzattól áll, mely szerint az állam az egyes egyént az ő gazdasági tevékenységében teljesen szabadon hagyja cselekedni. Kezdeményezhet, kezdhet, tehet ezen elv szerint akárki bármit a gazdasági téren, **az állam nem avatkozik bele a dolgok folyásába**, ha csak a tételes törvények meg nem sértettek.

Az előálló és szabadjára hagyott versenyből és tülekedésből, az individualista gazdasági irányzat híveinek állítása szerint, **kialakul majd a jólét az emberiség javára**.

Ezt az elvet és felfogást másként **gazdasági liberalizmusnak** nevezzük, mely nem törődik a gazdaságilag gyöngébb egyedek védelmével, hanem azt állítja, hogy az egy megmásíthatatlan természeti törvény, **hogy a gazdaságilag erősebb elnyomja, elpusztítja a gazdaságilag gyöngébbiket**.

Miben áll az intervencionista, azaz az állami beavatkozás elvén álló irányzat?

Ez azon elvben nyilvánul meg, amely viszont az előbbivel ellentétesen, **az állam feladatának tekinti, hogy a gazdasági életet az állam irányítsa és vezesse**, az egyén önálló gazdasági tevé-

kenységét ellenőrizze, ahol pedig annak szükségességét látja, ott a közösség érdekében korlátozza, sőt szükség esetén egészen be is szüntesse.

Ezen irányzat túlhajtását **kollektivizmusnak nevezük**, amelynek szélsőséges alakja a **bolsevizmus**, amely az egyént és az egyéni kezdeményezést teljesen elnyomja, de elnyomja egyúttal a szabad véleménynyilvánítást és a közszabadságokat is és polgárait ridegen az államérdeknek áldozza fel.

Hova vezet ezen két ellentétes elv és irányzat a gyakorlati életben?

Az individualista irányzat vagyis a gazdasági liberalizmus, melynek Smith Adam és követői voltak alapvető szószólói, egy ádáz gazdasági versenyre vezet, amelyben, — mint ezt már előbb említettük, — **a gazdaságilag erősebb egyén vagy csoport elnyomja a gazdaságilag gyengébb egyént vagy csoportot.**

Ez végeredményben **a mai nemzetközi nagytőkés gazdasági rendszer kialakulásához vezetett**, amelynél a tőke és vagyon, „mindkevesebb számú nagytőkés kezében összpontosul és a tömegek elszegényedése mindinkább előrehaladt és ennek folytán **a gazdaságilag gyöngébb egyedek és foglalkozási csoportok és osztályok gazdasági rabszolgaságba jutottak.**

Kiéleződött a szociális kérdés, ami a marxizmushoz és a bolsevista forradalom kirobbanásához vezetett, mely most a fehér faj összes keresztény és nemzeti kultúráit pusztulással fenyegeti és ezek helyébe a saját elgondolása, rideg kenyérállamának kiépítését tervezi.

A gazdasági életben az államalkotó nemzetek hátrányára és kárára vezető szerephez jutott a nemzetközi világzsidóság, a destruáló nemzetközi zsidó szellem pedig úgy a gazdasági, mint a politikai élet terén is elterjedt.

Az individualista gazdasági berendezésnél, a szabad versenynek a tömeg jutányos és gyors ellátása által lett volna némileg áldásos szerepe, de ezt a szabad versenyt is megszüntette idővel a kapzsi és zsidószellemű találékonyosság, amidőn a nagytőkések **érdekegyesülésekbe, kartelekbe, trösztökbe** tömörültek és szövetkeztek a szabad verseny kizárása és a tömeg kizsákmányolása céljából.

Mindkét itten vázolt gazdasági irányzat és elv úgy a gazdasági liberalizmus, mint a bolsevizmus **káros** az emberiségre és az egyes egyénre egyaránt, mert eltekintve mindkét irányzat kedvezményezettjeitől, a gazdag nagytőkésektől és a dúskálkodó népbiztos szovjetvezérektől, mind a két rendszer a tömeget nyomorúságba taszítja és tartja.

A helyes ó«5 általános jóléthez vezető harmadik és új elvet és gazdasági irányzatot adja meg a magyar nemzeti szocializmus, amikor a **gazdasági univerzalizmus** a közboldogulás elvének álláspontjára helyezkedik és azt is hirdeti, amelynek alapelve a következő:

„Mindnyájan egyért és az egy mindnyájunkért”!

Ezen elv a mindennapi gazdasági életben azt jelenti, **hogy az egyénnek szabad kezdeményezést, kezdést, cselekvést engedünk mindaddig a határig, amíg az ő gazdasági tevékenysége a közösség érdekébe nem ütközik, mihelyest azonban ezen tevékenység a közösség érdekeivel összeütközésbe jut, az állam azonnal beavatkozik és ennek megakadályozásáról intézkedik.**

Viszont az **összeség gazdasági összeműködését az állam oly módon ellenőrzi és irányítja, hogy annak keretében az egyes egyén boldogulása és jólétének emberileg elérhető maximuma egyöntetűen biztosítható.**

Ezen két elv összeegyeztetésére és **úgy az egyén, mint az állam gazdasági tevékenységének, a termelésnek, összhangzatos irányítására és ellenőrzésére, csakis egy erre a célra kiképzett, kellő szakértelemmel, tapasztalattal, amellettt gyakorlati érzékkel bíró, egyöntetű elvek és tervek szerint központilag vezetett szervezet alkalmas.**

Ezen szervezet a magyar nemzeti szocialista államban **az állami gazdasági rendőrség**, amelyet ezentűl röviden **államgazdasági rendőrségnek** nevezünk.

Az államgazdasági rendőrség feladatai.

Az államgazdasági rendőrség feladatai, a fent vázoltakból levezetve, a következők:

1. Feladata, a termelés összes ágait és az azokkal összefüggő intézmények működését abból a szempontból ellenőrizni, irányítani és célszerűsítve arányosítani (racionalizálni), hogy vajjon működésükkel a tőlük jogosan elvárható mérvben termelnek-e?

Ahol a termelés menete kielégítő ott hagyja azt menni a maga útján, ahol azonban ennek ellenkezője áll fenn, ott a termelés irányításába oly módon avatkozik be, hogy annak kellő foka a leg-rövidebb idő alatt eléressék.

Kiemeljük azonban, hogy az államgazdasági rendőrségnek nem képezi feladatát annak ellenőrzése, hogy jövedelmez-e valamely üzem, vállalat vagy gazdaság eleget a tulajdonosaiknak, hanem arra legyen tekintettel, hogy kitermelik-e a köz céljaira a tő-

lük jogosán elvárható termelési quotát, vagy nem: Ezek megállapítása irányítsa majd további lépéseit és intézkedéseit.

2. Irányítja és célszerűsítve arányosítja (racionalizálja) a termelést oly értelemben, hogy ott, **ahol értékesíthetetlen túltermelés** mutatkozik, annak az észszerű mértékre való leszállíttatását eszközölteti, **ahol pedig termelési visszamaradottságok, hiányok** mutatkoznak, ott az illető termelési ág termelésének felfokozása érdekkében lép közbe.

3. Megfigyeli és ellenőrzi az egyes egyének és érdekcsoportok gazdasági tevékenységét abból a szempontból, hogy tevékenységük nem ütközik-e gazdasági köz- illetve államérdekekbe?

Ahol ennek esete fennforog, ott haladéktalanul közbelép.

4. Kikutatja és nyilvántartja a kereslet és kínálat bel- és külföldi adatait (konjunktúra kutatás), a termelés mérvét ezen adatok tekintetbe vételével irányítja.

Adatait, megfigyeléseit közli az érdeklődő belföldi termelőkkel, útbaigazításokkal szolgál, hogy a termelés-fogyasztás, kereslet-kínálat egyensúlyhelyzete gazdasági életünkben biztosítsák.

5. Ellenőrzi a nyilvános elszámolásra kötelezett és magánvállalatokat, azok könyvvizetését, üzemét, minden, — a magyar nemzeti szocializmus gazdasági programjának szabályaiba ütköző, — rendellenesség szempontjából.

Ezen működésénél **az úgynevezett „banktitok” és „üzleti titok” nemlétezőnek tekintetik** és minden vállalat, üzem, pénzügyintézet és azok alkalmazottai, az államgazdasági rendőrség erre felhatalmazott közegeinek a kellő és teljes, a valóságnak megfelelő felvilágosításokat, különbeni súlyos büntetés terhe mellett megadni kötelesek. — Az így betekintett adatokat viszont, a nevezett állami közegek hivatalos titokként kezelik.

6. Ellenőrzi a **termény- és értékpapírtőzsdét** és rokonintézményeket, főleg abból a szempontból, hogy:

a) **Csakis a valóságban kitermelt és tényleg meglevő és birtokolt árúk képezhetik az árú- és terménytőzsdei forgalom tárgyát.**

b) **Csakis a magyar nemzeti szocialista új részvénytársasági törvény „A”, „B” és „C” részvénytársaságosításának megfelelő részvények és értékpapírok képezhetik az értéktőzsdei forgalom tárgyát.**

7. **Kereskedelmi és vámosztálya** által intézi a be- és kiviteli ügyeket a magyar nemzeti szocialista **új vámszabály** és az 5. sz. előadásfejezetünkben lefektetett elvek szerint.

Meghatározza a tényleges szükséglet alapján a **nagykereske-**

delmi központok és az elosztó kiskereskedések számát és helyét.

Az ott alkalmazott kereskedők **prémiumainak** mértékét.

Megakadályozza a többfázisú közvetítő kereskedelem (lánc-kereskedelem) felburjánzását.

8. Östermelési (földművelési) szakosztálya irányítja és ellenőrzi a mezőgazdasági, erdészeti, stb. termelést, a terményeket a nagykereskedelmi központokhoz irányítja, meghatározza a mezőgazdasági gépek használati engedélyeinek a számát.

9. Ipari szakosztálya ellenőrzi és irányítja az ipari termelési meghatározza az ipari, nevezetesen a gyáripari termelésnél használatra engedélyezett gépek számát, összegyűjti a gépüzemiadó kivetéséhez szükséges adatokat az adóosztály részére.

10. A munkaügyi szakosztály szervezi a nemzeti munkát, intézi a munkaközvetítést, szervezi és foglalkoztatja a munkatartaléksereget, felügyel a munkakamarákra és ellenőrzi azok működését, bérviták esetén döntést hoz, mindezt pedig a 3. sz. előadásfejezetünkben lefektetett elvek szerint.

A mezőgazdasági szakosztállyal karöltve intézi a telepítéseket.

11. A pénzügyi és adószakosztály intézi általában a pénz és az adóügyeket, a magyar nemzeti szocializmus gazdasági programjának 1. sz. és 10. sz. előadásfejezeteiben foglalt elvek alapján.

Gyakorolja a nemzet gazdasági szuverenitásának jogait, a pénzkibocsajítás és a hitelnyújtás monopol jogait.

Ezen szakosztály feladata az **Országos Nemzeti Szocialista Tőkeképző Pénzintézet**, egyszersmint **pénzkibocsajító** intézményvezetése, az új, a „vagyonalaprendszer” útján képzett **nemzeti üzemi tőke és a vagyonalapok** elszámolása és a „Hungária” pénz kibocsajításának az ellenőrzése.

Az adóügyek kezelése, a 10. sz. előadásfejezetünkben lefektetett elvek és rendszer szerint intézendők.

12. A közlekedési szakosztály intézi, az önköltségi elv alapján, a vasúti, hajózási, tehergépkocsifuvarozási, gépkocsi és szekérfuvarozási ügyeket, valamint a légi közlekedési ügyeket is. Ide tartoznak a posta, távírda, távbeszélő és rádió ügyek is.

13. A biztosítási szakosztály, ide tartoznak az összes biztosítási ügyek, mert a magyar nemzeti szocializmus a biztosítást állami feladatnak ismeri el.

Ezen itt felsorolt államgazdasági rendőrségi szakosztályok feladatainak és ügykörének felsorolásánál, csak az újszerű ügyeket és elveket soroltuk fel, ezeken kívül intézik mindazon ügyeket, amelyek a hasonló célú eddigi szakminisztériumok és hivatalok feladatát képezték.

Az államgazdasági rendőrség szervezési szabályai és elvei.

a.) Az államgazdasági rendőrség a nemzet gazdasági életének, agya és idegrendszere, szervezetének teljes és részletes megállapítása egy külön tanulmányban dolgozandó ki, itt csak főbb elveit adhatjuk meg.

b.) Az államgazdasági rendőrség feje az Országos Gazdasági Főintéző, aki rangban közvetlenül a Nemzetvezér után következik, akinek akadályoztatása esetén helyettese és gazdasági ügyekben annak tanácsadója. Szükség esetén rendelkezik a csendőrséggel, rendőrséggel és a katonai karhatalommal.

Főfeladata az ország gazdasági ügyeinek egységes irányítása, ellenőrzése és vezetése.

c.) Az államgazdasági rendőrség nem jelenti egy új bürokrácia beállítását az államéletbe és háztartásba, hanem csakis az ország gazdasági ügyei vezetésének az átszervezését és egységesítését.

Összes szervei már különböző elnevezések alatt már most is megvannak és működnek, mint, pl. vasúti, hajózási, iparügyi, gazdasági felügyelőségek, külkereskedelmi, konjunktúrakutató intézetek, stb. a szakminisztériumok és hivatalok.

Tulajdonképpen csak mindezek egy átnézetesebb és céltudatosabb és egységesebb, tervszerűbb vezetéséről, a különböző szétágazott intézmények egyesítéséről és ahol lehetséges részben leépítésről is van szó, hogy elkerültessek azon jelenleg még gyakran előálló helyzet, „hogyan tudja a bal kéz, hogy mit csinál a jobb.”

d.) Az államgazdasági rendőrségnek csakis teljesjogú magyar állampolgárok lehetnek a tagjai, szakértőkül is csak teljesjogú magyar állampolgárok alkalmazhatók.

e.) Az államgazdasági rendőrségnek tagjai nem a szorosan vett rendőrségi szakközégek, hanem közgazdasági, mezőgazdasági, ipari, műszaki, kereskedelmi és pénzügyi stb. szakképzettséggel bíró szakemberek, akik amellet kellő gyakorlattal is rendelkeznek.

Ide tartoznak az eddigi minisztériumok szakmagyakorlott tisztviselői, egyéb hivatalok szaktisztviselői stb.

A magyar nemzeti szocializmus senkinek munkaalkalmát, kenyerét elvenni nem szándékszik, ellenkezőleg a munka és állásnélkülieket is kenyérhez és munkaalkalomhoz törekszik juttatni, tehát ezen átszervezéseknél is mindenkit a neki megfelelő ügykörben helyez el. Jelszava: Megfelelő embert a megfelelő helyre!

f.) Az államgazdasági rendőrség egyik főfeladata a gazdasági károsodások megakadályozása, tehát a megelőzés (a preventio).

g.) Büntető hatalma nincs, a bűnözőket a rendes bíróságnak

adja át elítélte végett, a politikai bűnösök felett a független Alkotmánybíróság ítélt.

h.) Az államgazdasági rendőrséghez melléosztott alkotmányos szervek még a következők, melyek azonban önálló minisztériumokat képeznek:

A) Vallás- és közoktatásügyi minisztérium.

B) Honvédelmi minisztérium,

C) Igazságügyi minisztérium.

D) Közegészségügyi és népjóléti minisztérium.

E) Közigazgatásügyi (eddigi belügy-) minisztérium.

F) A független Alkotmánybíróság és az annak kebelében elhelyezett állami független Számonkérőszék.

Az államgazdasági rendőrség megszervezése által, a magyar nemzetiszocializmus az ország gazdasági ügyeit egységes és céltudatos vezetés céljából egy kézben összpontosítja. A Nemzet testét alkotó teljesjogú magyar állampolgárok és egyáltalában az ország lakosságának jólétét törekszik ezáltal biztosítani. A dolgozókat megfelelő és biztos munkahelyre juttatja, a kizsákmányolás rendszerét, a fentiekben vázolt szervezet ellenőrzése alapján, megszünteti!

7. SZ. ELŐADÁS
A részvénytársaságok,
kartelek, trösztök és
a magyar nemzeti szocializmus

A gazdasági életnek alaptétele, hogy a termeléshez elkerülhetetlenül **tőkére van szüksége, tőke nélkül nincs termelés** mondja nemcsak minden nemzetgazdász, de még a **bolsevizmus hívei is** kénytelenek ezt elismerni, amikor az állam tőkével termelnek.

A tőke pedig kijegecesedett munkaeredmény, gazdasági helyzetenergia, — rendszerint **munka** és takarékoság útján jön létre.

Egyes egyén pedig kizárólag munkájával és takarékoságával általánosságban nem igen képes nagyobb tőkét összehozni, ha pedig ez neki mégis sikerül, akkor az egy ritkább és kivételes esetnek számít.

Csekély tőkével pedig rendszerint csakis csekély termelési eredmény érhető el. Miután azonban az emberiség szükségleteinek kielégítéséhez mindinkább nagyobbfokú és fokozott termelésre van szükség, ez nagyobb tőketömeget is igényel.

Ezen cél elérésére alakult ki a termelésnek **részvénytársasági és rokonformájú alakja**, amely több és sok embernek tőkét összpontosítja szervezetében azon célból, hogy ily módon nagyobb termelési teljesítményeket hozhasson létre.

Ezen fent előadottaknak természetes és igazságos folyománya lenne, hogy az ezen célra megtakarításait vagy feleslegeiket, **szóval tőkéiket a részvénytársaságok és hasonintézmények** rendelkezésére és céljaira lekötő egyének, a „**részvényesek**”, ezen társaságok keretében folyó termelőmunka eredményében, a tiszta haszonban, vagyis az **ügynevezett „osztalékban”** egyfőrmán, **arányosan és igazságosan részesüljenek.**

Ez volna a részvénytársaságok és hasonintézmények működésének rendes módja, ily módon a termelés felfokozásával és a közszükségletek olcsó és gyors ellátásával és így az általános jólét előmozdításával, igazán közhasznú intézmények volnának.

Ezzel szemben hová fejlődött napjainkban a részvénytársaságok és hasonintézmények rendszere?

A részvénytársaságok és rokonintézmények mai elfajult alakjai, — **tisztelet a kivételeknek** —, többnyire meghamisítása eredeti rendeltetésüknek és a fogyasztók kizsákmányolásának melegágyai.

Feladatukat képezné:

1. A minket környező természet javainak átalakítása, azaz minnél gyorsabb kitermelése, feldolgozása és elosztása a köz javára, egyszóval a termelés előmozdítása.

A kitermelés folyamatát tényleg kiadásán megindítják és üzik is, de csak akkor, ha mértéken túli hasznot remélnek elérni vagy érnek is el ez által.

Mivel ezen haszon elérésében a hasonszakmájú részvénytársaságok és hasonintézmények **egymásközötti versenye**, a fogyasztók, szóval a közösség javára mérséklőleg hat, azért ezen, — a közre jótékony hatású **szabad verseny kicsatolása és a fogyasztók kizsákmányolása céljából, szövetkeznek egymással.**

Karteleket, trösztöket alakítanak és megtalálják a módját annak is, hogy az ezen szövetkezésben résztvenni nem akaró hasonszakmájú vállalatokat, az úgynevezett „**kartelenkívülieket**” letörjek, — vagy belekényszerítik ezeket is a kartelekbe vagy trösztökbe vagy tönkreteszik őket.

Ha azután így a versenytársak kidőltek és e társulatok teljes urai lettek a helyzetnek, akkor még a **termelés lefokozásával mesterséges áruhiányt hoznak létre** és ily módon kényszerítik rá a fogyasztók tömegére uzsoraárait. Lásd: A kávé, gyapot, gyapjú, stb. készletek elpusztítását!

Ezen utóbbiakkal hátráltatják, — a köz kárára — annak jutányos ellátását és mohó kapzsiságukkal aránytalan nagy nyeregeket és jövedelmeket igyekeznek zsebelni.

2. A részvénytársaságoknak és hasonintézményeknek másik feladata volna, a szervezetükben egyesített magán vagy állami tőkék után, méltányos osztalékot nyújtani a tőkéjüket ezen társaságok és intézmények rendelkezésére bocsájtó **részvényeseknek**, nevezetesen az úgynevezett „kiszármazottaknak.”

Azon visszaélési rendszer, mely éppen e téren burjánzott fel, képezi a nemzetközi nagytőkés gazdasági rendszer egyik legjellemzőbb banditizmusát.

Mindennapos példák igazolják, hogy az úgynevezett „igazgatóságok”, az úgynevezett „részvénytöbbség” megszerzésével, az osztalékhozam aránytalanul nagy részét, különféle fondorlatos ürügyek (tantiemek, dugsegélyek, aránytalanul nagy „mamuth” fizetések) alakjában egymás között osztják el.

A részvénytársaságok vezetőségeinek, — rendszerint minden szakértelem nélkül — tagjai közszereplő politikai személyiségek, úgynevezett „dísz” igazgatósági és felügyelőbizottsági, elnökségi tagok, akik a tényleges vezetésben és termelésben semmiféle reális munkát nem végeznek, ellenben busás juttatások ellenében az itt vázolt üzelmeket és visszaéléseket személyi tekintélyükkel fedezik.

Ezen vezetőségek borraavalószerű és mérvű jutalmakat juttatnak az igát tényleg húzó szellemi dolgozóknak (tisztviselők, mérnökök, művezetőknek stb.), valamint a testi (fizikai) munkásoknak (altisztek, előmunkások, gyári és segédmunkásoknak stb.).

A tiszta nyereség visszamaradt **aránytalanul kis részét juttatják** a kisebbségi részvények tulajdonosainak, **az úgynevezett „kisirészvényeseknek”**. Ez utóbbiakat többnyire **tartaléktőkeképzés** ürügyével játszik ki. Teszik pedig mindezt az állami hivatalos, bár nem eléggé hatékony felügyelet mellett, hiszen nagyrészt **„nyilvános elszámolásra kötelezett vállalatok”** volnának.

Hogy ily módon, a fentiek miatt, a befektetett magán vagy állami tőkerészleteket reprezentáló részvények értéke, lassankint kérdéssé válik és ezen részvények az eredeti hivatásukat szintén nem teljesítő értéktőzsdék csarnokaiban, szerencsejátékszerű forgalom és spekuláció tárgyát képezik, az természetes folyománya a fent vázoltaknak.

Ily módon rengeteg nemzeti tőke és vagyon pusztul el, a kistőkés „kisirészvényesek tönkremennek, elvesztik a többnyire keservesen összekuporgatott tőkéiket.

A gazdasági életben a könnyű, spekuláció útján való meggazdagodás gondolkozásmódja (mentalitása) terjedt el, amely a reális, becsületes munka értékét és ezzel a termelt vagyonjavak biztonságát aláásta és ez úton is a nemzetközi nagykapitalista gazdasági rendszer válságához vezetett, azt teljes felbomlással fenyegetvén.

E mellett még a részvénytársaságok és hasonintézményeik, a keretükben munkálkodó dolgozókat aránytalanul rosszul fizetik és munkaerejüket kizsarolják. Lásd: a Bedeaux rendszert stb.

Mindezek miatt a kapitalista termelési rend alapján álló nemzeti államok veszedelmesen sodródhatnak a gazdasági és következtéképen a forradalmi felfordulás felé.

Ezeket a bajokat a magyar nemzeti szocializmus az ő új **részvénytársasági reformtörvényével** fog segíteni és változtatni, amely a következőképpen intézkedik:

A részvénytársaságokat és hasonintézményeket meghagyja nagyjában eddigi szervezetükben és működési körükben, azonban a következő változtatásokat hajtja majd végre náluk:

1. Osztalék (dividenda) törvényt alkot, amely minden részvénytársaságra és hasonintézményekre egyöntetűen és egyformán kötelezőleg, egy **bizonyos százalékos kulcsot állapít meg** ezen társaságok tiszta nyereségének felosztására, tekintet nélkül az úgynevezett „részvénytöbbségek” birtokosaira.

Ezen törvény **megfosztja** az úgynevezett „részvényesek közgyűlését” az **osztalék felosztásának jogától**, az egyöntetű **százalékkulcs megállapítási jogát a törvényhozásnak tartja fenn.**

Ezen törvény **százalékosan határozza meg**, hogy milyen, — az eddigiéknél természetesen sokkal mérsékeltebb — százalékrészes-

des juthat a tiszta nyereségből a vezetőségnek, igazgatóságnak stb., milyen százalékrészedés nyújtandó ezen társulatok szellemi és testi dolgozóinak, tehát a tisztviselőknek, mérnökeiknek, művezetőknek, gépészeknek, altiszteknek, előmunkásoknak, gyári és segédmunkásoknak stb.

Végül **százalékkulcsban** állapítja meg, hogy mennyi osztalékot kötelesek kifizetni ezen társaságok, az úgynevezett „kisrészvényeseknek.”

A tartalékolás, a tiszta nyereségnek a tartaléktőkéhez való csatolásának mérvét is százalékkulcsban állapítja majd meg ezen új törvény, kimondja azt is, hogy közszereplő politikusok, állami alkalmazottak, részvénytársaságok igazgatósági vagy felügyelőbizottsági tagjai nem lehetnek.

2. A részvénytársaságok és hasonvállalatok **könyvvezetése** legszigorúbb állami ellenőrzés alá vonatik. A valóságnak meg nem, felelő, félrevezető mérlegbeállítások, kimutatások., eltitkolások, a legszigorúbb büntetésekkel sújtatnak.

Az úgynevezett „banktitok”, „üzleti titok” megszűnik., minden részvénytársaság és hasonvállalat, üzem vagy gazdaság stb. és azok alkalmazottai az **államgazdasági rendőrség arra felhatalmazott** közegének, a legteljesebb, a valóságnak megfelelő felvilágosításokat, — súlyos büntetés terhe mellett —, megadni kötelesek. Ezen állami közegek viszont a betekintett adatokat „hivatalos titok” gyanánt kötelesek kezelni.

Az eddiginél szabadabb, akadálytalanabb és teljes ellenőrzési jog biztosítatik ezen társaságok üzemébe és könyvvitelébe a **„kisrészvényesek” részére.**

3. Minden részvénytársaság vagy hasonvállalat részvényei három egyenlőszámú és egyenlőértékű csoportba **osztatnak, nevezetesen:**

„A” **csoportba** tartoznak a vezetőség vagy az úgynevezett „fő-részvényesek” birtokában tartható részvények. Ezek képezik az összrészvények egy harmadát.

Ezen részvények nem képezhetik értéktőzsdei forgalom tárgyát, csak magánúton és állami engedelemmel ruházhatók át, de csakis teljes jogú magyar állampolgárra, az államnak elővételi jog biztosítatik.

„B” **csoportba** tartozó részvények, az 1 sz. előadásfejezetünkben vázolt **„vagyonlaprendszer”** útján, a **részvénytársaságok** és hason vállalatok **keretében foglalkoztatott dolgozók,** a szellemi és testi munkások **tulajdonába mennek fokozatosan át.** Ezen részvényekre eső osztalék azonban a törvény érvénybe lépése napjától a dolgozókat illeti és azok vagyonlapján javukra íratik.

Ezen részvények vételárát, a dolgozók vagyonlapján tartajékolt összegek fedezik.

„C” csoportbeli részvények magánvagyon! befektetés és gyűniölcsoztetés tárgyát képezik, ezek az úgynevezett **„kisirészvényes” részvényekből állanak**, a szabad és értéktőzsdei forgalomban eladhatók és vásárolhatók.

Ezen „A”, „B”, „C” részvénycsoportosításánál a szociális és gazdasági egyensúly elve érvényesül. Ugyanis az „A” csoportbeli részvények hozama az irányító **eszmét**, a „B” csoporté a **munkát** és a „C” csoporté a **tőkét** illeti meg.

Ami a részvénytársaságok és egyéb vállalatok kartelekbe, trösztökbe való, a, fogyasztókra illetve a közre káros **szövetkezését** illeti, ezeket a magyar nemzeti szocializmus a következő intézkedésekkel akadályozza meg:

A magyar nemzeti szocializmus az ezirányú intézkedéseinél, abból a gazdaságtörténeti tapasztalatból és (megfigyelésből indul ki, hogy **nem kizárólag a kartelek, trösztök és hasonló szövetkezesek károsak** a közre, hanem **a teljesen szabadjáraahagyott, vad gazdasági verseny is**, mert az megint vállalatok és existenciák tömegeinek váratlan bukását és ismét csak válságot okozhat és munkanélküliséget válthat ki.

Ennek folytán a magyar nemzeti szocializmus **az árszabályozást két irányban eszközli**, nevezetesen:

A 8. sz. előadásfejezetünkben vázolt **prémiumos kereskedelmi rendszerével** és a 10. sz. előadásfejezetünkben ismertetett **prémiumos termelési és adórendszerével az árak megállapítását állami joggá és feladattá teszi**, amidőn a termelt árukat jelképesen átvéve azokat a nagykereskedelmi központokba utalja egyidejűleg át, amelyek viszont ezeket az elosztó kiskereskedések útján, a fogyasztókhoz továbbítják.

Ennél a folyamathoz tehát **az áruk árait fázisonként az állam állapítja meg**.

Ezen rendszer mellett **árak a magánforgalomba**, az előbb vázolt **törvényes kereskedelmi út**, vagy az 5. sz. előadásfejezetünkben tárgyalt **vámszabály** megkerülésével nagyobb mennyiségben **nem juthatnak** és így a kartelek és trösztök, valamint hasonló kizsákmányolás! szövetkezesek létrejöttének nem marad tere. Emellett a korlátlan, nyakló **nélküli szabad verseny is korlátozást nyer**, mert az árak a **termelés-fogyasztás, kereslet-kínálat helyzete követelményeinek megfelelőleg lesznek államilag megállapítva**.

A szövetkezetek ellenőrzése megszigoríttatik, a túlnagy fizetések leszállíttatnak, valamint a túlméretezett adminisztrációs költségek is.

A gazdasági egyensúly biztosításának, a fentiekben vázolt módja egyúttal biztosítja a nemzet dolgozóinak jutányos ellátását, megszünteti az árúár- és munkabérrabszolgaságot és megakadályozza egyúttal a fogyasztók tömegeinek, — a köznek — kizsákmányolását.

8. SZ. ELŐADÁS
A tőzsde (börze) és a
kereskedelem rendszere
a magyar nemzeti szocialista államban

Ha magyar, nemzeti és keresztény társaságban a „börzérő” szó esik, azt nem valami nagy rokonszenvvel emlegetik.

Ez az ösztönös ellenszenv jogosult is!

A mai nemzetközi nagykapitalista gazdasági berendezésnél a „börzék”, mint „**szükséges rossz**” szerepelnek.

Ezen ellenérzésnek oka abban a számos visszaélésben rejlik, amelyekkel a termény és árutőzsdék, valamint az értéktőzsdék is, eredeti hivatásuk becsületes teljesítésétől eltérítették és csarnokaikban egy szerencsejátékszerű forgalmat honosítottak meg, bő teret nyitva a romboló hatású, nemzetközi, többnyire zsidófaji spekulációnak.

Mi lenne tulajdonképpen a termény és árutőzsdék természetszerű és eredeti hivatása?

A minket környező természet átalakításával termelt javak kölcsönös kicserélését és elosztását, úgy bel-, mint külföldi nemzetközi viszonylatban is, a tényleges termelési és gyártási eredmények és készletek reális arányban és értékben lebonyolítani.

A. Ezzel szemben a termény- és árutőzsdék csarnokaiban, nemlétező vagy még csak kitermelendő készletekkel űzött formális szerencsejáték folyik (pl. papirosbúza, határidőüzletek stb.), ami által a termények reális áregyensúlyát felborítva, diktatórikusan írják elő az árakat és így meghamisítják azokat.

Ezzel pedig a tömeg, még pedig úgy a termelő, mint a fogyasztótömegek kizsákmányolását teszi lehetővé.

Ezen folyamat azután, dacára annak, hogy a föld bőven terem és a fogyasztók szükségleteiket bőven elláthatnák, árbizonytalanságot, gazdasági válságokat okoz, amelyek végeredményben munkanélküliséghez és nyomorúsághoz vezetnek.

B. Az értékpapírtőzsdéken még rosszabbak és károsabbak az állapotok, mert ott a spekuláció valóságos rablóhadjáratokat rendez az ellentétes érdekcsoportok, **a vevők és eladók között**, a forgalom pedig szintén szerencsejátékszerűen bonyolódik le.

Itt, az értékpapírtőzsdéken a fondorlatos megtévesztés százféle fortélyra érvényesül, mely állapot végeredményben szintén a

vagyonbiztonság aláásásához és a kistőkések tömeges tönkremenéséhez vezetett.

Egy-egy nagy úgynevezett „börzsekrach” (tőzsdebukás), egész országok gazdasági életét megrázta és megkárosította.

Példája volt ennek, az 1873 évtől egész 1878 évig elhúzódó nagy wien-berlini „tőzsdekrach”, amelynél tömegesen mentek tönkre a vállalatok és amellet az emberek, — többnyire a kistőkések — százezrei jutottak koldusbotra, elvesztették a nagyrészt keservesen összekuporgatott kis tőkéiket. Ugyanilyen katasztrofális hatású volt hazánkban, az 1923 év őszén bekövetkezett nagy értéktőzsdebukás, az úgynevezett „papírkach”.

A tőzsdét a következő módon vezeti vissza a magyar nemzeti szocializmus eredeti rendeltetésük teljesítéséhez!

1. Törvényileg kimondja, hogy csakis a tényleg meglévő és már kitermelt és birtokolt áruk képezhetik a termény- és árutőzsdei forgalom tárgyát.

A még csak kitermelendő vagy névleges, azaz nemlétező árukkal folytatott tőzsdejáték szigorúan büntetendő, jogsegélyben nem részesülhet és a vele visszaélőknek vagyonelkobzással járó büntetésétől sem riad vissza.

2. Továbbá ugyancsak törvényileg és elvileg kimondja, hogy az értéktőzsdék forgalmának tárgyát csakis a 7. sz. előadásfejezetünkben tárgyalt, új részvénytársasági törvény „A”, „B” és „C” részvénycsoportosítási rendszerének és rendelkezéseinek megfelelő értékpapírok képezhetik.

3. Minden tőzsdeügylet, a 6. sz. előadásfejezetünkben ismertett államgazdasági rendőrség nyilvános felügyelete alatt fog állani.

„Banktitok” és „üzleti titok” megszűnik, a fentemlített államgazdasági rendőrség minden erre felhatalmazott közegének teljes betekintési jogot ad a törvény minden tőzsdeügyletbe, minden vállalat könyvvitelébe és üzemébe. Ezen tőzsdeforgalomban résztvevők, valamint minden vállalat tulajdonosa vagy alkalmazottja, teljes és a valóságnak megfelelő felvilágosításokat kötelesek büntetés terhe mellett megadni a fentemlített megbízott állami közegeknek.

Ezen állami közegek viszont, a nyert betekintés adatait „hivatalos titok” gyanánt kötelesek kezelni.

Ezen itt vázolt intézkedésekkel a tőzsdék az áruk, termények és értékpapírok központi reális beszerzési, eladási és kölcsönös kicserélési helyei lesznek, úgy bel- mint külföldi viszonylatban.

Arai a tényleges termelési eredményeknek és az értékpapírok valódi belső értékének megfelelőleg fognak kialakulni, mint ahogy az a tőzsdék eredeti rendeltetésének meg is felel.

A kereskedelem ügye.

A kereskedelem mai alakja bő teret nyújt a fogyasztók kizsákmányolására, amellet a vele foglalkozók léte is mindinkább bizonytalanabb alapokon nyugszik, a kereskedelem is ki van szolgáltatva a **kartelek, trösztök** és egyéb kizsákmányolásra való szövetkezések kapzsiságának.

A kiskereskedő pétiig, túlontúl függésben van a fentemlítettéktől.

Mi tulajdonképpen a kereskedelem feladata?

A kereskedelem feladata a termelők és fogyasztók között mennél közvetlenebb, mennél gyorsabb és rövid úton való összeköttetést hozni létre, az áruk lehető legolcsóbb elosztásának illetve eladásának céljából.

Ezen közhasznú és helyes irányú folyamatot gátolják és hátráltatják a kereskedelemben felburjánzott visszaélési rendszer sokféle alakjai, így többek között **a többfázisú közvetítő kereskedelem, az úgynevezett „lánckereskedelem”, továbbá a kartelek, trösztök** és egyéb, mindinkább jobban elharapódzó visszaélések.

A kereskedelmet vissza kell vezetni és szorítani a rendeltetésének megfelelő ösvényekre és a visszaélések lehetőségeit e téren intézményesen kell meggátolni.

A magyar nemzetiszocializmus államában a kereskedelem a következőleg lesz megszervezve és átalakítva, nevezetesen: megkülönbözteti a **bel- és külkereskedelmet** és **mindkettő irányában külön-külön intézkedik:**

A. Ami a belkereskedelmet illeti., ezt „**elosztó kereskedelemmé**” alakítja át. behozza a belkereskedelemnél a **prémiumos** kereskedelem rendszerét, amely a következő:

Ennél a kereskedelmi rendszerénél az állam látja el a kereskedelmet a termelőktől és az előállítóktól, az előállítási árban jelképesen átvett és egyidejűleg a nagykereskedelmi központokba beutalt áruval, melyet ezek az „elosztó kiskereskedelem” útján, hivatalosan megállapított árban és minden külön nyereség nélkül juttatnak el a fogyasztóhoz.

Az állam **állami haszonrészesedés** címén fáziscímenként **adóval** terheli meg az árukat, amely fázisok a következők:

I. fázis: Az áruk jelképes átvétele a termelőtől az állam által, egyidejű átutalása a nagykereskedelmi központba.

II. fázis: **Átutalás a nagykereskedelmi központoktól (a nagykereskedőktől), az elosztó kiskereskedésekhez.**

III. fázis: Az áruk elosztása, illetve eladása a kiskereskedések által a fogyasztóknak.

Mind a három fázisnál az állam, az arányosan megállapított állami haszonrészesedés címén szedi be, az állami szükségleteknek megfelelő összegben és százalékos kulcs szerint megállapított adóját.

A kereskedők az állam által szakértőileg ellenőrzött és pontos könyveket tartoznak vezetni.

Ezen új kereskedelmi rendszer kijátszására irányuló minden kísérlet, visszaélés vagy mulasztás, különösen kezdetben, a legszigorúbban büntetendők.

Az állam a kereskedőknek az elért forgalom és eladási eredmény után **prémiumot** fizet, így jutalmazza a kereskedők szorgalmát, szakismereteit, törekvését, **amellett biztosítja** a kereskedő osztály létét és megélhetését.

Minden kereskedő a helyén és kenyérkeresetében maradhat, konjunkturális, áru-, személy- és helyiismereteit az állam a vázolt módon veszi igénybe és a prémiummal díjazza.

Természetesen a kereskedéseknek és a kereskedelmi vállalatoknak számát az állam a termelés-fogyasztással, kereslet-kínálattal, tehát a tényleges szükséglettel összhangban, arányosítva célszerűíti (racionalizálja).

Megállapítja az államgazdasági rendőrség „Vám és kereskedelmi osztálya” útján, hogy hol és hány, milyen méretű és milyen szakmabeli kereskedések és kereskedelmi vállalatok virágozhatnak és engedélyezhetek. A „Konjunktúra kutató szakosztályával” karöltve **irányítja bel- és külkereskedelmünk további fejlesztését.**

A magyar nemzeti szocializmus a kereskedelmet ily módon vezeti vissza eredeti rendeltetéséhez és amellett a kereskedelemmel foglalkozók létét is biztosítja, **a kereskedelem kockázatát** nagyrészt az állam veszi át és a közösség viseli.

A magyar nemzeti szocialista állam ezen intézkedéseivel az eddigi visszaélési rendszert a kereskedelemben kiküszöböli, ezen intézkedések mellett kartelek, trösztök és egyéb kizsákmányolás céljából alakult szövetkezesek létrejöttét lehetetlenné teszi, nem hagyván teret a működésüknek.

Ami az úgynevezett „**piaci kereskedelem**”, helyesebben piaci árusítás ügyét illeti, ebben a kérdésben a magyar nemzeti szocializmus oly módon intézkedik, hogy ennél a pontosan körvonalazott és elhatárolt forgalomnál a többfázisú közvetítő kereskedelem kizárassék, a fogyasztó a termelővel lehetőleg közvetlen összekötetésbe hozassák, az őstermelők terményeladási piaci szabadsága is megóvassék.

Az **állami haszonrészesedés** ennél a piaci forgalomnál, az állami **helypénz** és az **egyfázisú**, a jelenlegi **forgalmi adónak megfelelő adó alakjában lesz beszedve.**

Az ellenőrizhetetlen, úgynevezett „házaló kereskedelem” teljesen korlátozva lesz.

B. Ami a külkereskedelmet illeti, a magyar nemzeti szocializmus a következőképpen intézkedik:

Annak tudatában, hogy a külkereskedelem »lebonyolításához jelenleg „valutákra”, azaz külföldi pénzürtékekre van szükség, amelvek pedig a **kivitel útján** csak gyéren szivárognak be az országba és a **bevételhez** szükségelt valutamennyiséget nem fedezik, a magyar nemzeti szocializmus úgy intézkedik, hogy a készpénz valutákkal való külkereskedelmi lebonyolítások **a legkisebb mértékre szállhassanak le.**

A külkereskedelmi forgalom lehetőleg csak **klíringforgalom** vagy pedig **árucseré útján intézendő,** amely mód a legkevésbé befolyásolja a saját valutánk értékét és állását.

A jelenlegi ezirányú kormányintézkedések megközelítőleg helyeseknek tekinthetők, bár ezen intézkedések kivitelének módja ellen jogosultak a komoly aggályok. Például: a textilesek favorizálása a többi termelőág terhére és hátrányára!

A külkereskedelmi forgalmat az államgazdasági rendőrség „Vám- és kereskedelmi szakosztálya” irányítja és ellenőrzi, ezen szakosztály közvetítésével bonyolódik le ezen forgalom, ami bizonyos fokig az állami **intervencionista irányzat** elvének felel meg.

Az ezen irányzattal ellentétesen gondolkozók, az úgynevezett **individualizmus,** azaz a korlátlan egyéni gazdasági szabadság hívei, egyszerűen a **szabad kereskedelem hívei** és hirdetői is.

Azt állítják, **hogy a korlátlan gazdasági szabadság,** helyesebben **szabadosság,** vagyis **a gazdasági liberalizmus** fénykorában, a szabad kereskedelem egy nagy gazdasági virágzásához és fellendüléséhez vezetett.

Abban hogy a gazdasági liberalizmus és a szabad kereskedelem gazdasági virágzásához és fellendüléséhez vezetett, **teljesen igazuk van, tudniillik ezek egyes nagytőkések és tőkecsoportok, főleg a nemzetközi világzsidoság virágzásához és fellendüléséhez vezettek,** ellenben a fogyasztótömegek kizsákmányolását, a szociális kérdés elgennyesedését, egész osztályok és foglalkozási ágak elszegényedését és tönkremenését hozták magukkal!

Ezen tapasztalatok alapján a magyar nemzeti szocializmus az **univerzalizmus,** azaz **a közboldogulás elvén állván,** az **irányított kereskedelem rendszerét** vezeti be.

Ezen rendszernél az állam vezetőségének biztosítva van annak a lehetősége, hogy a fogyasztók, illetve a köz kizsákmányolását a kereskedelem részéről megakadályozhassa, amellet azonban a kereskedelemmel foglalkozók létét is méltányosan biztosíthassa, még pedig törekvésük, rátermettségük, szakértelmük és szorgalmuk fókával arányos mértékben.

Ez utóbbi intézkedések a kereskedők **individualista**, azaz egyéni tevékenységének és boldogulásának kellő teret ad.

A magyar nemzeti szocializmus kereskedelmi rendszere tehát a józan és igazságos középutat és összeegyeztetést képezi az **individualista**, azaz szabad egyéni és **intervencionista**, azaz az állami beavatkozási rendszer között, **univerzalista**, azaz közboldogulási elvek és törekvések irányítják intézkedéseit.

Úgy a tőzsde, mint a kereskedelem mai rendszerének, a magyar nemzeti szocializmus elvei szerinti átalakítása és átszervezése, főleg a dolgozók, **a kis emberek** érdekeit szolgálja és védi, de védi egyúttal **a nemzeti vagyont is** az elkallódás, szétfoslás és kizsákmányolás ellen!

9. SZ. ELŐADÁS

**A magyar nemzeti szocialista állam
pénzrendszere és pénzügyi irányítása**

Az emberiség az őt környező természetnek, a saját céljaira való átalakításából, azaz **a termelésből nyert javakat** — éppen azon javak és a saját szükségleteinek sokfélesége következtében, — **állandóan kicseréli**, azaz kereskedik velük.

Ezen csereforgalmat rendszerint a kereskedelem bonyolítja le, de lebonyolítják azt az egyes egyedek is egymásközött.

Ezen lebonyolítás, árucseré vagy csereeszközök útján történik.

Ezen csereeszközök: a legalkalmasabbnak bizonyult és legerjedtebb alakja „a pénz”, amely egyszersmind **a kitermelt javak forgalmában az értékgység szerepét tölti be.**

A pénz eredetileg „**anyagpénz**” volt, ellentétben a jelenleg kialakult „**utalványpénzzel**”, **a bankjeggyel**, azaz **a papírpénzzel.**

Az „anyagpénzt” különféle közszükségleti cikkek (só, kovakő, stb.) vagy dísz tárgyak (kagylók, drágakövek, stb.) képezték, idővel az **ércek** és ezek közül az értékrangsor szerint, az arany, platina, ezüst, nikkel, bronz és réz stb. jutottak szerephez.

Ezen rangsor élén az arany áll Platinát pénz gyanánt ma már nem használnak, az ezüst, nikkel, bronz és a réz ma már csak, mint „váltópénz” és „aprópénz” szerepelnek.

Az ércek forgalmának elterjedésével, azok **értékgységének** megállapításánál, azok minősébe és súlya volt a döntő. Ennek folytán minden csereüzletnél azok súlyát minőségét, értékét, újra kellett volna meghatározni, ami a csereforgalmat nehézkessé és lassúvá tette.

Ezt elkerülendő, a fémdarabokat a súly és értékjelző pecsétkelek látták el. az idők folyamán pedig az uralkodók pecsétje, képe, évszám és értékjelzések kerültek a fémdarabokra és **kialakult az „érmepénzek” rendszere.**

Mivel azonban az érmepénzek, részben súlyuk, kopásuk miatt és biztonsági okokból is, a nagyobb forgalom lebonyolítására nehézkesek és kockázatosak voltak, lassankint kialakult az „**utalványpénz**” rendszere, amelynél az ércfedezet vagy letét ellenében, arról utalványokat, csekkeket, giro- és klíringjegyeket, bankjegyeket, azaz **papírpénzt** állítottak ki, melyek mind, mint fizetési eszközök szerepeltek és szerepelnek.

Ezen ércfedezet fogalmából alakult ki a mai „**aranyfedezeti**”

pénzrendszer. Ebben az államok vezetőségei és a népek -, a nemzetközi nagytőke bankokráciájának ez irányú állandó és megtévesztő propagandája folytán — **tévesen bár** — de legtöbbször még ma is vakon bíznak és hisznek.

Ezen vak bizalmat azért nevezzük **tévesnek**, inerte amint a gazdaságtörténelem számos példája bizonyítja, — **nem az „aranyfedezet”** adja meg az **„utalványpénz”**, tehát a **bankjegyek** értékét, **hanem egyéb**, az alantikban részletesen ismertetett **tényezők**.

Ennek bizonyosságául a következőket hozzuk fel: Az újkori gazdaságtörténelem számos példával szolgál annak igazolására, hogy az úgynevezett **„aranyfedezet nélküli”** pénz, teljesen megfelelt az egyes államok és népek gazdasági szükségleteinek és biztosította azok jólétét és a gazdasági forgalom zavartalanulását.

Ezen példák Bell Miklós megállapításai szerint a következők:

1. A svéd állami jegybank 1668-tól 1845-ig aranyfedezet nélkül kifogástalanul működött.

2. A Nagy Frigyes által létesített „Királyi Giro és Hitelező Bank” 1765-től 1846-ig, aranyfedezet nélkül, kifogástalanul látta el a német gazdaságot olcsó forgótőkével;

3. A Mária Terézia által bevezetett osztrák császári papírpénz, a forint, 1762-től 1769-ig, szintén minden aranyfedezet nélkül állandóan 100%-os aranyértékkel bírt.

Ezen pénz azután a napóleoni háborúk idejében elértéktelenedett, a papír forint értéke 6 rézkrajcárra szállott le. **de kiemelendőnek tartjuk, hogy ezen pénz bukását nem gazdasági okok hozták magukkal, hanem egy katonai „vis major”, Napóleon császár győzelmei és sarcolásai és a folytonos háborúk költségei.**

Reá kell mutatnunk arra, hogy ezen pénzbukás nem bizonyított az „aranyfedezet nélküli pénz” értékállósága ellen, mert katonai erőhatalommal minden intézmény, kultúra és gazdaság lerombolható és megsemmisíthető, így az „aranyfedezeti pénzrendszer is.

4. A dán nemzeti bank 1818-tól 1837-ig aranyfedezet nélkül is jól működött.

5. Svájc 1831-től 1881-ig az állami kantonbankokkal aranyfedezet nélkül jól megvolt és virágzott.

6. Az Északamerikai Egyesült Államok jegybankrendszere, 1738-tól, — illetve már 1690-től a legújabb időkig, aranyfedezet nélkül működött, ennek köszönheti az Unió az ő robbanásszerű, „amerikai üteműnek” nevezett, rohamos gazdasági fejlődését és fellendülését.

Mindezek azt bizonyítják, hogy „érc”, azaz „aranyfedezet” nélkül is jól ellátható az államok és népek gazdasági élete és forgalma, megfelelő értékálló és értékegységül szolgáló papírpénzzel, illetve bankjegyekkel, „utalványpénzzel.”

A pénz vásárlóereje ős értékegysége, számos neves közgazdász (pl. Bell Miklós) egyező nézete szerint is, a következő tényezőktől függ, nevezetesen:

a. Az állam vezetésének megbízhatóságába, becsületességébe, tekintélyébe vetett bizalom és hit.

b. Az állam azirányú szigorú intézkedése, hogy területén, az általa elfogadott és bevezetett pénzen kívül, semmiféle más belföldi fizetőeszköz ne jöhessen forgalomba. Ez az úgynevezett „jegybank monopólium”, — jegybankkiváltság.

c. Az állam azirányú intézkedése, hogy az általa bevezetett és elfogadott pénz, az ő belterületén a közforgalomban és az állam javára teljesített fizetéseknél, **az állami szervek** által (adóhivatalok, állampénztár, posta, távírda, vasút, stb.) elfogadtassék, mely intézkedéseket **kényszerárfolyamnak** nevezzük.

d. A pénz értéke és vásárlóereje a forgalomban levő papírpénz-mennyiségétől is függ, nevezetesen azon körülménytől, **hogy vajjon ezen pénz,** az állam gazdasági szükségleteinek és forgalmának megfelelő mennyiségben forog-e közforgalomban vagy nem?

Ha a pénz tömege **túlsok,** akkor a pénz minden „aranyfedezet” vagy „túlfedezet” dacára **inflációs** (pénzfelhígítási) jelenségeket okoz, ha pedig **túlkevés** mennyiségben van a forgalomban, akkor meg a **defláció** (pénzsűkének) jelenségei **állanak elő itt is, mégpedig úgy az „aranyfedezet nélküli”** mint az „aranyfedezetű” pénznél egyaránt.

Az előbbinek, az inflációs jelenségeknek példája Svájc esete, melynek frankpénze 100%-nál jóval felüli aranyfedezettel volt túlfedezve. **Az 1931. évi gazdasági pánik és tőkemenekülés és elrejtés idejében a túlfedezett svájci frank** oly nagy tömegekben áramlott a külföldről Svájcba vissza, hogy a svájci pénzintézetek nem-hogy kamatokat fizettek volna a náluk elhelyezett tőkékért, hanem sokszor őrzési díjakat szedtek e betétek után.

Svájc gazdasági élete megtorpant, a beállott **inflációs** jelenség, **a drágaság folytán egyik főbevételi forrása az idegenforgalom és a vendéglői ipara pangásnak indult,** kommunisztikus zavargások, ütötték fel az eddig békés Svájc területén a fejüket. (A genfi zavargások, sortűz, stb.)

Az utóbbinak, a deflációs jelenségeknek példáját Németország esete adja, ahol 1922/23 években az aranyfedezetű régi német birddalmi márka az **infláció** (pénzfelhígítás) következtében megbukott és helyette 1923 és elején a birodalom vezetősége a „**rentenmarkot,**

azaz a „járadékmárkát” vezette be. Ezen „járadékmárka” minden aranyfedezet nélkül, hosszabb időn át látta el és mentette meg Németország gazdasági életét és forgalmát.

Ennek az a magyarázata, hogy a járadékmárka csak meghatározott, kötött mennyiségben jutván a forgalomba, deflációs (pénzszűkítési) jelenségeket okozott és ez által helyreállította a német márka vásárlóerejét, az előbbi, a régi német birodalmi aranyfedezetes márka által okozott katasztrofális inflációval (pénzhígítással) és ezen régi márka vásárlóerejének teljes lezüllesztésével szemben.

e) A pénz értéke függ továbbá, az állam kereskedelmi mérlegének, ki- és beviteli viszonyainak kedvező vagy kedvezőtlen voltától.

f) A pénznek ingatlan fedezetétől.

g) Az ország természeti kincseinek és gazdaságának nagyságától és állapotától.

A fent előadottakra hivatkozással a magyar nemzeti szocializmus állama, miként azt már más államok is megtették, letér az aranyalapról, azaz az aranyfedezetű pénzrendszerrel és ahelyett egy többszörösen és többféleképpen fedezett pénzt, a „Hungáriát” fogta gazdasági életébe és forgalmába behozni.

Ennek a „Hungária” pénznek hármass fedezete nevezetesen:

A) Az egész nemzeti munkaerő. Egy „Hungária” alapértéke egy magyar 8 órás napszám lesz.

Ez azt jelenti, hogy a magyar állam vezetősége egy 8 órás napszám munkást állít elvileg egy „Hungária ért”, a „Hungária” pénz tulajdonosának a rendelkezésére. — Ha az illető magasabb értékű munkát, pld. egy bizonyos szakképzettséggel bíró mérnök munkáját igényli, azt is rendelkezésére bocsátja a magyar állam, csak hogy akkor az illető, értékesebb munkát végző mérnök napi díja aránylagosan magasabb, mondjuk pld. 6 „Hungária” lesz.

Mivel hazánk bő munkaerőfelesleggel rendelkezik, mégpedig úgy szellemi, mint testi (fizikai) munka terén, ezen pénzfedezeti követelménynek meg is tud majd felelni.

2. Fedezetül szolgál az állam és az állam lakossainak tulajdonában levő ingatlanok és állótőke (vállalatok) értékének $\frac{1}{3}$ része is.

Az ingatlan fedezet másutt is bevált, pld. Dániában, ahol az a dán pénz értékének fedezetére, 1818. évtől-1873. évig kifogástalanul megfelelt.

3. Végül fedezetül szolgál, a magyar állam vezetésének megbízhatóságába és becsületességébe vetett bizalom és hit és az állam

tekintélye is, amelyet belföldön alátámaszt még, a különben minden pénzrendszer biztosítására elkerülhetetlen és nélkülözhetetlen **bankjegymonopolium**, azaz **bankjegykibocsátási kizárólagosság** és a7 ebből folyó **kényszerforgalom** és **kényszerárfolyam**.

Ezen kívül még azon intézkedés is, hogy ezt az aranyfedezet nélküli pénzt az állam összes intézményei, (adóhivatalok, állampénztár, postatakarékpénztár, posta, vasút, stb., fizetőeszközként teljes értékben és mértékben elfogadják.

Ezen itt felsorolt **három fedezet** teljesen biztosítja a „Hungária” pénznek úgy **belföldi, mint külföldi** vásárlóerejét és értékállóságát mindaddig, amíg belőle nem lesz több forgalomban, mint:

1. amennyi az ország gazdasági és forgalmi szükségletének megfelel, tehát sem több, sem kevesebb.

2. amennyinek teljes értékű ingatlanfedezete biztosítva van,

3. továbbá, ameddig mindegekre vonatkozólag, a rendezett és becsületes államvezetés és kormányzás biztosítékot nyújt.

Ezekkel az itt vázolt intézkedésekkel a magyar nemzeti szocialista állam egyszersmint a három termelési főtenyező, **a munka, a tőke és az eszme** értékállagával támasztja alá a „Hungária” pénzt.

Az itt felsorolt intézkedésekkel a magyar nemzeti szocialista állam sokkal állandóbban és szilárdabban biztosítja majd a „Hungária” pénz úgy a bel, mint **külföldi értékállóságát és vásárlóerejét**, mint az **„aranyfedezettel”**, amelyről a tapasztalat azt bizonyítja, hogy a fedezetül szolgáló arany különféle gazdasági és politikai okok folyton, **állandóan és idegesen, egyik államból a másikba és vissza hullámoz** és ennek következtében **pénzértékbizonytalanságot** okoz, minduntalan megismétlődő zavarokat robbantva ki az érdekelt államok gazdasági életében.

A külföldi, ú,erynevezett **„aranyalapú” valutákban** való tájékozódás, ma már különleges ismereteket igényel, oly nagyfokú közöttük a zavar és a bizonytalanság.

Mindezek előrebocsátása után most tisztelettel kérdem, akadhate-e oly elfogulatlan külföldi állam vagy magánfél, amely vagy aki., a „Hungária” pénzt nyugodtan és készségesen el nem fogadná?

A „Hungária” pénz bevezetése azonban csak úgy lehetséges, illetve úgy vihető keresztül, **ha a jelenlegi, idegen tőkével alapított „Nemzeti Bank” szabadalmát és szervezetét megszüntetjük és a jelenleg!, úgysis csak fogyatékos aranyfedezetű pengő pénzt feladjuk** és azt a „Hungáriával” helyettesítjük.

Ez padig csakis az **újonnan alakítandó „Magyar Nemzeti Szocialista Tőkeképző Pénzintézet” megszervezésével** vihető keresztül, amely fel lesz ruházva a „Hungária” pénz kibocsátási jogával.

Az ehhez szükséges tőkét, a magyar nemzeti szocialista állam a következő forrásokból teremti elő:

1. Az állami és magántulajdonban lévő ingatlanok és állótőke (vállalatok) $\frac{1}{3}$ értékének pénzfedezetre való igénybevétele által, amelynek módja a következő: Ezekre az ingatlanokra és vállalatokra $\frac{1}{3}$ értékük erejéig be lesz az állam részéről a pénzfedezet „**pénzfedezeti alap**” címén jelzalogilag, azaz telekkönyvileg táblázva.

Az ingatlan és állótőketulajdonosok, ezen ...pénzfedezeti alaphoz” meg-felelő összegű „Hungária” pénzt kapnak készpénzben kézhez a Pénzintézet útján az államtól, — melyet elfogadni kötelesek.

Az így kapott tőkével kiegyenlíthetik az esetlegesen ingatlanokat avagy álló tőkéjüket (vállalataikat) terhelő adósságok aránylagos részét vagy pedig üzemi tőkének használják fel a kapott összeget.

Ezen eljárás mellett megszűnik majd hazánkban az eddigi nyomasztó belföldi tőkehiány, a mezőgazdaság, építőipar, kis- és nagyipar kellő belföldi tőkéhez jut. még pedig ahhoz a tőkéhez, amely eddig a földekben, a házak falában stb., mint nem mozgó, holt tőke rejtőzött.

Ezen folyamatot legalkalmasabban egy gyakorlati példával vizsgáljuk itt most meg:

Pld. **Egy tulajdonosnak 30.000 „Hungária” értékű háza van** a melyre az állam $\frac{1}{3}$ rész, azaz 10.000 „Hungária” értéket betábláztatja a „Hungária” pénzfedezetéről szolgáló „pénzfedezetalapot”.

Itten most három eset lehetséges, nevezetesen:

I.-ső eset: A házat már előzőleg **10.000 „Hungáriánál” nagyobb adósság** terheli.

Ez esetben az állam a házon bekebelezett adósságból 10.000 „Hungária” összegig törleszt, az adósságot 10.000 „Hungária” erejéig törölteti és a saját nevében betábláztatja annak helyébe 10.000 „Hungária” összegben a „**pénzfedezeti alapot**”. — A tulajdonos nem kap kézhez „Hungáriát”. — Az adósság 10.000 „Hungáriát” meghaladó része, a házon betáblázva marad.

II.-ik eset: A házat **10.000 „Hungária” adósság** terheli.

Itt az állam kifizeti és kitábláztatja a házról a 10.000 „Hungária” adósságot, reátábláztatja a házra a 10.000 „Hungária” összegű „pénzfedezeti alapot”. — A tulajdonos szintén nem kap kézhez „Hungáriát”.

A háztulajdonos a betáblázott „pénzfedezeti alap”, azaz a 10.000 Hungária után nem fizet kamatot, tehát a megelőzően a házára betáblázva volt adósság ezen része utáni kamatokat megtakarítja.

III.-ik eset: A ház teljesen tehermentes.

Ez esetben az állam reátábláztatja a házra a 10.000 „Hungária” „**pénzfedezeti alapot**” és **kifizet készpénzben a tulajdonos kezeihez 10.000 „Hungáriát”**.

Azonos módon jár el az állam a földtulajdonosoknál is, amikor is a „**gazdaadósságok**” jelentékeny aránylagos részét is rendezi, illetve konvertálja.

Ezen intézkedésekkel a magyar nemzeti szocialista állam senkinek **tulajdonát** el nem veszi, csakis a **hitelképességét** veszi részben igénybe, amikor a tulajdon értékének $\frac{1}{3}$ része erejéig a „Hungária” pénz ingatlan fedezetét bekebelezeti.

2. A másik tőkeforrást a „Magyar Nemzeti Szocialista Tőkeképző Pénzintézet” megszervezéséhez, az 1. sz. előadásfejezetünkben vázolt „vagyonlaprendszer” útján képzett, új „nemzeti üzemi tőke” képezi, amelyről évről-évre, a vagyonlapok útján rohamosan növekedni fog.

Az így megszervezett és tőkével kellően ellátott és alátámasztott „Magyar Nemzeti Szocialista Tőkeképző Pénzintézet” ügköre és szervezete a következő:

1. Alacsony, számításunk szerint 2% körüli és minden mellék költség nélküli kölcsönök nyújtása a föld- és háztulajdon, valamint üzemek $\frac{1}{3}$ értéke erejéig belföldi, elsősorban teljesjogú magyar állampolgároknak.

2. A részvénytársaságok és hasonvállalatok „B” csoportbeli részvényeinek fokozatos megvétele az ezen vállalatok kebelében foglalkoztatott dolgozók, tehát főleg ipari dolgozók részére. — Ezek „vagyonlapján” összegyűlt tőkéknek ezen részvényekbe ily módon való gyümölcsöző befektetése.

Míndezt pedig a Pénzintézet, a „vagyonlapok” útján összegyűlt és általa tárolt, új „nemzeti üzemi tőkéből” fedezi.

3. Intézi az új „Nemzeti Szocialista Társadalombiztosítás” pénzügyeit, amelyek a „vagyonlaprendszerrel” és a „nemzeti üzemi tőkével” szervesen összefüggnek.

Ezen újrendszerű „Nemzeti Szocialista Társadalombiztosítás” szervezetének részletes ismertetése nem tartozik a jelen előadás szűk keretébe, erről egy külön tervezet intézkedik. — Itten csak annyit említünk meg, hogy a „**vagyonlaposok**” egymásközött, bizonyos esetekre vonatkozóan, **mint a haleset következtében beállott időelőtti rokkantság és az illető vagyonlapos vagyonlapján terhére már nem fedezhető, bizonyos meghatározott időn túl elhúzódó betegség költségeinek fedezésére külön „biztosítási alapokat” létesítenek, amelyeket a szóbanforgó Pénzintézet kezel és gyümölcsöztet.**

4. Kibocsátja a „Hungária” pénzt és annak forgalmát ellenőrzi.

5. **Ügyel** az ország gazdasági és **pénzforgalmi egyensúlyának** fenntartásául, még pociig azzal az önműködő rendszer szerint, berendezett intézkedésekkel, hogy csak annyi „Hungária” pénz legyen a közforgalomban, amennyit a magyar gazdasági élet és áruforgalom mindenkori helyzete megkövetel.

6. Szigorúan ügyel arra és **megakadályozza, hogy a nemzeti állótőke** (vállalatok stb.) **idegen tulajdonosok** birtokába ne kerüljön.

7. Ugyancsak ügyel arra és megakadályozza azt, hogy a „nemzeti üzemi tőke”, valamint a „Hungária” az országból [^]szivároghasson.

Nemzeti üzemi mozgó tőkét külföldre kicsempészni, álló tők idegen kézre juttatni, mozgó tőkét eldugva hevertetni és így a te melcstől elvonni, büntetendő cselekményt képez és szigorúan, égé a vagyonekhozásig terjedőleg büntetendő.

8. Alkalmos intézkedésekkel megakadályozza, továbbá az hogy beteges pénzgyűjtési szenvedély vagy a megadóztatástól val idegenkedés miatt, mozgó tőke és „Hungária” pénz felhasználatlanul és kamatozatlanul heverhessen.

9. **Az új „Magyar Nemzeti Szocialista Tőkeképző Pénzintézet”, a külkereskedelem céljaira valutaüzletekkel is kénytelen foglalkozni.**

Külkereskedelmünknek, a magyar nemzeti szocialista gazdasági elvek szerint, **csak külföldi valuta vagy árucseré ellenében szabad** a külföldre árút kivinni, **exportálni**, ez alól csak kényszerítő kivételeknek van helye.

Viszont a külföldről behozott, azaz importált árúkat, lehetőleg a külföldi állam valutájával kell fizetni.

A Pénzintézet kötetes tehát odaműködni, hogy pénze, a „Hungária” lehetőleg csakis idebenn, belterjesen forogjon, csak úgy lehet ugyanis elérni azt, hogy a magyar „Hungária” pénz a nemzetközi bankokrácia és a nemzetközi világzsídóság spekulációjának tárgya ne lehessen.

Ezek az itt vázolt intézkedések biztosítják azt, hogy a „Hungária” pénz keresett és ritka valutává váljék és a külföldi vásárlóereje is növekedjék.

Mindezen itt felsoroltak bevezetése és végrehajtása után a Magyar Nemzet a **tőkeellátás és hitel** tekintetében **nagymérvben függetlenül lesz a külföldtől és a nemzetközi bankokráciától és világzsídóságtól, amellet a kellő tőkeellátása, hiteligényeinek kielégítése is a s a j á t e r e j é b ő l biztosítást nyer.** A nemzetközi bankokráciának a nemzetközi gazdasági életben milliókat megkárosító és kizsákmányoló visszaélései nálunk ismeretlenek lesznek és gazdasági erőink is egyre gyarapodni fognak, ami politikai súlyunkat és cselekvőképességünket növeli és a nemzet dolgozóinak jólétét is biztosítja!

10. SZ. ELŐADÁS
A termelés és adózás rendszere
a magyar nemzeti szocialista államban

A magyar nemzeti szocializmus gazdasági elveit és célkitűzéseit csakis a mai termelési és adózási rendszernek gyökeres átalakításával valósíthatja meg.

Mielőtt azonban ezen átalakítás módját és mérvét itt letárgyalnók, szükségesnek tartjuk, **a termelés fogalmának** a magyar nemzeti szocialista felfogás szerinti meghatározását előrebocsátani, — nevezetesen:

A termelés egy **kényszerfolyamat**.

Termelni **kénytelenek vagyunk**, mert ha nem termelnénk az emberiség: rövid idő alatt kipusztulna.

Ezen kényszerfolyamatnak, azaz **a termelésnek alapját az anyagnyújtó természet** képezi.

A környező természetnek a mi céljainkra való átalakításából, vagyis **a termelésből** nyerjük az életünk fenntartásához szükséges javakat.

A termelésnél a magyar nemzeti szocializmus felfogása szerint **három termelési tényezőnek** van elkerülhetetlenül és nélkülözhetetlenül szerepe, az **eszmének, tőkének és a munkának**.

A dolog könnyebb megértése és megvilágítása céljából ezt egy egyszerű példával magyarázzuk meg:

Ha pld: **egy szekrényt** akarunk elkészíteni (azaz termelni), akkor:

a) **először** is tisztában kell lennünk azzal, hogy milyen célt szolgáljon az a szekrény, milyen legyen a nagysága, mérete, alakja, színe, beosztása, dísze, vereté stb., egyszóval meg kell lennie a szekrény **tervének, eszméjének**.

b) **másodszor** rendelkezésünkre kell állani a szekrény előállításához szükséges **tőkének**, azaz deszkaanyagoknak, furnérnak, csavaroknak, szegeknek, enyvnek, gyalupadnak és asztalosszerszámoknak vagy pedig mindezek beszerzéséhez elegendő pénznek.

c) **harmadszor** el kell végezni a szekrény előállításához szükséges, szakszerű asztalos **munkát**.

Ha mind a három itt felsorolt termelési tényező, tehát **az eszme, tőke és a munka biztosítva van, úgy elkészül a szekrény**.

Ha pedig a három itt felsorolt tényező bármelyike hiányzik, a szekrény nem lesz előállítható.

Itt ugyan három eset lehetséges, még pedig:

1. Ha a szekrény elkészítéséhez megvan a **tervünk (az eszmiénk)** és kellő tőkével (faanyaggal, asztalosszerszámokkal vagy pénzzel) is rendelkezünk, de hiányzik a szükséges **munka** (az asztalos), úgy **nem tudjuk előállítani a szekrényt.**

2. Ha a szekrény előállításához megvan a **tervünk (eszménk)** és a **munka** szakszerű elvégzése is biztosítva van, de hiányzik hozzá a **tőkénk** (faanyag, asztalosszerszám vagy a pénz) **úgy szintén nem tudjuk létrehozni a szekrényt.**

3. Ha rendelkezünk a szekrény előállításához szükséges **tőkével** és **munkával** is, de hiányzik a szekrény **eszméje** (terve), úgy nem tudván mihez kezdeni, **szintén nem tudjuk létrehozni a szekrényt.**

Ugyanezen törvényszerűség áll fenn, minden anyagi vagy szellemi termelés terén is.

A három termelési tényezőnek, az **eszmének, tőkének és a munkának** a termelésnél való nélkülözhetetlen voltát a **termelési tényezők egyensúly törvényének** nevezzük.

Az itt vázolt megdönthetetlen **törvényszerűség** és **adottság** azt bizonyítja, hogy mind a három termelési tényező **nélkülözhetetlen és egyaránt fontos**, a termelés folyamatánál.

Ebből pedig úgy az erkölcsi, mint a gazdasági igazságosság és egyensúly törvénye szerint az következik, hogy mind a három termelési tényező, tehát az **eszme, tőke** és a **munka**, illetve azok reprezentánsai, **az értelmiség, a tőketulajdonosok és a munkásság egyformán**, azaz $\frac{1}{3}$ - $\frac{1}{3}$ arányban **jogosultak, a termelés hozamában, tiszta hasznában való részesedésre.**

Ezek vázolása után reámutatunk arra, hogy a gazdaságtörténelem **gazdasági aranykorokat** (köznapi nyelven, jó konjunkturális időszakokat) és **gazdasági válságidőszakokat** mutat fel.

A **gazdasági aranykorok időszakában** mindig kimutatható, a három termelési tényező, **az eszme, tőke és a munka** legalább is megközelítő egyensúly helyzete, azaz $\frac{1}{3}$ - $\frac{1}{3}$ arányos részesedése a termelés hozamában.

A gazdasági válságidőszakokban pedig kimutatható ezen gazdasági és termelési egyensúly felborulása, vagyis a három termelési tényező valamelyikének **túlsúlyba jutása a másik kettő rovására.**

I. Az eszme túlsúlyra jutásának példája:

A római césárok elfajult tyrannikus abszolutizmusa, amelynél az **eszme**, azaz az álkuneszme reprezentánsa a cészár, szabadon rendelkezett az állam **tőkájével** és **munkaerejével** és az egyes polgárok **tőkájével** és **munkaerejével** is. — Ezen zsarnoki eljárás által okozott **vagyon-** és **jogbizonytalanság** volt a római birodalom bukásának egyik gazdasági okozója.

II. A tőke túlsúlyra jutásának példája:

A mai lehetetlenült **nemzetközi nagytőkés rendszer**, amelynél a **tőke** kizsákmányolja az **eszmét** (az értelmiségi dolgozókat) és a **munkát** (a testi, fizikai munkásokat) egyaránt.

Ezen egyensúlyzavar vezetett a nemzetközi nagytőkés rendszer jelenlegi világválságához.

III. A munka túlsúlyra jutásának példája:

Az oroszországi bolsevizmus, amelynél a **munka** (nagyreszt az ipari munkásosztály) erőszakos eszközökkel, — proletárdiktatúrával, elnyomta az **eszmét** (az orosz értelmiséget) és a **tőkét**. — Heleesebben mondva a szovjet csak **megkísérelte** elnyomni a tőkét, de képtelen volt azt végrehajtani, mert megmásíthatatlan természeti törvény és adottság, hogy **tőke nélkül nincs termelés**”.

A természeti törvényeket megváltoztatni embereknek lehetetlen, erre még a szovjet sem volt képes.

A tőke termelésnél szerepének a szovjet részéről megkísérelt erőszakos megzavarása következtében, a szovjetoroszországi termelésben olyan ijesztő zavarok és fennakadások (katasztrofális áruhiány, éhínség 10 millió ember éhhalála, általános elszegényedés) állottak be, hogy a szovjet kénytelen volt idegen kapitalista országok nagytőkéseinek (Wickers, Ford stb.) segítségét venni igénybe és az **államtőkés**, azaz az állam **tőkájével** való termelésre áttérni.

Mindezen itt felsorolt példák azt bizonyítják, hogy a három termelési tényező, az **eszme**, **tőke** és a **munka** termelésbeni szerepéik és egyensúlyának minden erőszakos megzavarása, a minket környező természetnek a mi céljainkra való átalakítása folyamat, azaz a **termelést**, nagyfokban hátráltatja és károsítja.

A jelenleg uralkodó nagy világválság is a **termelési tényezők egyensúlyának megzavarásából keletkezett**.

Ezen világválság eddigi megoldhatatlanságának oka pedig abban rejlik, hogy amíg az **előbbi** és **eddigi gazdasági válságoknál** az, egyensúly csakis egy termelési tényezőtől, tehát vagy az eszme

vagy a **tőke** vagy pedig a **munka** részéről volt megzavarva, addig: a jelenlegi világválságnál a termelési egyensúly egyszerre és egy időben két termelési tényező részéről lett felborítva, nevezetesen:

Egyrészt a jelenlegi lehetetlenült **nemzetközi nagytőkés rendszer**, tehát a **tőke** részéről, másrészt **az orosz bolsevizmus által a munka részéről**.

Az egyensúlyzavar ezen **kettős** volta miatt a jelenlegi gazdasági világválság megoldása sokkal nehezebb, mint az előző egyszerűbb gazdasági válságoknál volt.

Természetesen ez magával hozta az „eszme” szerepének a megzavarását, ami most a szemben álló világnézetek harcához vezetett.

Ez a magyarázata, a jelenlegi világválság oly hosszas elhúzó-dásának, ennek megoldása gazdasági rendszerünk gyökeres megváltoztatása nélkül el sem képzelhető. — **Ezt a feladatot van hívatva megoldani hazánkban a magyar nemzeti szocializmus az ő gazdasági reform rendszerével.**

Mindezen itt előadottakból leszűrt tanulságok alapján a magyar nemzeti szocializmus a három termelési tényező, az **eszme, tőke és a munka egyensúlyhelyzetét**, azaz a termelési tényezők reprezentánsainak a termelés hozamában $\frac{1}{3}$ - $\frac{1}{3}$ arányban való részese-dését **intézményesen** biztosítja, hogy ilymódon a **gazdasági aranykorok** beálltát segítse elő.

Ezen elv vezette vezérfónál gyanánt, a magyar nemzeti szocializmust az itt most ismertetett **termelési és adózási** rendszerének felépítésénél, amelyeknek menetét a következőleg ren-dezi be és irányítja:

A termelésnél bevezeti a prémiumos termelési rendszert.

Miben áll a prémiumos termelési rendszer?

Ez abban áll, hogy az állam minden nagyobb termelőtől, tehát úgy a mezőgazdasági, mint ipari vagy másféle termelőtől a termelt árút jelképesen átveszi, **egyidejűleg** átutalva azt az általa irányított **nagykereskedelmi központokhoz**.

Ez utóbbiak a kész árút **a kiskereskedelemhez** irányítják, a kiskereskedelem pedig **a fogyasztókhöz** továbbítja.

A nyersanyagokat és félgyártmányokat az állam, amennyiben ezek feldolgozására szorulnak, a feldolgozó telepeknek (kisipar, nagyipar, gyárak, stb.) utalja ki.

A kivitelre szánt, úgynevezett **exportárúkat** az állam az államgazdasági rendőrség „Kereskedelmi és vámosztálya” útján a külföldre irányítja.

Az állam ezeket az árúkat a termelővel vagy gyártójukkal, a pontosan és igazságosan megállapított **előállítási, illetve termelési** árban számolja el, amely árban csakis a kitermelés tényleges költ-

ségei (regije) foglaltaknak, minden haszon vagy nyereség beszámítása nélkül. — Ezen termelési árhoz hozzáadja az állam a termelő javára a méltányos **polgári hasznot** vagyis a **prémiumot**.

A nagykereskedelmi központokkal való elszámolásoknál az állam a **termelési árhoz és a termelési prémiumhoz** hozzászámítja az **I.-ső fázisú állami haszonrészesedést** és az így adódó árban veszik át az árút a nagykereskedelmi központok, — az államtól.

A termelők javára fizetett **termelési prémiumok** mérve a tisztességes polgári haszonnak felel meg, mely pld. a földbirtoknál a 4%-os földjárdékot éri el. — A többi termelőágaknál is ezen mérték szerint igazodik. — Ezzel biztosítja az állam a termelők tisztességes megélhetését.

Minden termelő vagy előállító (gyártó) köteles **terményei** vagy **gyártmányai mennyiségét** és **minőségét határidőre az államnak bejelenteni** és ezeket az állam rendelkezései és irányítása szerinti, lehetőleg a legközelebb eső nagykereskedelmi központnak beszállítani.

A termelés befejezésének és az árúk beszállításának időpontja közötti időszakra a termelő az államnak **készletadó**t fizet, amelynek az a célja, hogy késedelmes beszállítás, áruéjtegetés által a gazdasági élet és a forgalom ne károsodhasson és az állam gazdasági irányítása meg ne bénítassék.

Amennyiben a termelő vagy gyártó árúit **spekulációs célból**, hosszabb ideig visszatartja, ez által a **készletadója** oly magas összegre szaporodhat, hogy az végeredményében az államtól kapott **termelési prémiumot**, azaz a termelő hasznát egészen fel is emésztheti.

Ezen intézkedés azonban csak az igazolatlanul **késedelmes beszállításra** vonatkozik és ez ellen védi a közérdeket, a teljes árú eltitkolás, azaz az **árúk tudatos be nem jelentése** esetén, azok elkobzásának és büntető rendelkezéseknek van helye.

Hogy ezeket a visszaéléseket is lehetetlenné tehesük, a magyar nemzeti szocializmus kimondja, hogy csak a **kellő időben** bejelentett termény vagy gyártmány stb. után fizeti ki a termelőnek az állam, a **termelési prémiumot**, a bejelentés indokolatlan elmulasztása a **termelési prémiumtól való eleséssel jár**.

Ezen intézkedések **önműködőleg biztosítják** az árúcseré és áruforgalom élénkségét, a piacon a kellő kínálatot és az adózásban a becsületességet.

Az állam a nagykereskedelmi központokhoz beutalt árúkat, a következő irányokba továbbítja:

a) A **készárút** a nagykereskedelmi központoktól a kiskereskedelemnek, mely ezeket közvetlenül a fogyasztóknak adja el.

b) A **nyersanyagokat és félgyártmányokat**, amennyiben fenn-

áll ennek a szükségessége, a feldolgozó telepekre (kisipar, ipartelek, gyárak stb.) és innen az elkészült készárút a nagykereskedelmi központoknak utalja vissza.

c) **A külföldi exportra** szánt árúkat, nyersanyagokat, félgyártmányokat stb., az államgazdasági rendőrség „Kereskedelmi és vámosztálya” irányításával utalja ki külföldre.

Ad: a) A nagykereskedelmi központoktól a kiskereskedelemhez irányított árúknál az állam **a termelési ár, a termelési prémium és az I.-ső fázisú állami haszonrészesedés** összegéhez hozzá számítatja még a **II.-ik fázisú állami haszonrészesedést** is és ebben az így adódó összegben számítja fel az árúkat a kiskereskedelemnek.

A kiskereskedelem ezen összeghez hozzáadja **a III.-ik fázisú állami haszonrészesedést** és ezen így kialakult árban adja el az árúkat a fogyasztóknak és ezen alapon számol el az államnak.

Az I.-ső, II.-ik és III.-ik fázisú állami haszonrészesedés százalékkulcsai, az állami szükségletek arányában, évente költségvetésileg lesznek megállapítva.

Ad: b) A nagykereskedelmi központoktól a feldolgozó telepekre utalt és államilag irányított árúk (nyersanyag, félgyártmány stb.) után az állam **nem szed állami haszonrészesedést**, ellenben ezeknek készárúvá való feldolgozása és a készárúknak a nagykereskedelmi központokhoz való visszautalásakor, a feldolgozó telepeknek **feldolgozási (gyártási) prémiumot** fizet.

Ezen feldolgozási (gyártási) prémium százalékos arányban utaltatik ki a feldolgozó telepben fekvő álló- és forgótőke után járó, tisztességes polgári haszon mérvében.

Ezen prémium magasságát elvileg az őstermelői foglalkozások, nevezetesen a mezőgazdaság hozamával, **a földjádékkal** arányosan kell megállapítani.

A feldolgozó telepekről a nagykereskedelmi központokhoz visszautalt **készárú után**, az állam ezen árúknak a kiskereskedelemnek történő átutalásakor szedi be **a II.-ik fázisú állami haszonrészesedést**.

Ezen árúknak a kiskereskedelem által a fogyasztóknak történt eladása után szedi be az állam **a III.-ik fázisú állami haszonrészesedést**.

A'd: c) A külkereskedelmi irányító központ, — az államgazdasági rendőrség „Kereskedelmi és vámosztálya” — útján kivitelre kijelölt, úgynevezett **exportárúk** után, az állam nem szedi a II.-ik és III.-ik fázisú állami haszonrészesedést, hanem az exportüzlet hasznából egy bizonyos százalékosan aránylagos részt szed be kiviteli **vámhaszonrészesedés** címén.

Az állam a nagykereskedelmi központokban és a kiskereske-

delemben foglalkoztatott **legális kereskedők** létét a 8. sz. előadás-fejezetünkben vázolt **kereskedelmi prémiummal** biztosítja.

Mint látjuk, ezen új gazdasági és termelési rendszernél a termelés kockázatát úgy a mezőgazdaság, mint az ipar terén, jórészt az állam, azaz a közösség viseli, amellet még a termelők létét is kell biztosítania.

Ez által a magyar nemzeti szocialista állam óriási kockázatot vállal magára, amely ellen be kell magát a lehetőség határáig biztosítania — E célból **a biztosítás ügyét állami feladatnak tekinti és azt államosítja.**

Közkötelezővé teszi főleg az anyagi károsodás elleni biztosítást, még pedig: 1. a tűzkár, 2. földrengés, 3. vízáradás. 4. aszály, 5. jégkár, 6. állati betegségek, állatjárványok, 7. növényi betegségek, 8. állati kártételek (mezei egér, pocok, sáska, vadállomány által okozott károk stb.) 9. erőszakos emberi jogsértő cselekmények (lopás, betörés, betöréses lopás, gyújtogatás stb.) elleni biztosítást, valamint 10. a szavatossági (autó, vasúti, egyszóval közlekedési balesetek elleni) biztosítást.

A biztosítás ügyének államosításával a magánbiztosító társaságok szerepe lassankint az állam területén természetesen megszűnik, azok szakmagyakorlott alkalmazottait és tisztviselőit az állam veszi, ezen államosított biztosítási szolgálati szakban fokozatosan át.

Az állam a fenti módon elosztott kockázatot **még külföldi viszontbiztosítások által is fedezi.**

Mivel a magyar nemzeti szocialista állam **a kötelező készletbejelentés, a készletadó, termelési prémiumok, a háromfázisú állami haszonrészesedés, az állami vámhaszonrészesedés** bevezetése és más irányító és ellenőrző intézkedései által úgy a magán vagyon jövedelmezőségét, mint az árúárakat a közérdeknek megfelelő módon szabályozza, nincsen szükség a termelő eszközöknek (bányák, gyárak, gazdaságok, vállalatoknak stb.) kommunista módra, köztulajdonba való kisajátítására.

Bányák, közlekedési magánvállalatok, az elsőrendű közszükségleti cikkek előállításával foglalkozó üzemek tulajdonoscsereje esetén, az államnak az új kisajátítási törvény elővételi jogot biztosít.

Az állami ármegállapítás következtében is, nem marad tér és lehetőség az eddigi gazdasági **kizsákmányoló szövetkezesek, kartelek, trösztök keletkezésére és működésére.**

A gazdasági és így az erkölcsi igazságosság és az egyensúly elve is érvényesül, mert a magyar nemzeti szocialista államnak módjában áll majd a **prémiumos termelési és adózási rendszere és ármegállapítást joga** útján, a **termelés hasznában az eszme, tőke és a**

munka reprezentánsait, a szociális követelményeknek megfelelő $\frac{1}{3}$ - $\frac{1}{3}$ arányban részesíteni.

A magyar nemzeti szocializmus **termelési** és **adózási** rendszerének itt vázolt szerves összefüggése tette szükségessé, hogy mind két tárgyat egyesítve tárgyaljuk.

Mindezen itt felsorolt elvek és intézkedések **a nagyobb termelők**re vonatkoztak.

A kis, helyesebben **kispiaci termelést** gyakorlati okokból másképpen szervezi és adóztatja meg az állam, mégpedig a következő elvek szerint:

1. A nagytermelés és a kispiaci termelés fogalmát élesen elhatárolja egymástól az állam, mégpedig nem csak a termelt árúk mennyisége és minősége, hanem a termelő kiléte szerint.

Az önállóan, tehát minden segéderő nélkül, legfeljebb a családtagjaik segítségével termelő kisgazdák, kisiparosok **kispiaci termelőknek** tekintendők.

Ezek jogosultak lesznek, a fogyasztóval közvetlen összeköttetésbe lépni, az állami nagykereskedelmi központok és a kiskereskedelem elkerülésével. Azonban csak olyan árut és oly mennyiségben hozhatnak piaci eladásra, amelyet földjeiken vagy műhelyeikben **maguk termeltek**, azért ezen árukat csakis helyhatósági származási igazolás mellett hozhatják forgalomba.

A forgalomba hozatal **nyílt piaci**, vagy a kisgazdaságból vágy-műhelyből történő, úgynevezett **házi** árusítás útján történhetik.

Így az eladható áruk mennyisége is maximálva lesz.

Az állam ezen piaci vagy házi árusítás után **állami helypénzt** és **egyfázisú forgalmi adót** szed.

A kispiaci termelő, ezzel a piaci és házi szabad árusítási joggal szemben, nem kap az államtól termelési prémiumot, megélhetését a szabad piaci és házi árusítás haszna van hivatva biztosítani.

Az állam ezen kispiaci és házi árusítás tárgyát képező áruk **maximális és minimális árait**, közkötelezőleg megállapítja és időnkint közhírré teszi .

Mindezek előrebocsájtása után most felsoroljuk az összes, a magyar nemzeti szocialista államban érvényes **adókat, prémiumokat**.

Nevezetesen :

1. Készletadó.	Fizetik a nagytermelők, a termelés befejezése és az áruk leszállításának időpontjai közé eső időszakra.
2. I. fázisú állami haszonrészesedés.	Fizetik a nagykereskedelmi központok, az áruknak a termelőktől történt átvétele alkalmával.
3. II. fázisú állami haszonrészesedés.	Fizeti a kiskereskedelem, az áruknak a nagykereskedelmi központoktól történt átvétele alkalmával.
4. III. fázisú állami haszonrészesedés.	Fizeti a kiskereskedelem, az áruknak a fogyasztók részére való eladása után, az állammal való elszámoláskor.
5. Állami beviteli és kiviteli vámhaszonrészesedés.	Beszedi az állam, az import- és exportáruk után, nem az exportált áruk mennyisége vagy minősége, hanem százalékkulcs szerint , az áruexporttal és importtal elért tiszta nyereség alapján .
6. Állami piaci helypénz.	Fizetik a kispiaci termelők , a nyílt piacon elárúsított, sajáttermelésű áruik után.
7. Egyfázisú állami forgalmiadó.	Fizetik a kispiaci termelők , a nyílt piacon , va'amins a háziárúsításban eladott, saját termelésű áruik után.
8. Tőkekamatadó.	Fizetik a kölcsön- vagy betétke tulajdonosok, tőkék kamata után. Kistőkék adómentesek.
9. Tőkésítési adó.	Fizetik azon készpénztőke tulajdonosok, akiknek tőkét egy bizonyos mértéket túlhaladó összeget, pld. a miniszteri fizetés mérvét kamatozzák. Ezek a tőketulajdonosok kötelesek ezen kamatokat az esedékesség évében bel-földön igazoltan elkölteni, különben az el nem-költött hozamot az állam tőkésítési adó címen foglalja le.

10. Jövedelemadó.	Fizetik azon nagyobb vagyontulajdonosok, akik vagyonának jövedelme meghaladja a tisztes polgári létminimumot. Az adó progresszív. Ha pld. a miniszteri fizetést meghaladja az adóköteles jövedelem, úgy az szintén az esedékesség évében igazoltan elköltendő belföldön a tulajdonos által, mert különben az el nem költött többletet az állam foglalja le.
11. Vagyonadó.	Fizetik a tisztes polgári létminimumot meghaladó jövedelmet hozó vagyonok tulajdonosai. A vagyonlapokon tartalékolt vagyonok vagyonadómentesek. Ez az adó progresszív.
12. Örökösödési adó és vagyonátruházási adó.	Csak oly vagyonok, illetve hagyatékok után fizetendő, amelyeknek jövedelme a tisztes polgári létminimumot meghaladja és örökösének vagy vevőjének munkanélküli megélhetést biztosít. Ezen esetben az adó progresszív.
13. A szabadfoglalkozásúak kereseti adója.	Fizetik a szabadfoglalkozásukból élő polgárok, akiknek keresete a tisztes polgári létminimumot meghaladja. Ezen adó progresszív.
14. A munkaszolgálatmentességi adó.	Fizetik azok a testi vagy szellemi alkalmatlanságuk folytán a kötelező munkatartalék-seregbeni szolgálat alól felmentett állami munkatartalékszolgálat kötelezettek, akik a tisztes polgári létminimumnál több jövedelemmel, keresettel vagy pedig ennél többet jövedelmező vagyonnal bírnak. Az adó progresszív.
15. Hadmentességi adó.	Fizetik ugyanazok, akik az előző 14-ik pontban felsorolt okokból a véderőszolgálat alól fel lettek mentve .
16. Értékpapír forgalmi adó.	Fizetik az értéktőzsdén értékpapírokat vásárlók.
17. Termény- és áruforgalmi adó.	Fizetik az áru- és értéktőzsdén vásárlók.

18. Házadó.	Fizetik a bérházak tulajdonosai, a tényleg befolyt házbérek után. Üres lakrészekért csekélyebb adó, vagyonadó útján úgyszólván befolyik, azért ezek házadómentesek. Családi házak, öröklés után bizonyos szobaszámig, azok bennlakó tulajdonosai adót nem fizetnek.
19. Gépzemelési adó.	Fizetik a mezőgazdasági, gyáripari stb. géptulajdonosok, ott, ahol a gépek használata kézimunkások kenyerét veszi el.
20. Közúti adó.	Fizetik azon járműtulajdonosok, akiknek járművei csakis kedvtelésüket vagy kizárólag kényelmüket szolgálják.
21. Közmunkaadó.	Fizetik a tisztességes polgári létminimumot meghaladó jövedelmet nyújtó vagyonnal vagy keresettel bíró polgárok az esetre, ha a munkatartaléksereg önmagát saját keresetéből fenntartani nem tudná. Ezen adó progresszív.
22. Idegenek tartózkodási engedélyadója.	Fizetik az állam területén engedéllyel tartózkodó vagyonos idegenek.
23. Egyházi adó.	Fizetik az egyes felekezetek tagjai a hitközségeiknek. Mivel a felekezetek kulturális adát az iskolaügy és ifjúsági nevelés terén az állam fokozottabban veszi át, ezen adók jelentékenyen mérséklendők.
24. Közsegélyezési adó.	Ez az egyedüli adó, mely a vagyonlapokon tartalékoltt tőkéket terheli, célja a hibájukon kívül közsegélyezésre szorult időelöltti rokkantak, nyomorékok, vakok stb., egyszóval munka- és keresetképtelen és vagyonlapjukat kimerített, hosszabb ideig betegeskedők segélyezése és ellátása.
25. Fogyasztási adó.	Kizárólag szeszes italokra és dohányra lesz kivetve, azon célból, hogy azok megdrágítsanak, és így a fogyasztást mérsékeljék.

26. Illetékek. Törvénykezelési és okmánybélyegilletékek.	A legesekelyebb fokra lemérsekkelendők és csakis a tisztos polgári létminimumon fellüli jövedelmü egyéneket terhelhessék.
--	---

Az állam által nyújtott teljesítések.

I. Előállítási, illetve termelési ármegtérítés.	Fizeti az állam a termelőknak és gyártóknak a termelés vagy előállítás tényleges költségeinek (regiejének) megtérítése fejében, az áruk jelképes átvétele és egyidejü átutalásakor, a nagykereskedelmi központokhoz.
II. Termelési prémium.	Fizeti az állam a termelőknak és gyártóknak ugyanakkor, mint az I. pont alatt, az áruk leszállítása után.
III. Feldolgozási (gyártási) prémium.	Fizeti az állam a feldolgozó telepeknek, az általuk a nagykereskedelmi központoktól feldolgozásra átvett és készárukká feldolgozott nyersanyagok és félgyártmányok feldolgozásáért, mégpedig a készáruknak a nagykereskedelmi központokhoz történt visszaszállítása után.
IV. Kereskedelmi prémium.	Fizeti az állam a nagykereskedelmi központokban és a kiskereskedelemben foglalatostkodó legális kereskedőknek , az elért áruforgalom és állami haszonrészesedés után.
V. Beviteli (import) prémium.	Fizeti az állam nyersanyag vagy áruhiány esetén, a behozott és nélkülözhetetlen cikkek után.
VI. Állami közsegélyezés.	Kapják a munka- és keresetképtelen nyomorékok, időelőtti vagy baleseti rokkantak, idült gyógyíthatatlan betegek, ha szegénysorsúak és rászorultak. A vagyonlapok tőkejövedelméből lesz fedezve.

A jelen előadásunkban vázolt és ismertetett **termelési és adózási rendszer** részletesebb és aprólékosabb kidolgozása a jelen előadás szűk keretében nem lehetséges, itt csak az alapelveket ismertettük.

A részletek, átmeneti intézkedések, a végrehajtási utasítás kidolgozása, már szakemberek feladatát képezi, természetesen anélkül, hogy az itt lefektetett elvektől egy hajszálnyira is eltérhessenek.

Ezen új **termelési és adózási** rendszert, a magyar nemzeti szocializmus, az **univerzalizmus**, azaz a **közboldogulás** elvének megfelelőleg építette fel.

Ennek következtében az összes termelési ágak dolgozóinak, úgy a szellemi, mint a fizikai munkásoknak és az államnak létét, biztos és igazságos alapokra helyezi, megfelelő arányos részesevényt nyújt a termelés hozamából, hasznából **a három termelési tényezőnek, az eszmének, tőkének és munkának**, illetve azok reprezentánsainak!

11. SZ. ELŐADÁS
Az ipar szervezete
a magyar nemzeti szocialista államban

A minket környező természet átalakítása által nyerjük, az emberiség létének fenntartásához szükséges javakat, ezek között az úgynevezett **nyersanyagokat**.

Ezen **nyersanyagoknak** használhatóvá tétele, azaz **készárúkká-ká való** feldolgozása, képezi **az ipar** feladatát.

Az ipar ennek folytán éppen olyan nélkülözhetetlen gazdasági tényező, mint az őstermelés, azaz a mezőgazdaság, valamint a többi termelőágak.

Ennél fogva pedig az iparral foglalkozók, **az iparosok**, éppen olyan nélkülözhetetlen és hasznos tagjai az emberi társadalomnak, mint bármely más hivatású. vagy foglalkozású honpolgárok, ezért őket. mint teljes értékű **nemzettársakat**, teljes mértékben kell megbecsülnünk.

A magyar iparosság jelenleg érdekcsoportokba, — **az ipartestületekbe** —, van megszervezve, amelyek azonban nem felelnek meg annak a célnak, amelynek a nemrég múlt századokban **az iparoscéhek, hanyatlásuk és elfajulásuk előtt, megfeleltek**.

Ez a cél, az iparosság anyagi és erkölcsi fellendülésének és biztosításának elérése volt.

Iparosaink kiválóságát, a magyar ipar, — különösen a magyar nehézipar — azon bámulatos fellendülése mutatja, amelyet ezen termelőág az 1867-1910. évek közötti időszakban, tehát aránylag rövid idő alatt, és mostoha körülmények között felmutatott.

Ezen időszakban az európai piacokon, különösen a Balkánon, már komoly versenytársként jelentkezett.

A magyar nehézipar egyes iparágakban, pl. a malomiparban, világviszonylatban is elsőrangú helyet szerzett magának.

A kisipar is számos szakmában, kiválóságával a külföldön is kitűnt.

Mindezeket a magyar ipar, a már említett mostoha viszonyok, a nemzetközi nagytőke kíméletlen külföldi versenye és kapzsisága dacára érte el, ami iparosainknak és az ő szakértelmüknek vált a dicsőségére.

Hogy ezen biztató fejlődés most megakadt és ipari kivitelünk terén bizonyos pangás és visszaesés állott be, annak nemcsak az agyonhivatkozott világháború és az azt követő gazdasági összeom-

lás az egyedüli oka, hanem ezeken és az ország brutális megcsónkításán kívül, még más okok is közrejátszanak.

Ezen okok egyike iparunk hibás gazdasági és szociális szervezése.

Azonkívül a nemzetközi nagytőke könyörtelen kapzsiságával, amellyel főleg a magyar nagyipari termelőágot a hatalmába kerítette és azt nem a nemzet javára, hanem saját nyereszkeségi céljaira, öncélú tőkehalmozására, nemzetközi külföldi érdekeltségek hizlalására hasznosítja.

E mellett nem törődik a magyar nemzet zömét képező ipari dolgozók létérdekeivel, azokat kizsarolja, felborítva a termelési tényezők, az eszme, tőke és a munka gazdasági egyensúlyát.

A magyar **nagy- és kisipar is** belesodródott az általános gazdasági világválságba, rajtuk is csak ugyanazon módon segíthetünk, mint amellyel a világválság megoldható, ez pedig a termelési tényezők, az **eszme, tőke és a munka** gazdasági egyensúlyhelyzetének helyreállításában és intézményes biztosításában áll.

Ez pedig gyakorlatilag úgy érhető el, ha:

a) felkaroljuk a magyar ipart irányító **eszmét**, azaz **az iparúzóknak szaktudását, azonkívül az ipari termelés tervszerűségét és rendszerességét** biztosítjuk.

b) megnöveljük a magyar iparba fektetett **tőkét**, azaz ellátjuk a magyar ipart **elegendő álló és forgótőkével**.

Ehhez pedig **nem a nemzetközi nagytőkét**, hanem **a nemzeti kistőkét**, azaz a „vagyonlaprendszer” útján létrehozott **új nemzeti üzemi tőkét** vesszük majd igénybe.

c) kellően megszervezzük a nemzeti **munkát**, a **(munkaalkalmak szaporításával, az ipari dolgozók gondtalan megélhetésének biztosításával)**.

Ezen a), b) és c) pontokban foglalt célkitűzések és feladatok végrehajtása, képezi a magyar nemzeti szocializmus iparfejlesztési programjának alapelvét.

Ezek előrebocsájtása után, vázoljuk a magyar ipar szervezetét, nevezetesen.

A magyar ipar oszlik:

I. Nagyiparra, ez pedig az úgynevezett „nehéziparra” és gyár-
iparra.

II. Kisiparra, vagy kézművesiparra.

III. Háziiparra és

IV. a némileg függvényét képező mezőgazdasági iparra.

Ad: I. A nagyipari vállalatok:

Ezek tulajdonosaik szerint oszlanak:

A) **Magántulajdonban** levő nagyipari vállalatokra,
 B) **Részvénytársaságok** vagy hasonintézmények **tulajdonában levő** vállalatokra.

C) **Az állam vagy közületek tulajdonában** levő vállalatokra, úgynevezett közüzemekre.

Ad: II. A kisipar oszlik:

a) Kistökével, de **segéderőkkel dolgozó** (termelő) **kisiparra** és
 b) **Önállóan, azaz segéderők nélkül dolgozó, úgynevezett „kispiai termelő” kisiparra.**

Ad: III. A háziipar:

Ennek üzöi rendszerint nem hivatásos iparosok, hanem más hivatású egyének, akik a háziipart csak mellékes vagy alkalmi, gyakran időszakai foglalkozásként üzük.

Ad: IV. A mezőgazdasági ipar:

Ennek üzése a mezőgazdasággal foglalkozók feladata.

A magyar nemzeti szocializmus az ipar minden ága terén, a következő általános érvényű elvi rendelkezéseket vezet be.

1. Az ipar minden ágazata, **az államgazdasági rendőrség „iparügyi osztályának”** felügyelete és irányítása alá helyeztetik.

2. Az úgynevezett **„banktitok”** és **„üzleti titok”** jogosultságát el nem ismerjük, azok nem létezönek tekintetnek. Az összes vállalatok vezetői és alkalmazottai, valamint a kisiparral foglalkozók is, törvénnyel köteleztetnek, az államgazdasági rendőrség erre felhatalmazott közegének, üzemeikre vonatkozólag, a valóságnak megfelelő felvilágosításokat és a teljes betekintést,, büntetés terhe mellett megadni.

Ezen felhatalmazott állami közegek viszont, az így nyert és betekintett adatokat, „hivatalos titok” gyanánt kötelesek kezelni.

3. Az ipari üzemekben **gépek használata állami engedélyhez lesz kötve**, amely gépek számát és mérvét, az államgazdasági rendőrség „ipari osztálya” határozza meg, valamint ezen szerv adja meg a használati engedélyeket is.

4. Ezen gépek tulajdonosai az üzembetartás idejére **„gépüzemi adót”** fizetnek, amely adó teljes egészében az állami **munkatartaléksereg fentartására** fordítandó.

„A gép megöli az embert, elveszi alkotójának munkaalkalmait és létalapját” mondja Spengler, a nagy bölcselő.

„A gép tartsa el azokat, akiknek munkaalkalmait, kenyerét elvette”, mondja a magyar nemzeti szocializmus.

5. Az ipari üzemekben alkalmazott gépekkel elérhető tiszta hasznot, maximálja az állam, az ezen maximumot meghaladó nyereségrészt lefoglalja és a munkatartaléksereg fenntartására fordítja. Ezen maximálás által, az állam, a gépekkel kitermelt ipari áruk-nak olcsóbb áron való forgalomba jutását segíti elő.

6. A belföldi iparnak nyújtott **vámvédelmet**, a magyar nemzeti szocialista állam, ahhoz a **feltételhez köti**, hogy az ezen védvámok árnyékában gyártott iparcikkeket azok gyártói a **külföldről behozott és elvámolt cikkek árainál**, előre meghatározott **szá-lalékkal olcsóbban** kötelesek a belföldön forgalomba hozni.

7. Az állam az ipari dolgozókra vonatkozólag is megállapítja a **minimális munkabéreket**, amelyeknél **alacsonyabb díjazásért munkát adni** vagy **munkát vállalni**, büntetés terhe mellett **tilos**.

8. Ezenkívül törvénnyel állapítja meg, **szakmánként** a munka-időt.

Ellenőrzi a dolgozók munkateljesítményét is, az államgazdasági rendőrség szakközegei által.

9. **A dolgozók munkaerejének kapzsi kihasználását megakadályozza**, nevezetesen a túlórázást, a Bedeaux és hasonrendszerű munkáltatást, nők és gyermekek éjjeli munkáját, stb.

10. Gondoskodik **a dolgozók egészségügyi és szociális védelméről**, hygenikus társalgó, mosdó helyiségekről és egyéb munkásjóléti intézmények létesítéséről.

11. Ügy az ipari munkavállalók, mint **a munkaadók is**, kötelezőleg tagjai lesznek a munkakamarák megfelelő szakosztályainak.

Bérviták esetén, ezek lehetőleg békés megegyezéssel ezen szakosztályok kebelében intéztetnek el. Meg nem egyezés esetén az állam szava dönt, amely döntés mindkét félre kötelező lesz.

12. Az ipari **munkakeresletet és munkakínálatot**, a magyar nemzeti szocialista államban az állami munkaközvetítő hivatalok és azok fiókjai elégítik ki. Ipari munkaadók **csakis ezen állami munkaközvetítés** és az ezzel szervesen összefüggő **munkakamarák szakosztályai** útján alkalmazhatnak üze-meikben dolgozókat.

Viszont a dolgozók is csakis az állami **munkaközvetítés**, illetve a **munkakamarák szakosztályai** útján vállalhatnak ipari munkát, munkaadóiknál.

Ezen rendelkezések áthágása büntetést von maga után.

Az állam az ipari üzemeknek, az általa a nagykereskedelmi központoktól odautalt nyersanyagok vagy félgyártmányoknak, készárúkká való feldolgozásáért, **feldolgozási (gyártási) prémieu-**

mot fizet, mégpedig ezen készárunknak a nagykereskedelmi központokhoz való visszaulálása és visszaszállításakor.

14. Az ipari **üzemeket az állam, a szükséges álló- és forgótőkével**, az „Országos magyar nemzeti szocialista tőkeképző pénzüzet” útján, az ott tárolt és a vagyonlaprendszerrel képzett, új nemzeti üzemi tőkéből **látja el**, mégpedig alacsony kölcsönkamat (számításunk szerint 2-3%) mellett.

15. **Az ipar és az iparúzők érdekeiket**, a munkakamarák szakosztályainak kebeléből szakmák szerint választott és a magyar nemzeti szocialista érdekképviseleti parlamentbe küldött, utasítható és visszahívható érdekképviseleők útján védhetik meg, — azért a magyar nemzeti szocialista állam, a sztrájk, valamint a munkáskizárás (krimitschau) jogát nem ismeri el.

16. A külföldi kivitelre kerülő, úgynevezett ipari exportárúk után az állam, ezen exportüzletnél elért tiszta nvereségből, **állami vámhaszonrészesedést** szed, — a II. és III-ik fázisú állami haszonrészesedés helyett.

A részvénytársaságokra és a hasonintézményekre vonatkozólag, a magyar nemzeti szocializmus, a következőképen intézkedik:

1. Bevezeti a 7. számú előadásfejezetünkben vázolt új részvénytársasági törvényt és az abban foglalt „A”, „B” és „C” részvénycsoportosítási rendelkezéseket, melyek a részvényeket három egyenlőszámú és egyenlőértékű csoportra osztják, ezek közül:

Az „A” csoportbeli részvények, a vezetőség és a fő részvényesek tulajdonában maradnak, értéktőzsdei forgalom tárgyát azonban nem képezhetik.

A „B” csoportbeli részvények az ezen vállalatok kebelében munkálkodó dolgozók tulajdonába mennek majd fokozatosan át- az ezen ipari dolgozók „vagyonlapján” tartalékolt összegekből fedezett megváltás útján.

A „C” csoportbeli részvények szabad vagyonebefektetés és gyümölcsötetés tárgyát képezik, ezek az úgynevezett „kiszérvényes” részvények, a szabad és értéktőzsdei forgalomban vásárolhatók és eladhatók.

2. Ezen fentemlített vállalatok nyereségének, illetve részvényei **osztalékának felosztásáról** egy külön **osztaléktörvény (dividendatörvény) fog Intézkedni**, amely a felosztás **kötelező százalék-kulcsát** állapítja meg.

**A magyar nemzeti szocialista államnak, a következő nagyipari ágak
lesznek monopoliumszerűleg biztosítva:**

- a) A fegyver és lőszergyártás.
- b) Az erőműtelepek (villany és vízierőművek).
- c) A vegyiparnak kizárólagos hadicélokot szolgáló ágai.
- d) A gyógyszergyártás.
- e) A nyersolajforrások és finomítás.
- f) A dohánygyártás.
- g) A sóbányászat.

Azonkívül az új magyar nemzeti szocialista kisajátítási törvény, az államnak minden bányá-, továbbá minden elsőrendű közszükségleti cikket gyártó üzem tulajdonoscserejénél, elővételi jogot biztosít.

A kisipar szervezetére vonatkozólag a magyar nemzeti szocializmus a következő különleges intézkedéseket vezeti be.

A többnyire kis tőkebefektetéssel dolgozó **kisipar érdekei**, a nemzetközi nagytőke jelenlegi uralgó helyzetében, sokszor **ellentétek a nagyipar érdekeivel**.

A nagyipar, az ő nagyobb tőkeerejével, szervezettebbségével, a génekkel való tömeggyártás! módok fokozottabb kihasználásával, kedvezőbb hitelviszonyaival a kisipart lassankint elnyomja, működési és érvényesülési körét mind szűkebbre szorítja.

Teljesen elnyomni a kisipart azonban még sem képes, mert ől van részletező, aprólékos és az egyéni ízlést különlegesen szolgáló munkát, apróbb javításokat végezni vagy e fajta cikket előállítani a nagyipar azért nem képes, mert egyrészt nehézkes szervezete erre alkalmatlan, másrészt meg ezeket nem találja eléggé jövedelmező üzletágnak.

Ezen érdekellentétek kiküszöbölése, a magyar nemzeti szocializmus feladatát képezi, amely ezen feladatot az ő új munkaszervezetével és a jelen előadásban is tárgyalt intézkedéseivel oldja meg.

Ezek előrebocsátása után, **reátérünk a kisipar szervezetének részletezésére, nevezetesen:**

1. A magyar kisipar a munkakamarák keretében alkotott szakosztályokba lesz beszervezve.

2. Ezen szakosztályok feladatai a következők lesznek:

- a) **A munkakínálat** adatainak nyilvántartása **szakmák szerint**.
- b) **A munkakereslet** nyilvántartása **szakmák szerint**.
- c) Mindkét feladat megoldása érdekében, az **állami munkaközvetítő hivatalokkal** és azok fiókjával való szerves szoros összeműködés.

- d) A kisipari hitelügy megszervezése szövetkezeti, kölcsönös és testületi jótállásos alapon.
- e) A nyersanyag beszerzés megszervezése a nagykereskedelmi központok útján.
- f) Az értékesítés megszervezése és irányítása, a nagykereskedelmi központok útján, a készárúk odautalásával.
- g) Az iparosképzés irányítása, az ipari színvonal emelése,
- h) Felügyelet a kisipari munka kifogástalan voltára. Elve legyen „feltétlen becsületesség, jó pénzért jó árút”.
- i) A testületi és a testvéries jó nemzetársi szellem ápolása a szakosztály és az iparosság tagjai között.
- j) A kontárkodás megakadályozása.

3. Az önálló, tehát minden segéderő nélkül dolgozó, legfeljebb közvetlen családtagjait (feleség, testvér, gyermek) foglalkoztató kisiparosok, úgynevezett kispiaci termelőknek tekintetnek.

Ezek **nem kötelesek a munkakamarák megfelelő szakosztályába** mindaddig belépni, amíg segéderőket nem vesznek igénybe.

Ha sajátmaguk munka és keresetnélküliekké válnak, az állami munkaközvetítő hivatalokhoz vagy azok fiókjaihoz fordulhatnak munkáért, elhelyezésért, de ez esetben kötelesek egyidejűleg a munkakamarák illetékes szakosztályába belépni.

4. Az ilyen önállóan dolgozó kisiparosok, a saját maguk által készített iparcikkeket **nyílt piacon** vagy **műhelyekben** árulhatják, a nagykereskedelmi központok és a kiskereskedelem megkerülésével.

Az államtól, ezen szabad piaci és házi elárusítási jog ellenében azonban, **nem részesülnek előállítási (gyártási) prémiumban.**

Cikkeik árai időről-időre **maximálva lesznek.**

A háziipar szervezete:

A magyar nemzeti szocialista állam, a **háziipar** fejlesztésére nagy gondot fog fordítani **külön tanfolyamokon és az alsóbbfokú mezőgazdasági iskolákon való taníttatása által.**

Ezenkívül műipari tanfolyamokon és a műipari iskolákban fogja a **házi műipari** tudást és gyakorlottságot terjeszteni.

Ezeknek céljai, egyrészt a **falusi lakosság részére téli kérését** nyújtani, másrészt a városokban élő, **átmenetileg munka és keresetnélkülieknek kiegészítő munkát és keresetet biztosítani.**

A mezőgazdasági ipar szervezete.

A **mezőgazdasági iparra** vonatkozólag, utalunk a 2. sz. számú előadásfejezetünkben már előadottakra. — Itt csak azt említjük meg, hogy ezen iparágnál **a magyar nemzeti szocialista állam a**

mezőgazdasággal foglalkozók részére, méltányos előjogokat biztosít.

Úgy a nagy- és kisipar, mint a házi- és mezőgazdasági ipar virágzása, nemzetünk elsőrangú érdeke.

Ennek folytán ott, ahol bizonyos ipari szakban **termelési hiányok** vagy **visszamaradottságok** mutatkoznak, azok megszüntetésére a magyar nemzeti szocialista állam, az államgazdasági rendőrség útján, ezen hiányosságok pótlásának érdekében beavatkozik. — Az ilyen fajta hiányok megszüntetésére irányuló gazdasági tevékenység irányítása és **az ipar fejlesztése** általában, az államgazdasági rendőrség „**iparügyi osztályának**” és „**konjunktúra kutató osztályának közös feladatát képezi.**

A közmunkák és állami közszállítások kiadásánál és eszközlésénél tapasztalt **visszaélések** (a közszállítási szabályzatok kijátszása, panamák stb.) **elkerülése céljából, új,** igen szigorú és körültekintő ellenőrzést biztosító, valamint igen súlyos megtorló intézkedéseket tartalmazó **közszállítási törvényt** vezet be a magyar nemzeti szocializmus.

Ezen törvényben majd azt is kimondja, hogy a közszállításoknál és a közmunkáknál **adódó munkaalkalmakat,** elsősorban **a kisiparnak** kell juttatni, amely a munkakamarák **ipari szakosztályainak** keretében, szövetkezeti alapon a nagyobb vállalkozásoknak is sikerrel lesz képes megfelelni, illetve azokat jól lebonyolítani.

Zárszó:

A magyar nemzeti szocializmus, az itt vázolt iparfejlesztési programja keretében az ipari tevékenységet nem a nemzetközi nagytőke hizlalása és növelése céljából szervezi és irányítja, hanem a nemzet dolgozói javára hasznosítja, szem előtt tartva **a független nemzeti üzemi tőkeképzés** érdekeit, valamint a termelési tényezőket, **eszmé, tőke és a munka** gazdasági egyesüléshelyzetének biztosítását, az erkölcsi és szociális igazságosság előmozdítását is.

Ennek megfelelőleg az ipari dolgozók minden kategóriájának javára, **gondoskodik elegendő munkaalkalmakról,** továbbá **munkájuk és nemzettársi egyéniségük fokozottabb megbecsüléséről.**

12. SZ. ELŐADÁS

**A magyar nemzeti szocializmus
gazdasági programjának
összefoglalása**

A magyar nemzeti szocializmus gazdasági programja az **uni-verzalizmus**, azaz a **közboldogulás** elvén épült fel. Jel-szava: „**A közérdek a magánérdek előtt**”.

Követeli az állam **ellenőrző** és **irányító** befolyásának és jogá-nak érvényesítését, a Nemzet gazdasági életében, tehát bizonyos fokig **intervencionista**, azaz állambeavatkozási elvet követ.

Viszont azonban az egyéni kezdeményezésnek és tevékenység-nek, **az individualizmusnak** is szabad teret enged, mindaddig a ha-tárig, amíg az egyén gazdasági tevékenysége a közérdekbe nem ütközik.

Ha azonban ez utóbbi eset bekövetkezik, akkor késedelem nél-kül lép közbe és az egyénnek a közre káros tevékenységét megaka-dályozza, adott esetben a helyes útra tereli.

Magának a Nemzetnek, vagyis a köznek gazdasági életét pe-dig, oly módon rendezi be és irányítja, hogy ennek keretében az egyes egyén léte és boldogulása, továbbá a három termelési té-nyező, az **eszme, tőke és a munka** egyensúlyhelyzete, vagyis a gazdasági élet összhangja, biztosíttassék.

Ezek előrebocsátása után, pontonként részletezve soroljuk fel, a magyar nemzeti szocializmus gazdasági programját, feltételezve azt, hogy a megelőző tizenegy előadásfejezetünkben tárgyaltakat, az olvasók már mind ismerik.

Ezen megvalósítandó pontok a következők:

Az erre vonatkozó
előadásfejezet száma:

1. A termelési tényezők, az eszme, tőke és a munka egyensúlyhelyzetének intézményes biz-tosítására, az állami beavatkozás érvénye-sítése, a nemzet gazdasági életében	— —	10, 11.
2. A Nemzet gazdasági életének , a mai nem-zetközi nagytőke helyett, a nemzeti kis-tőkék rendszerére való megalapozása	—	1', 3, 9.
3. A „ vagyonlaprendszer “ közkötelező be-vezetése	— — — — —	1, 4, 9.
4. Az új magyar nemzeti szocialista társada-lombiztosítás megszervezése a vagyonlap-rendszer útján	— — — — —	1, 3, 8.
5. Új nemzeti üzemi tőke képzése a vagyon-laprendszer útján	— — — — —	1, 4, 9, 11.
6. „ Országos nemzeti szocialista tőkeképző		

Az erre vonatkozó
előadásfejezet száma:

pénzintézet“ létesítése a vagyonlaprend- szer útján képzett, új nemzeti üzemi tőke kezelésére és az új „Hungária“ pénz kibo- csátására — — — — —	1, 4, 6, 9, 11.
7. A magántőke tőkésíthetési határának maxi- málása — — — — —	1, 10.
8. Az egyes egyén fizetésének maximálása az államban — — — — —	1.
9. Az agrárrolló megszüntetése, az állam ár- meghatározási joga útján eszközölt áruár- arányosítással — — — — —	2, 4.
10. A gazdaadósságok rendezése, konvertá- lása, a kényszeregyezségi eljárásnak be- vezetése, a mezőgazdaságra vonatkozóan is	1, 2, 10.
11. A termények és áruk standardizálásának és márkázásának kötelező bevezetése —	2.
12. A mezőgazdasági iparnak a mezőgazdaság- gal foglalkozók részére való fenntartása és biztosítása — — — — —	2, 11.
13. A földművesképzés fejlesztése, az alsóbb- fokú földművesiskolák számának szapo- ritása — — — — —	
14. A magyar föld birtokolhatásának, a teljes- jogú magyar állampolgársághoz való kö- téte. Az államnak a tulajdonoscserénél elő- vételi jog biztosítandó a bányákra — —	2, 10, 11. ”
15. Telepítési földek telekkönyvi előjegyzése, a telepítésekre szánt földbirtokoknál —	2, 10
16. Idegen fajúak és idegen honosok földjeinek, az 1000 kat. holdon felüli nagybirtokok és hitbizományok földjeinek igénybevétele te- lepítés céljára — — — — —	2.
17. Célbirtokok (egyházi, vallásalapi, közala- pítványi stb. birtokok) földjei egy harmadá- nak kényszerbérlet céljaira való igénybe- vétele — — — — —	2
18. Paraszt kishitbizományok létesítése telepes földekből, ezeknél a törzsöröklés bevezetése	2.
19. Törpebirtokosok (törpekisgazdák) földjeinek kiegészítése telepesföldekből — — —	2.
20. A telepítések és a telepítésre jogosultak osztályozása, ilyenek a vitézek, vitézségi érmesek, Károly-csapatkeresztések, hadvi- seltek, falusi szegénység, volt földművesipari	

Az erre vonatkozó
előadásfejezet száma:

- segédmunkások, elhelyezkedni nem tudó
szellemi foglalkozásúak — — — — 2.
21. A közlekedési és szállítási vállalatok szervezetének az onkoltségi elv alapján való be-
rendezése. Az állam elővételi jogának biz-
tosítása, közlekedési magánvállalatok tulaj-
donoscsereje esetére — — — — 2, 6, 11.
22. Jó utak, mezei utak létesítése. Elhanyagolt,
a főforgalmi vonalaktól kiesett vidékek
közlekedésügyének megjavítása — — 2, 6.
23. **Prémiumos** termelési és adózási rendszer
bevezetése — — — — 2, 5, 6, 10, 11.
24. Igazságos és arányos adózási rendszer be-
vezetése az egyes termelőágazatok között 2, 10.
25. A nemzeti munka megszervezése. Az állami
munkaközvetítés, munkaközvetítő hivatalok
és azok fiókjainak megszervezése — — 3, 6, 11.
26. A munkakamarák és azok szakosztályainak
megszervezése — — — — 3, 6, 11.
27. Az állami munkatartalékszolgálat, munka-
tartaléksereg megszervezése, felállítása, fog-
lalkoztatása és fenntartása — — — 3, 6, 11.
28. A minimális munkabérek megállapítása
szakmák szerint. A dolgozók munkateljesít-
ményének ellenőrzése — — — — 3, 11.
29. A munkaidő megállapítása szakmánként.
A dolgozók munkaereje kizsákmányolásának
megakadályozása, a Bedeaux és egyéb
munkáltatási módszerek, nők, gyermekek
éjjeli munkáltatásának eltiltása — — 3, 7, 11.
30. Mezőgazdasági és ipari gépek használatá-
nak állami engedélyhez való kötése — — 3, 6, 10, 11.
31. A **gépiüzemi** adó bevezetése — — — 3, 6, 10, 11.
32. A gépekkel való termelésnél engedélyezett
haszon maximálása — — — — 3, 10, 11.
33. Munkaalkalmaknál, alkalmazásoknál, bizalmi
állások betöltésénél a magyar teljesjogú
állampolgárok és azok hozzátartozóinak elő-
jogi és elsőbbsége — — — — 3, 6.
34. Idegenfajúak és idegenhonosokra vonatko-
zólag az abszolút numerus clausus beve-
zetése — — — — 3.
35. Nemteljesjogú magyar állami alattvalóknál,
az általuk üzhető bizalmi foglalkozásoknál,

- ügyvédi és orvosi stb. pályákon. a relativ numerus clausus bevezetése — — — 3.
36. Az időelőtti (baleseti) rokkantak, vagyonlapjukat kimerített hosszanhúzóó betegek, nyomorékok, vakok stb. közsegélyezése — 1, 3, 9, 10.
37. A **pénzkibcsátás** és **hitelnyújtás állami** pénzügyi felségjogának az állam által való monopolizálása az „Országos magyar nemzeti tőkeképző pénztintézet“ útján — — 4, 6, 9.
38. Kartelek, trösztök és más kizsákmányolásra alakult gazdasági szövetkezők megszűntetése és lehetetlenné tétele — — — 4, 7, 8, 10.
39. **Prémiumos** vámrendszer és a magyar nemzeti szocialista hármas vámszabály bevezetése — — — — — — — 2, 5, 6, 10, 11.
40. A termelő ágak vámegeyensúly elvének biztosítása — — — — — — — 2, 5, 6, 10.
41. A védvám védelmének feltételéhez való kötése, a vámvédett belföldi termelők és gyártókra vonatkozólag — — — — — 2, 5, 6, 10.
42. Külföldi eredetű luxuscikkek behozatalának eltiltása — — — — — — — 5.
43. Az államgazdasági rendőrség szervezése, az összes, a nemzetgazdasággal szorosan összefüggő ügyeknek, egykézben, az országos gazdasági Főintéző kezében való összpontosítása, egységes és tervszerű vezetés és irányítás, valamint ellenőrzés céljából. 1, 5, 6, 8, 10, 11.
44. A „bank és üzleti titok“ megszűnése, illetve tekintetbe nem vétele, az összes üzemek ellenőrzése és irányítása az államgazdasági rendőrség által — — — — — — — 4, 6, 7, 8, 11.
45. A tőzsdék megrendszabályozása és ellenőrzése az államgazdasági rendőrség által. 6, 8
46. A tőzsdéken fiktív tőzsdéügyletek, szerencsejátékszerű spekuláció megakadályozása — — — — — — — 6, 8.
47. Új részvénytársasági reformtörvény alkotása, az „A“, „B“ és „C“ részvénycsoportosítási rendelkezések végrehajtása. — — 4, 7, 11.
48. Új osztaléktörvény (dividendatörvény) alkotása, a részvénytársaságok nyeresége felosztásáról. — — — — — — — 3, 7, 11.
49. A „kiszármazások“ jogainak és érdekeinek

Az erre vonatkozó
előadásfejezet száma:

rokozottabb védelme, az ellenőrzési jogok kiterjesztése és könnyebbé tétele — —	7.
50. A kereskedelemben az állami áruirányítás, ármegállapítási jog bevezetése, a prémiumos kereskedelmi rendszer szervezése, a többfázisú közvetítő kereskedelem kizárásával	2, 4, 6, 7, 8, 10.
51. A biztosítási ügy államosítása és közkötelezővé tétele. — — — — —	10.
52. Az eddigi aranyfedezeti pénzalapról való letérés mellett, a hármas fedezetű „Hungaria“ pénz bevezetése — — — — —	9.
53. Az ipar és az iparúzők céhszerű megszervezése, a munkakamarák szakosztályaiban	11
54. Az ipari gyártás terén, állami monopoliумoknak minősítendők a: fegyver-lőszer-gyártás, a hadicélokot szolgáló vegyiipari vállalatok, a műtrágyagyártás, a villanyfejlesztő és vízi erőműtelepek, a gyógyszer-gyártás, a nyersolajforrások és finomítók, a dohánygyártás és a sóbányászat — —	11.
55. A közszállításoknál és vállalkozásoknál való visszaélések (panamák) meggátlására, új rendkívül szigorú ellenőrzési szabályokat és megtorló intézkedéseket tartalmazó törvény alkotása — — — — —	11.
56. Házi- és a mezőgazdasági ipar fejlesztése.	2. 11.
57. Kispiaci termelők kategorizálása és a kispiaci és házi árusítási jog bevezetése	8, 10, 11.

Z á r ó s z ó.

Jól tudjuk, hogy a mai állapotokról, a magyar nemzeti szocializmus által célkitűzött és jelen gazdasági programjában vázolt, új berendezésekre és életformákra való átmenet, nem fog nehéz és komoly küzdelmek nélkül megvalósulni.

A jelen gazdasági programmunk is azonban, annak bizonyítékát képezi, hogy tisztában vagyunk azzal, hogy **mit akarunk** és azt **hogyan** akarjuk.

Ezen erős és elszánt akaratunknak pedig hármas célkitűzése van, nevezetesen:

a) Saját fajunk, nemzetünk jövőjét, politikai és gazdasági füg-

tétlenségét, nemzeti és keresztény kultúránk és világnézetünk fennmaradását, mindnyájunk jólétét biztosítani.

b) A velünk szemben képmutató alattomosággal világnézeti lég ellenséges, a Nemzetünk dolgozóit kizsákmányoló nemzetközi nagytőke és az azt uraló és irányító nemzetközi világzsidoság gazdasági rabszolgaságából Nemzetünket kiszabadítani.

c) Az osztályharcnak a Nemzet és fajunk életéből való kiküszöbölése és lehetetlenné tótele, a **népi és nemzettársi összetartozás érzésének és meggyőződésének, a Nemzet minden foglalkozási rétegében való elterjesztése által.**

BEFEJEZÉS

a magyar nemzeti szocializmus
politikai és gazdasági programjához

A magyar nemzeti szocializmus itt vázolt politikai és gazdasági programrajának összesített és összesűrített lényege a következő.

A magyar nemzeti szocializmus:

1. A gazdasági élet zavartalan virágzásának, a közjólét általános növekedésének, valamint a szociális kérdés megoldásának **biztosítékát**, a három termelési tényező, az **eszme, tőke és a munka egyensúlyhelyzetében**, azaz a termelés hozamának ezen három tényező reprezentánsai, — **az értelmiség, a tőketulajdonosok és a dolgozók** (a munkásság) — közötti, egyenlő, **egy-egy harmad arányban való igazságos elosztásában látja.**

2. Ennek folytán ezen fenti cél elérésére, a hazánkban is jelenleg uralkodó **nemzetközi szabad nagytőkés** rendszer, valamint a **marxizmus által kiagyalt bolsevizmus államtőkés** rendszere helyett, — amelyek a fentvázolt és célkitűzött gazdasági egyensúly helyzetet nem biztosítják és nem is biztosíthatják —, egy **új** ezen egyensúlyhelyzetet **biztosító, nemzeti kötött kistőkés rendszert** vezet be és azt intézményesen megszervezi.

3. Ezen célból a **magán** vagy **állami** tőke helyett a közkötelezően bevezetett kényszertakarékossági „vagyonlaprenszer” útján képzett, **új nemzeti üzemi tőkével** elégíti ki a legjutányosabb módon a nemzet hiteligényeit, ellátja a gazdasági forgalmat és a termelést, a szükséges forgó- és beruházási tőkével.

Ezen **új nemzeti üzemi tőkét**, a vagyonlapokon összegyűlő kistőkék egyesítése által hozza létre.

4. A **nemzetközi nagytőkés rendszer** megszüntetésének célzatával **maximálja**, illetve korlátozza a **szabad magánvagyon** és **szabad magántőke** határtalan növekedésének lehetőségeit, amennyiben kimondja, hogy egy bizonyos értékhatáron túli vagyonjövedelem, pl. a jelenlegi miniszteri fizetés mérvét meghaladó jövedelmet hozó **szabad magánvagyon, vagy szabad magántőke hozama, az esedékeség évében**, annak tulajdonosa által elvileg belföldön igazoltan elköltendő, mert különben az el nem költött **többletet** az állam foglalja le.

Ezen intézkedés folytán a **szabad magánvagyon** vagy **szabad magántőke hozama** nem lesz többé bizonyos fokon túl **tőkésíthető**,

tehát: **szabad magánvagyonok és szabad magántőkék határtalan növekedésének és egyes magánkezekben való összpontosításának lehetősége megszűnik.**

5. Ugyanezen cézzal a **fizetések** is bizonyos mértékig, pl. a jelenlegi miniszteri fizetés mérvéig **maximálva** lesznek.

Az ezen maximált mértéket meghaladó, akár az állam, akár magánvállalat vagy magánegyén részéről bárkinek kiutalt **fizetés-többletet** szintén az állam foglalja le.

Ezen intézkedés is a szabad magánvagyon vagy szabad magántőke határtalan növekedésének megakadályozására szolgál.

6. Miként látható, a magyar nemzeti szocializmus a magántulajdon elvének alapján áll ugyan, dó különbséget tesz a **szabad magánvagyon és a szabad magántőke**, valamint a **kötött magánvagyon és a kötött magántőke** között, mely utóbbiak alatt a „vagyonlapokon” tárolt és az abból eredő, az egyén, valamint hozzátartozói tulajdonát képező vagyont, illetve tőkét érti. Ilyen például a „vagyonlapokon” tárolt pénztőke, vagy ezen tőkéből szerzett **öröklakás, családi ház, vagy telepesbirtok**, az úgynevezett „**parasztkishitbizomány**”, stb.

7. Mivel ezen újonnan képzett „**nemzeti üzemi tőke**” előreláthatóan évről-évre rohamosan növekedni fog, az így előálló **tőkebőség** következtében annak **kamatozása is** természetesen fokozatosan és arányosan lecsökken.

Ezzel arányban aztán természetesen a **szabad magántőke** utáni kereslet és következésképpen annak **kamatozása is mind kisebb lesz**, amíg ez a kamatozás egy bizonyos ponton túl végleg meg is szűnik.

Beáll majd így azon állapot, amikor a **szabad magántőkék, az új „nemzeti üzemi tőke”** természetesen versenyé miatt, egyáltalában **nem lesznek gyümölcsözőleg elhelyezhetők** és ezek tulajdonosai idővel ezek felélésére és elfogyasztására szorulnak.

Mindezek következtében a **nemzetközi szabad nagytőke** és a rajta alapuló **nemzetközi nagytőkés termelési rendszer** lassankint önmagától megszűnik, anélkül azonban, hogy a **magántulajdon** rendszerét a mindig rombolással és vérengzésekkel járó forradalmi erőszak borítaná fel.

Az állam visszanyeri — a közösség hasznára — gazdasági felségjogait, a **hitelnyújtás és pénzkibocsátás** jogát.

A **szabad magántőkés**, vagyis a **nemzetközi nagytőkés rendszer** szerepét a „vagyonlaprendszer” útján képzett **nemzeti kötött kistőkés rendszer** veszi át. Ezen utóbbi rendszer a kötött magántőke és kötött magánvagyon tulajdonosainak a „vagyonlapon” **dolgozóknak**, hozzátartozóiknak és utódaiknak létét, jövőjét, jólétük folytonos és fokozatos gyarapodását lesz képes biztosítani, **anélkül azonban, hogy a „vagyonlapon” egyedek az ő növekedő tőkájukkal embertársaikat kizsákmányolhassák**, amely kizsákmányolásnak

a mai liberális szellemű **nemzetközi szabad nagytőkés rendszer szabad folyást biztosít.**

A magyar nemzeti szocializmus **egy szintre** hozni törekszik a nemzet polgárait, a nemzetközi együttérzés istápolásával, de nem hirdeti ezek részére elérhetetlen, tökéletes gazdasági és társadalmi egyenlőséget, hanem csakis a szorgalom, tehetség és törekvésnek **egyenlő feltételű érvényesülési lehetőségeit**, továbbá a tényleges szellemi és testi munkateljesítményekkel **arányos és igazságos részesedést** a termelés hozamában.

9. A magyar nemzeti szocializmus gazdasági célkitűzéseit nem forradalom, azaz **revolúció**, hanem fejlődés, azaz **evolúció** útján törekszik megvalósítani, mert mindenképpen el akarja kerülni a hirtelen forradalmi változásokkal járó rombolásokat, vérengzéseket és megrázkódtatásokat.

10. A gazdasági élet állami irányításának, az **intervencionalizmusnak** elvén áll., azonban az egyéni kezdeményezésnek és tevékenységnek, az **individualizmusnak** is szabad érvényesülési teret biztosít mindaddig, amíg ez a közérdekbe nem ütközik.

11. **A zsidókérdés** gazdasági megoldását is hozza a magyar nemzeti szocializmus gazdasági rendszere.

Ezen rendszer a **világzsidóság** évszázadokon át beléje idegződött és begyakorlott **materialista felfogásának** és **fortélyainak** érvényesülését, amelyekkel az őslakos nemzeti elemek kárára és hátrányára az utóbbi másfélszáz év alatt maguknak jogosulatlan gazdasági és politikai előnyöket és előjogokat szereztek, egyszer és mindenkorra lehetetlenné teszi.

A gazdasági élet korlátlan irányítása a magyar nemzeti szocialista gazdasági rendszerben az **állam kezébe megy át**, ugyanis:

a) **A hitelyújítás** monopoljogát az „Országos Nemzeti Szocialista Tőkeképző Intézet” és annak az ország legkisebb községében is az állami és községi adóhivatalokkal kapcsolatosan megszervezett fiókjai révén, az **állam gyakorolja** majd, a **magán pénzüzerkedés** és **spekuláció** ily módon lehetetlenné lesz téve.

b) **A kereskedelem** átalakul legális **prémiumos elosztó** kereskedelemmé, itt is a spekuláció útján való hirtelen meggazdagodás útja lezárul.

c) Az **ipar** terén, nevezetesen a túlnyomóan részvénytársasági szervezetű **nagyiparnál** az új magyar nemzeti szocialista részvénytársasági és osztaléktörvény, valamint az ebben foglalt „A”, „B” és „C” részvénycsoportosítási intézkedések által a dolgozók kiszákmányolása és az ipari értékpapírokkal üzött tőzdespekuláció nyer megrendszabályozást.

d) Az **értelmiségi** és **szabadpályákon** a zsidófaj, az őslakos

nemzeti elemekkel szemben, **csakis a számarányuknak megfelelő abszolút zárt szám** (abszolút numerus clausus) **arányában helyezkedhetik el.**

Ezen intézkedések után hazánkban a zsidófaj részére nőni marad más hátra, mint a spekulációs foglalkozásokkal, a nem-zsidó fajúak „dolgoztatásával” felhagyni és az ipar, kereskedelem stb. terén az őslakos nemzeti elemekkel egyenlő feltételek mellett, a dolog vastagabbik, nehezebbik végét is kézbevenni, azaz fizikai (kézimunkát) teljesíteni, mert a régi liberális idők spekulációs úton való könnyű boldogulásának és meggazdagodásának útja minden nemzsidó fajú polgár részére is elzárva marad.

Mindezek idővel magukkal hozzák a jelenleg feltétlenül indokolt és jogosult gazdasági és faji antiszemitizmus enyhülését, sőt az őslakos nemzeti elemek és a zsidó faj között fennálló feszültség teljes megszűnését.

Idővel a zsidó faji saját nemzeti államában való elhelyezkedésének ügye is megoldást nyerhet.

A zsidókérdés ilyformán megoldódik és megszűnik, különösen az esetben, ha letesznek viláгурalmi ábrándjaikról és törekvéseikről és a többi nemzetek módjára megelégszenek a saját nemzeti államukban helyreállított saját nemzeti beléletükkel.

Ezen külön nemzeti államélethez és államhoz a zsidófajnak kétségkívül joga van, amely államban aztán a saját külön **zsidó nemzeti szocialista** elveik szerint rendezkedhetnek be.

ZÁRSZÓ.

A jelen munkában megismertettük a magyar nemzeti szocializmus politikai és gazdasági programját és célkitűzéseit. Most már csak a nemzetét, fáját szerető olvasón múlik, hogy a jelenleg lehetséges három út közül melyiket választja, vájjon:

1. tovább akar-e a nemzetközi nagytőke rabszolgaságában egy helyben taposni., mindjobban belesülyedve a nyomorúságba, a nincstelenségbe, a világzsidóság gazdasági igájába, vagy:

2- a bolsevizmus pusztulásának, még súlyosabb nyomorúságának, a vörös rabszolgasorsnak útját akarja-e járni, avagy:

3. a magyar nemzeti szocializmus zászlója alá szegődve, annak világnézeti alapjára helyezkedve, segédkezni kíván egy jobb, szebb és igazságosabb világrend és élet kivívásánál?!

TARTALOMJEGYZÉK

	oldal
ELŐSZÓ	3
A magyar nemzeti szocializmus politikai és gazdasági programjának ismertetése	7
BEVEZETÉS	9
A magyar nemzeti szocializmus politikai programja	13
A magyar nemzeti szocializmus gazdasági programjának ismertetése	29
ELŐSZÓ	
1. A gazdasági világnézetek ismertetése és azok harca. A „vagyonlaprendszer” és a nemzeti üzemi tőke képzése. A nemzeti kistőkés rendszer megalapozása	33
2. A földkérdés és a magyar nemzeti szocializmus	41
3. A nemzeti munka és munkaközvetítés és a munkanélküliség megszüntetésének módjai	67
5. A vámkérdés és a magyar nemzeti szocializmus	75
6. Az állami gazdasági rendőrség (államgazdasági rendőrség) szervezete a magyar nemzeti szocialista államban	83
7. A részvénytársaságok, kartelek, trösztök és a magyar nemzeti szocializmus	93
8. A tőzsde (börze) és a kereskedelem rendszere, a magyar nemzeti szocialista államban	101
9. A magyar nemzeti szocialista állam pénzügyi irányítása	109
10. A termelés és adózás rendszere a magyar nemzeti szocialista államban	119
11. Az ipar szervezete a magyar nemzeti szocialista államban	135
12. A magyar nemzeti szocializmus gazdasági programjának összefoglalása	145
BEFEJEZÉS	153